Wydawnictwo Biura Samorządowego przy Komunalnym Związku Kredytowym w Poznaniu

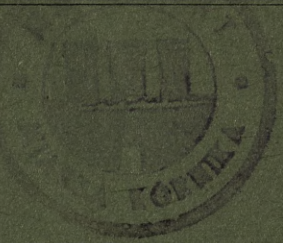

REGULAMIN

TARGÓW WIELKICH

(JARMARKÓW)

miasta
~~gminy wiejskiej~~

Kórznika.

1930

Przedruk wzbroniony.

Czcionkami Drukarni Ludwika Kapeli — Poznań, Wrocławska 18

Wydawnictwo Biura Samorządowego przy Komunalnym Związku Kredytowym w Poznaniu

REGULAMIN

TARGÓW WIELKICH

(JARMARKÓW)

miasta
~~gminy wiejskiej~~

Kórnika.

1 9 3 0

Przedruk wzbroniony.

Czcionkami Drukarni Ludwika Kapeli — Poznań, Wrocławska 18

13 c 1982

Województwo: Poznańskie Powiat: Śrem.

Regulamin

targów wielkich

(jarmarków)

miasta Kórnika.

~~gminy wiejskiej~~

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468 — wydaje się następujący regulamin:

Przedmioty obrotu targu wielkiego.

§ 1.

Przedmiotami obrotu targowego na targach wielkich są:

1. płody surowe przyrody,
2. zwierzęta domowe,
3. artykuły żywności wszelkiego rodzaju,
4. wszelkie inne przedmioty wolnego obrotu towarowego.

Towary, których sprzedażą trudnić się można jedynie na podstawie uzyskanej koncesji, wolno na targach wielkich sprzedawać tylko osobom, posiadającym koncesję.

Sprzedaż i wyszynk napojów alkoholowych na targach wielkich są zakazane ustawą z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 210). Napojami alkoholowemi w rozumieniu tej ustawy są wszelkie napoje, zawierające ponad 2½% alkoholu.

Na wykonywanie na targowiskach widowisk i innych rozrywek publicznych wszelkiego rodzaju jest wymagane pozwolenie właściwej władzy.

UWAGA:

Towary wzgl. artykuły wyżej wyszczególnione są przedmiotami obrotu targu wielkiego o tyle, o ile poszczególne uprawnienia na targi wielkie nie ograniczają obrotu towarowego wyraźnie do pewnych rodzajów towarów, np. bydła i koni, zboża itp. Obrót na targach wielkich jednak i przy takiem ograniczeniu obejmuje w myśl art. 62 prawa przemysłowego także przedmioty obrotu na targach małych.

Terminy, miejsca i czas trwania targów wielkich.

§ 2.

Rada Miejska uchwałami z dnia 18.IV.1936.r. pkt.2 i 23.X.1936.r.pkt.6, postanowiła od 1.I. 1937.r.targi wielkie ogólne znieść, zaś liczbę targów wielkich na inwentarz żywy podnieść na 6 rocznie.

Uchwały te zostały zatwierdzone przez Urząd Wojewódzki Poznański dnia 9.X.1936.r.Nr.H.VIII. 2a/1/36 Kórnik i dnia 8.I.1937.r.Nr.H.VIII.2a/ 2/36.Kórnik.

W związku z powyższym skreślono w § 2 wyrazy "4 - cztery" i w miejsce tychże wpisano"6 - sześć" a w § 3 ustępu B.skreślono pkt.4,5 i 6 dotyczące miejsc sprzedaży towarów kramnych.

świeże i wędzone - strona południowa;
2. pieczywo i wyroby cukiernicze oraz inne artykuły żywnościowe wyłącznie mięso i wyroby mięsne - strona zachodnia obok alei lipowej;
3. mleko, masło, ser, jaja, drób i dziczyzna - strona wschodnia obok ratusza;
4. towary krótkie i galanteryjne, kosmetyki wszelkiego rodzaju, czapki i kapelusze oraz odzież i wyroby kuśnierskie - strona północna;
5. obuwie, wyroby skórzane, zielarne i zabawkarskie, porcelana oraz potrzeby kuchenne wszelkiego rodzaju - prawa strona alei lipowej w kierunku do Poznania;
6. wyroby bednarskie, koszykarskie, kołodziejskie, stolarskie, szczotkarskie, garncarskie oraz powroźnicze - lewa strona przy alei lipowej w kierunku do Poznania;

C. Rynek - część zachodnia: konie
D. Targowica: bydło rogate wyłącznie cielęta;
E. Targowisko obok p. Wybierowskiego:
świnie, kozy i owce.
F. Plac Browarowy przy ul. Poznańskiej:
dla karuzeli, huśtawek i widowisk publicznych wszelkiego rodzaju.

Obrót towarowy, wykonywany poza wyżej wymienionemi miejscami, albo poza czasem targowym (§ 3), nie jest obrotem targowym.

§ 4.

W razie konieczności rychlejszego opróżnienia całych miejsc targowych lub pewnych ich części, na skutek zarządzenia władzy policyjnej, uczestnicy targu obowiązani są zastosować się bezwzględnie do takiego zarządzenia.

Czas przywozu i ustawiania jatek, stołów, ławek, straganów itp., czas zajazdu wozów oraz wystawiania i układania towarów na targowiskach.

§ 5.

Jatek targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowiskach wcześniej, jak 3 godziny przed rozpoczęciem targów wielkich. Stołów, ław, naczyń itp. sprzętów targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowicach wcześniej, jak 2 godz. przed rozpoczęciem targu wielkiego. Nie wolno również zajeżdżać wozami z przedmiotami handlu targowego ani też wystawiać lub układać towarów na targowiskach wcześniej jak 2 godz. przed rozpoczęciem targu wielkiego.

Porządek postojowy.

§ 6.

Ustawianie jatek, stołów, ławek, straganów, basenów oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk na targowiskach, odbywać się winno według wskazówek urzędników policyjnych i gminnych, dozorujących ruch targowy w ten sposób, aby pozostawało dość miejsca dla swobodnej komunikacji pieszej i kołowej.

Nikomu nie przysługuje prawo do stałego zajmowania pewnego stanowiska, ani też prawo otrzymania stanowiska pewnej określonej wielkości lub szerokości.

Żaden sprzedawca nie może zajmować na jednem targowisku więcej, jak jedno stanowisko, ani też stanowiska tego dowolnie powiększać lub rozszerzać.

Miejsc sprzedaży nie wolno odstępować innej osobie.

Kto nie zajął przydzielonego mu miejsca targowego w godzinę po rozpoczęciu targu, nie może protestować, jeżeli miejsce to zajmie inna osoba.

Osobne przepisy o stawianiu jatek.

§ 7.

Jatki stawiać wolno na targowiskach tylko za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej. Rozmiary jatek mogą być ograniczone przez władzę policyjną.

Terminy, miejsca i czas trwania targów wielkich.

§ 2. 6 „sześć"

Corocznie odbywają się ~~4 „cztery"~~ targi wielkie. Dnie odbywania targów wielkich podaje się do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w czasopismach. Targi wielkie rozpoczynają się o godz. 7-ej, a kończą się o godz. 15-ej.

§ 3.

Jako miejsca targowe na targach wielkich wyznaczone są:

A. Rynek - część wschodnia:

zboże, ziemniaki oraz wszelkie inne ziemiopłody j.t. słoma, siano, pasza bydlęca i t.p. na wozach.

B. Rynek - część środkowa:

1. ziemniaki w jatkach, kapusta, jarzyny, owoce oraz ryby świeże i wędzone - strona południowa;
2. pieczywo i wyroby cukiernicze oraz inne artykuły żywnościowe włącznie mięso i wyroby mięsne - strona zachodnia obok alei lipowej;
3. mleko, masło, ser, jaja, drób i dziczyzna - strona wschodnia obok ratusza;
4. ~~towary krótkie i łokciowe, bławaty wszelkiego rodzaju, czapki i kapelusze oraz odzież i wyroby kuśnierskie - strona północna;~~
5. ~~obuwie, wyroby skórzane, żelazne i zabawkarskie, porcelana oraz sprzęty kuchenne wszelkiego rodzaju - prawa strona alei lipowej w kierunku do Poznania;~~
6. ~~wyroby bednarskie, konykarskie, kołodziejskie, stolarskie, szczotkarskie, garncarskie oraz powroźnicze - lewa strona przy alei lipowej w kierunku do Poznania;~~

C. Rynek - część zachodnia: konie

D. Targowica: bydło rogate włącznie cielęta;

E. Targowisko obok p. Wybieralskiego:

Świnie, kozy i owce.

F. Plac Browarowy przy ul. Poznańskiej:

dla karuseli, huśtawek i widowisk publicznych wszelkiego rodzaju.

Obrót towarowy, wykonywany poza wyżej wymienionemi miejscami, albo poza czasem targowym (§ 3), nie jest obrotem targowym.

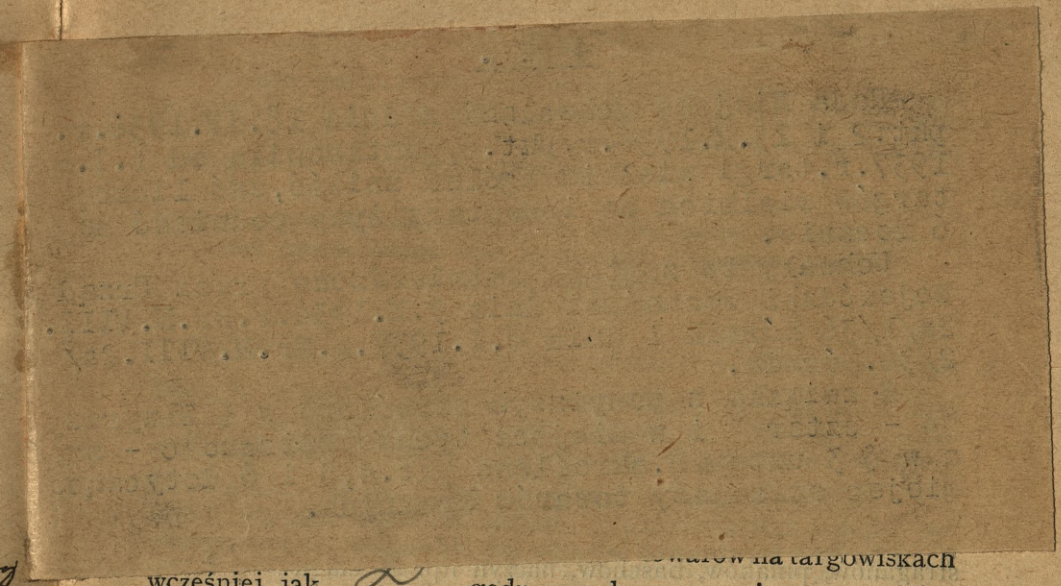

wcześniej jak ... godz. przed rozpoczęciem targu wielkiego.

Porządek postojowy.

§ 6.

Ustawianie jatek, stołów, ławek, straganów, basenów oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk na targowiskach, odbywać się winno według wskazówek urzędników policyjnych i gminnych, dozorujących ruch targowy w ten sposób, aby pozostawało dość miejsca dla swobodnej komunikacji pieszej i kołowej.

Nikomu nie przysługuje prawo do stałego zajmowania pewnego stanowiska, ani też prawo otrzymania stanowiska pewnej określonej wielkości lub szerokości.

Żaden sprzedawca nie może zajmować na jednem targowisku więcej, jak jedno stanowisko, ani też stanowiska tego dowolnie powiększać lub rozszerzać.

Miejsc sprzedaży nie wolno odstępować innej osobie.

Kto nie zajął przydzielonego mu miejsca targowego w godzinę po rozpoczęciu targu, nie może protestować, jeżeli miejsce to zajmie inna osoba.

Osobne przepisy o stawianiu jatek.

§ 7.

Jatki stawiać wolno na targowiskach tylko za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej. Rozmiary jatek mogą być ograniczone przez władzę policyjną.

Jatki należy z zasady ustawiać rzędami, jedną tuż obok drugiej. Odstępy wolno pozostawiać tylko tam, gdzie to zostało wyraźnie zarządzone przez władzę policyjną.

Umieszczenie nakrycia dla ochrony towarów.

§ 8.

Sprzedawcy wolno umieszczać nad towarem okrycia w celu ochronienia go przed zmoknięciem, zakurzeniem lub szkodliwem działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być umieszczone tak, aby nie hamowały ruchu ani też w inny sposób publiczności nie przeszkadzały.

Rozbiórka jatek, usuwanie ich części, stołów, ław i t. p. Opróżnianie targowiska po ukończonym targu.

§ 9.

Natychmiast po ukończeniu targu wielkiego należy rozpocząć rozbiórkę jatek oraz usuwanie ich części stołów, ław, straganów, pniaków, basenów, naczyń itp. W ciągu dwóch (2) godzin prace te muszą być ukończone i targowisko zupełnie opróżnione.

Zakaz tamowania ruchu, chodzenia z towarami, wykrzykiwania, licytowania i losowania.

§ 10.

Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami, przeznaczonemi na sprzedaż, w przejściach, pozostawionych także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

Zakazane jest: sprzedawanie towarów przez chodzenie po placu targowym; wywoływanie i głośne zalecanie towarów, jakoteż urządzanie publicznego przetargu lub losowania.

Zakaz pozostawiania na targowiskach pojazdów, używanych do przewozu towarów.

§ 11.

Wozów, wózków ręcznych itp., służących do przewozu towarów nie wolno pozostawiać na targowiskach dłużej, niż to jest konieczne dla wyładowania przywiezionych towarów. Na wyjątki od tego zakazu może pozwolić władza policyjna. Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowiskach wtenczas, jeżeli przywiezione niemi towary są tego rodzaju, że wymagają postawienia ich przez trwania targu wielkiego na wózkach. O ileby jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka zanadto powiększone, organa policyjne wzgl. komunalne mogą żądać usunięcia wózków z targowiska.

Sprzedaż towarów z wozów.

§ 12.

Sprzedawcom zamiejscowym, przywożącym towary na targi wielkie wozami, wolno, o ile ruch targowy na to pozwala, zajeżdżać na targowisko wozami. Wozy takie należy ustawiać według bliższych wskazówek urzędników policyjnych i miejskich, dozorujących ruch targowy. Po dokonanej sprzedaży towarów należy z wozami natychmiast odjechać z targowiska.

Oznaczanie stanowisk targowych.

§ 13.

Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swem stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym) w sposób widoczny tablicę, na której ma być umieszczone w języku polskim jego nazwisko i imię oraz miejsce zamieszkania (ulica i numer), pismem wielkości conajmniej 5 cm.

Sprzedawcy mleka, masła, jaj, drobiu i dziczyzny oraz innych towarów, przynoszonych na targowisko w koszykach, klatkach, naczyniach itp., obowiązani są umieścić na nich tabliczkę, uwidoczniającą wyraźnie nazwisko i imię oraz miejsce ich zamieszkania.

Zakaz sprzedaży artykułów żywności i przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub fałszowanych.

§ 14.

Sprzedaż artykułów żywności w stanie surowym i przerobionym tych przedmiotów użytku, których użycie, zgodne z ich przeznaczeniem, może się okazać szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, podlega przepisom rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 28. marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343). Według tych przepisów nie wolno przywozić także na targi i sprzedawać artykułów żywności, ich surowców oraz przedmiotów użytku szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub fałszowanych.

UWAGA:

Za przedmioty użytku, wymienione w § 14 uważane są w szczególności naczynia, aparaty i przybory, używane do wyrobu, przechowywania, mierzenia, ważenia, opakowania i spożywania artykułów żywności, środki kosmetyczne i ich opakowanie, odzież, przyrządy, służące do pielęgnowania ciała ludzkiego (aparaty, szczotki, grzebienie), zabawki, farby, tapety, barwniki, nafta, świece.

Artykuł żywności lub przedmiot użytku jest „szkodliwy dla zdrowia", jeżeli posiada własności trujące lub zakaźne, albo też zawiera składniki, mogące szkodliwie oddziałać na zdrowie ludzkie.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „zepsuty", jeżeli pod wpływem czynników naturalnych, jak czas, temperatura, wilgoć, światło, drobnoustroje albo przez niewłaściwe przechowywanie lub zanieczyszczenie nastąpiła w nim zmiana jego normalnego lub pierwotnego składu, pierwotnej lub normalnej własności albo wartości odżywczej (użytkowej), czyniąca go niezdatnym do spożycia (użycia).

Artykuł żywności albo środek kosmetyczny jest „podrobiony", jeżeli jest sporządzony w ten sposób, aby wydawał się produktem innym, niż jest w rzeczywistości i przez to posiada tylko pozór, nie zaś istotny skład, istotną własność lub istotną wartość spożywczą (użytkową) właściwego produktu.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „sfałszowany", jeżeli przeprowadzono w nim zmianę, oddziaływującą na jego istotny skład, istotną własność lub istotną wartość, odżywczą lub użytkową albo też zmianę, zmierzającą do ukrycia jego istotnego składu, istotnej własności lub istotnej wartości odżywczej lub użytkowej.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest w szczególności sfałszowany:

1. jeżeli dodano do niego jakiekolwiek ciało zmieniające jego skład, własność lub wartość odżywczą (użytkową) lub też oddziaływujące na jego skład własność lub wartość, chociażby dodatek ten był nieszkodliwy dla zdrowia lub niemniejszej wartości odżywczej lub użytkowej.
2. jeżeli odjęto mu w całości lub w części jakiś składnik, stanowiący o jego składzie, własności lub wartości odżywczej lub użytkowej;
3. jeżeli go zmieszano, zafarbowano lub sproszkowano w ten sposób, że przez to ukryto jego skład, własność lub wartość odżywczą lub użytkową.

§ 15.

Sprzedaż na targowiskach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób artykułów żywności i przedmiotów użytku, wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, winny być zajęte.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowisko, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez właściwych urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa, przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

Składanie artykułów żywności i środków spożywczych. Zakaz dotykanie ich. Branie próbek.

§ 16.

Artykułów żywności i środków spożywczych nie wolno składać na ziemię, lecz tylko na czyste podstawki lub w czyste naczynia.

Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać mięsa, kiszek, ryb, pieczywa, cukierków, owoców, tudzież wszelkich innych artykułów żywności i środków spożywczych, gotowych do spożycia.

Celem spróbowania towaru kupujący może zażądać próbki od sprzedawcy. Próbki wolno podawać kupującym tylko w czy-

stych naczyniach, wzgl. na czystych patyczkach; pozostałości takich próbek nie wolno mieszać z towarem, lecz należy je usunąć.

Przepis noszenia czystego okrycia wierzchniego przy sprzedaży niektórych artykułów żywności.

§ 17.

Osoby sprzedające mięso, wyroby mięsne, dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby, pieczywo i nabiał, obowiązane są nosić na ubraniu czysty biały fartuch z rękawami.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 18.

Mięso i wyroby mięsne wolno sprzedawać na jarmarkach tylko w jatkach lub w straganach, okrytych nieprzemakalnem płótnem i urządzonych w ten sposób, aby znajdujący się w nich towar chroniony był dostatecznie przed kurzem i wpływami atmosferycznemi.

Do obrotu dopuszczone jest mięso, uznane za zdatne bez zastrzeżeń do spożycia i jako takie przepisowo oznakowane (§ 38 rozp. Min. Roln. z 29. I. 1929 r. — Dz. U. 32, poz. 305).

Wywieszanie mięsa i wyrobów mięsnych po stronach zewnętrznych jatek i straganów jest wzbronione.

Przeznaczone do sprzedaży mięso rozdrobnione wszelkiego rodzaju musi być przykryte kloszem szklanym, gazą lub plecionką drucianą, tak aby było chronione od kurzu i owadów (szczególnie od much itp.), a jednak widoczne dla kupującej publiczności.

Mięsa siekanego na targach sprzedawać nie wolno.

Sprzedaż tłuszczów i olejów jadalnych.

§ 19.

W handlu tłuszczami i olejami jadalnemi obowiązują przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1930 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych (Dz. U. Nr. 53, poz. 453).

Sprzedaż pieczywa.

§ 20.

Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości.

Osoby, zajęte sprzedażą, powinny nosić białe fartuchy z rękawami, mieć czyste ręce i używać do wydawania wyrobów cukierniczych specjalnych szczypców lub łopatek.

Sprzedaż masła.

§ 21.

W myśl obwieszczenia Rady Związkowej z dnia 1. marca 1902 r. nie wolno w wykonywaniu przemysłu sprzedawać ani wystawiać na sprzedaż masła, zawierającego mniej tłuszczu, niż 80 na 100 jednostek wagi, albo w stanie niesolonym więcej wody, niż 18 jednostek wagi, a w stanie solonym więcej wody, niż 16 jednostek wagi.

§ 22.

Masło wolno sprzedawać tylko w kawałkach po 500, 250 i 125 gramów.

Sprzedaż mleka.

§ 23.

Mleko świeże wolno sprzedawać tylko w postaci „mleka pełnego" lub „mleka zbieranego" albo „odtłuszczonego".

Wszelkie naczynia, w których przechowuje się mleko, przeznaczone dla celów sprzedaży, muszą być tak szczelnie zamknięte, aby uniemożliwiały zanieczyszczenie mleka wskutek takich wpływów zewnętrznych, jak kurz, owady itd.

Na wszelkich naczyniach muszą być umieszczone pismem wyraźnem napisy, uwidoczniające dokładnie rodzaj zawartego w nich mleka.

Przepisy powyższe stosują się odpowiednio także do śmietany, maślanki i mleka zsiadłego (kwaśnego).

Sprzedaż niedojrzałych owoców.

§ 24.

Niedojrzałe owoce należy jako takie na targowiskach oznaczać odpowiedniemi napisami. Nie wolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom do lat 10 jest surowo wzbroniona.

Opakowywanie i zawijanie artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 25.

Artykuły żywności i środki spożywcze wolno opakowywać lub zawijać bezpośrednio tylko w czysty papier, przedtem nieużywany i nie farbujący. Używanie dla tego celu papieru zapisanego lub zadrukowanego jest zakazane. Wyjątek stanowi

jedynie taki papier, na którym jest tylko na jednej stronie wydrukowana firma lub reklama.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do opakowywania lub zawijania takich artykułów żywności, jak ziemniaki, warzywo, sałata itp., które przed spożyciem musi się z natury rzeczy oczyszczać.

Legalne jednostki miar (wag).

§ 26.

Dla odważania wzgl. odmierzania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targowiskach dobrze działającą i legalną wagę wzgl. miarę. Przy odważaniu wzgl. odmierzaniu towarów należy stosować tylko legalne jednostki miar czyli co do długości — metr, do masy — kilogram, a co do objętości — metr sześcienny albo kubiczny i litr oraz ich pochodne.

Nie wolno stosować wzgl. używać w obrotach targowych dawnych jednostek miar.

Odmierzanie (odważanie) suchych artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 27.

Nie wolno tąsamą miarą (wagą), która służy do odmierzania suchych artykułów żywności lub środków spożywczych, odmierzać towarów mokrych, tłustych lub mięsnych.

Ochrona zwierząt.

§ 28.

Nie wolno znęcać się nad zwierzętami, spędzanemi (przywożonemi, wnoszonemi) na targowiska dla celów sprzedaży, ani nad zwierzętami, używanemi do przewozu towarów na targi wielkie.

Przez „znęcanie się" nad zwierzętami należy rozumieć w myśl rozporządzenia Prez. Rz. z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 36, poz. 332):

1. bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych części kończyn;
2. bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia, obliczone na sprawianie specjalnego bólu;
3. zmuszanie zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nieodpowiadającego ich siłom;
4. przewożenie, przenoszenie lub spędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne;
5. używanie uprzęży, pęt, więzów itp., powodujących ból albo używanie ich w sposób, mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne;

6. złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt;
7. wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej przyczyny.

§ 29.

Drób żywy wszelkiego rodzaju wolno sprowadzać na targi wielkie i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych lub w innych przewiewnych skrzyniach. Klatki (skrzynie itp.) powinny być zbudowane tak, aby ptactwo mogło się w nich pomieścić wygodnie obok siebie.

Nie wolno wiązać drobiu za skrzydła i nogi, związywać dwie sztuki lub więcej razem, unosić za skrzydła lub nogi.

Pędzenie świń na targowiska jest w obrębie gmin o charakterze miejskim wzbronione.

Zakaz zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowiskach.

§ 30.

Surowo wzbronione jest na wszystkich targowicach zabijanie, skubanie, odzieranie ze skóry i patroszenie zwierząt.

Zakaz powyższy nie dotyczy zabijania ryb.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 31.

Nie wolno sprowadzać na targi wielkie i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny, przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3. grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934).

Zaopatrywanie zwierząt sprowadzanych na targi w świadectwa miejsca pochodzenia. — Nadzór weterynaryjny nad targami zwierząt.

§ 32.

W myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22-go marca 1928 r. (Dz. Ust. 42, poz. 408) konie, bydło rogate, świnie, owce i kozy spędzane na targowiska i targi — winne być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwa miejsca pochodzenia, zawierające dane, wymienione w § 3, a wystawione przez zarząd miejscowej gminy lub przez urząd, wyznaczony przez wojewodę.

Zwierzęta niezaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie będą dopuszczane na targowiska.

§ 33.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12. czerwca 1928 r. — Dz. Ust. 65, poz. 597 — podlegają

targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu, wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych, wyznaczonych przez wojewodę, o ile wojewoda targów tych nie zwolnił od nadzoru na podstawie § 4 tegóż rozporządzenia.

W czasie odbywania się targów, jarmarków, pokazów i przetargów publicznych zwierząt, stosownie do powyższego rozporządzenia nie wolno wykonywać handlu zawodowego zwierzętami tegosamego gatunku spędzanemi z różnych miejscowości poza targowiskiem (miejscem spędu) w tej miejscowości i w miejscowości bezpośrednio przyległej.

Zwierzęta, wymienione w § 32 podlegają przy sprowadzeniu na targ zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzeniu świadectwa miejsca pochodzenia.

Podczas trwania targu wielkiego zwierzęta podlegają nadzorowi powiatowego lekarza weterynaryjnego.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest według przepisów rozporządzenia Min. Roln. z dnia 2. stycznia 1928 (Dz. U. Nr. 19, poz. 167) nie dopuścić chorych i podejrzanych zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować — zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby.

Prawo uczęszczania na jarmarki.

§ 34.

Każdy ma prawo uczęszczać na targi wielkie, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary, należące do kategorji dozwolonego obrotu targowego (§ 1).

W wykonywaniu przemysłu cudzoziemcom wolno sprzedawać i kupować na targach wielkich towary pod warunkiem, określonym w art. 4 rozporz. Prez. Rz. z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Nr. 53, poz. 468) oraz w § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7. grudnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 111, poz. 942). Za cudzoziemca uważa się w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13. sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. P. Nr. 83, poz. 465) każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego.

Czyszczenie targowisk.

§ 35.

Po ukończeniu targu targowisko i miejsca spędu winny być oczyszczone, a w razie potrzeby także odkażone.

Czyszczenie, jakoteż usuwanie odpadków i pozostałości załatwia gmina miejska.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 36.

Pobieranie opłat targowych (postojowego) za używanie miejsc targowych regulują osobne przepisy.

Osobne zarządzenia władzy policyjnej.

§ 37.

Każdy sprzedawca i każdy kupujący na targu wielkim, jest obowiązany stosować się do zarządzeń tak władzy policyjnej, jak i urzędników policyjnych oraz ich personelu pomocniczego, wydanych w interesie komunikacji, spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz w celach sanitarnych.

§ 38.

Przemysłowcy, naruszający przepisy powyższego regulaminu, karani będą po myśli art. 126 rozp. Prez. Rz. o prawie przemysłowem z dnia 7. czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr. 53, poz. 468) w trybie administracyjnym grzywną do 1.000 zł, względnie karą aresztu do dni 14, inne zaś osoby według osobnego rozporządzenia policyjnego względnie według specjalnych ustaw i rozporządzeń, regulujących dany przedmiot.

§ 39.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie 14 dni po jego ogłoszeniu.

Z tym terminem tracą moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z nim regulaminy miejscowe, w szczególności rozporządzenie policyjne o porządku targowym w Kornika z dnia 21. 8. 1915 r. oraz uzupełnienie tegoż z dnia 6. 4. 1927 i 18. 10. 1927 r.

Niniejszy regulamin uchwaliła Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 9. marca 1931 r.

Kornik dnia 12 marca 1931

MAGISTRAT.

(T. WOLNIEWICZ)

MAGISTRAT MIASTA KORNIKA

14

L. dz. 399/31.

Niniejszy regulamin o porządku na targach wielkich w mieście — ~~gminie wiejskiej~~ K ó r n i k zatwierdzam na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Nr. 53, poz. 468).

P o z n a ń dnia 18 marca 19 32

Zatwierdzenie
Nr.4.VIII.2a/2.Kórnik

Za Wojewodę
Dr.Hempowicz
Naczelnik Wydz. Przemysł.

Powyższy regulamin był wyłożony do publicznego wglądu na przeciąg jednego miesiąca t. j. w czasie od 25 maja do 25 czerwca 1932 r. w kancelarji Magistratu miasta Kórnika.

Kórnik, dnia 27. czerwca 1932 r.

MAGISTRAT

(T. WOLNIEWICZ)

Załącznik A.

Wzór rozporządzenia policyjnego

dla miast wydzielonych.

Rozporządzenie policyjne

Prezydenta Miasta / Starosty Grodzkiego w .....

z dnia .....

w sprawie karania za przekroczenie przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez Magistrat w .....

Na podstawie §§ 5 i 6 nr. c) i i) ustawy o administracji policji z dnia 11. marca 1850 oraz §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 rozporządzam za zgodą Magistratu w .....

§ 1.

Przekroczenie przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez Magistrat .....
w ..... pod datą .....
karane będą grzywną do 30 zł, o ile specjalne przepisy, czy to przytoczone w regulaminie, czy też inne, regulujące dany przedmiot, nie przewidują innych kar.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze miasta .....
.....

.....
Prezydent Miasta — Starosta Grodzki.

Załącznik B.

~~*Wzór rozporządzenia policyjnego*~~
~~*dla miast niewydzielonych.*~~

Rozporządzenie policyjne

Burmistrza w Mörnikau

z dnia 12. marca 1931 r.

w sprawie karania za przekroczenie przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez Magistrat w Mörnikau.

Na podstawie §§ 5 i 6 nr. c) i i) ustawy o administracji policji z dnia 11. marca 1850 oraz § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883, rozporządzam za zgodą Magistratu w Mörnikau z dnia 26. II. 1931 r.

§ 1.

Przekroczenie przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez Magistrat w Mörnikau pod datą 12. III. 1931 r. L. dz. 399/31 i 832/31 karane będą grzywną do 9 złotych, o ile specjalne przepisy, czy to przytoczone w regulaminie, czy też inne, regulujące dany przedmiot, nie przewidują innych kar.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze miasta Mörnika.

L. dz. 834/31.

Burmistrz.
(T. WOLNIEWICZ)

Załącznik C.

Wzór rozporządzenia policyjnego

dla obwodu wójtowskiego.

Rozporządzenie policyjne

Wójta w .....

z dnia .....

w sprawie karania za przekroczenie przepisów regulaminów targów wielkich i małych, wydanych przez rady gminne w obwodzie wójtowskim w .....

Na podstawie §§ 5 i 6 nr. c) i i) ustawy o administracji policji z dnia 11. marca 1850 oraz § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. 12. 1872 wzgl. 19. 3. 1881, rozporządzam za zgodą Wydziału Wójtowskiego w .....

§ 1.

Przekroczenie przepisów regulaminów targów wielkich i małych, wydanych przez rady gminne gmin wiejskich:

..... z dnia ..... / ..... 193....., ...

..... z dnia ..... / ..... 193....., ...

karane będzie grzywną do 9 złotych, o ile specjalne przepisy, czy to przytoczone w regulaminie, czy też inne, regulujące dany przedmiot, nie przewidują innych kar.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze gmin wymienionych w § 1.

.....

Wójt.

Dr. Stanisław Celichowski

D<004.JPG> 1 0 0 0 2 0 1

Jan Grzegorowski pełnił funkcję
członka Zarządu Rolnika
od 1 kwietnia 1928 r do września 1939
wspólnie z Feliksem Kurzyńskim,
który zrezygnował 31 marca 1935.
Zastąpił go od 6 kwietnia t.r.
Rudolf Andrzejewski.

~~okręg. Słownik~~

~~386.25~~

1

Pięćdziesięciolecie Banku Ludowego w Bninie.

Bank Ludowy w Bninie, Zapisana Spółka z nieograniczoną poręką, składa niniejszem swe 51e sprawozdanie roczne. Sprawozdanie to jubileuszowe, a ubiegły rok pracy, to rok złotych godów Spółki naszej.

W Gazecie Toruńskiej z dnia 9 maja 1869 r. takie czytamy szczegóły o początkach Banku: Przewodniczący Kółka włościańsko-rolniczego w Kórniku, p. Rivoli, na obchodzie pierwszej rocznicy jego założenia, dnia 3 maja 1869 r. zawiadomił członków, „iż założona w łonie Kółka Kasa pożyczki i oszczędności firmę swą zapisała w sądzie iremskim. Każdy członek Kółka gospodarskiego należy zarazem do Kasy pożyczkowej; - Kapitał zakładowy utworzą wkładki wpisowe, wynoszące 20 talarów, które jednakże mniej zamożni składać mogą ratami. Kasa jednakże będzie mogła rozpocząć niebawem swe czynności, albowiem i dominium tutejsze przystąpi do niej i umieści w niej większy nieco depozyt, który mianowicie na początek bardzo jest potrzebny. Majątek dotychczasowych członków reprezentuje już według przybliżonego rachunku 200000 talarów, w razie więc potrzeby nie będzie Kasie trudno wyrobić sobie kredyt. Zasady, na których Kasa jest urządzona, są te, co innych Kas pożyczkowych, mianowicie zaś wzięto sobie

800 c 1976

Zgłaszam się na członka Towarzystwa Czytelni Ludowych

w Poznaniu z roczną składką marek .....

Wyraźny podpis .....

Data .....

przy zakładaniu za wzór istniejące w Środzie towarzystwo.
Interesa Kasy prowadzi Zarząd, składający się z 6 członków, między którymi jest 2 włościan (Mieloch z Dębca i Majchrzycki ze Skrzynek), – kontroluje zaś zarząd Dyrekcja czyli Rada nadzorcza, w której skład wchodzi 9 członków."

Spółka nasza powstała zatem w r. 1869 w łonie Kórnickiego Kółka Włościańsko-rolniczego.

~~Oto wyjątek~~ Pierwszy statut, podpisany dnia 7 lutego 1869 r. tak mówi o firmie i celu ~~[illegible]~~ naszej instytucji.

"Podpisani zawiązują się na czas nieograniczony w towarzystwo pod firmą:

Kasa oszczędności i pożyczki Kółka włościańsko-rolniczego pod opieką św. Stanisława w Kórniku. Zapisana Spółka.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie interesu bankowego w celu wzajemnego dostarczania środków pieniężnych w gospodarstwie i przemyśle potrzebnych na wspólny kredyt."

Pod obszerne i bardzo szczegółowe ustawy, obejmujące 94 paragrafy położyły swe podpisy następujące osoby, których nazwiska podajemy jako założycieli naszej Spółki:

1. Józef Gorzyński, podleśniczy z Borówca. 2. Teofil Giszczyński, młynarz z Biernatek. 3. Franciszek Łopiński, gospodarz z Raczewa. 4. Walenty Łuniński, dzierżawca dóbr z Dachowy. 5. Jan Mieloch, gospodarz z Dębca. 6. Tomasz Grądzielewski, gospodarz z Lwowskich Olędrów. 7. Karol Nowak z Pruszkowa, gospodarz. 8. Jan Majchrzycki, gospodarz ze Skrzynek. 9. Ks. B. Antoniewicz, proboszcz z Bnina.

1) Bank Ludowy w Środzie obchodził w r. 1916 tym złoty swój jubileusz.

Do Wielm. Pana

.....

w Poznaniu.

Przeglądając spis członków Towarzystwa Czytelni Ludowych w Poznaniu **nie zauważyliśmy nazwiska Jego** wśród osób nam życzliwych.

Chcąc sprostać w jaknajszerszej mierze naszemu zadaniu, **musimy się odwoływać do ofiarności Szanownego naszego Obywatelstwa.**

Wykłady Mickiewiczowskie, wieczornice ludowe, jaknajstaranniej przygotowywane, a przedewszystkiem **Biblioteka i Czytelnia Publiczna** w gmachu Banku Przemysłowców, tak niezbędnie potrzebna dla zachowania naszej rodzimej kultury, wymagają wielkich nakładów pieniężnych, którym trudno nam sprostać.

Prosimy zatem usilnie Wielm Pana o zgłoszenie się na członka Towarzystwa Czytelni Ludowych przez podpisanie załączonego odcinku i określenie wysokości rocznej składki.

Komitet Towarzystwa Czytelni Ludowych na miasto Poznań.

Dr. Ksawery Zakrzewski. *Stanisław Kotliński.*
Dr. Stefan Michalski. *Marcin Nowak,*
Ks. Maliński. *Ks. Lisiecki.* *Ks. Grzęda.*
Ks. Kosiak. *Ks. Wróblewski.* *Dr. Bronisław Szulczewski.*
Stanisław Porawski.

10. Tomasz Klemz, gazdowaz z Pomierza. 11. Walenty Borkowicz z Krzyżat, gazdowaz. 12. Franciszek Kuwoz, gazdowaz z Robertowa. 13. Antoni Stanisławicz, gazdowaz ze Skrzynna. 14. Jan Jałkowicz, ogrodnik z Kamińska. 15. Walenty Kotwicz, gazdowaz z Ranzowa. 16. Antoni Kwiatkiewicz, obywatel z Kamińska. 17. Mikołaj Krzemieńca, gazdowaz z Robertowa. 18. Antoni Pantowicz, nauczyciel z Kamińska. 19. Leon Dulewicz, nauczyciel z Kamińska. 20. Jan Rybera, gazdowaz z Biernatowa. 21. Józef Rivoli, nadleśniczy z Kamińska. 22. Michał ~~Długoszewski~~ Szczeszyński, obywatel z Kamińska. 23. Ks. Jeniek, proboszcz z Kamińska. 24. Jakób Krzemiński, gazdowaz z Robertowa. 25. Wawrzyn Nowak, gazdowaz, Robertowa. 26. Antoni Zięba, gazdowaz z Biernatowa. 27. Stanisław Smolarkiewicz, gajowy z Ranzowa. 28. Ignacy Burkowski, obywatel z Brzina. 29. Franciszek Zgorzałowski, gazdowaz, Ranzowa. 30. Konrad Reinmann, obywatel z Brzina. 31. Jan Szczęsiewicz, obywatel z Kamińska. 32. Andrzej Marciniewicz, gazdowaz z Robakowa. 33. Jan Semplinski, obywatel z Brzina. 34. Piotr Gałczyński, obywatel z Brzina. 35. Jakób Rozmiarek, gazdowaz, Czerska. 36. Benedykt Kotkiewicz, rewirant z Kamińska. 37. Marcin Kwiat, młynarz z Kamińska. 38. Michał Organisiak, gazdowaz z Gałęzy. 39. Karol Jordan, rymarz, obywatel z Kamińska. 40. Melchior Nielek, gazdowaz z Dembiza. 41. Bogusław Lisicki, obywatel z Kamińska. 42. Wincenty Michałowski, obywatel z Kamińska. 43. Bonawentura Pawełczyk. 44. Adam Górski. 45. Wawrzyn Jankowiak.

Do Wielm. Pana

.....

w Poznaniu.

Przeglądając spis członków Towarzystwa Czytelni Ludowych w Poznaniu **nie zauważyliśmy nazwiska Jego** wśród osób nam życzliwych.

Chcąc sprostać w jaknajszerszej mierze naszemu zadaniu, **musimy się odwoływać do ofiarności Szanownego naszego Obywatelstwa.**

Wykłady Mickiewiczowskie, wieczornice ludowe, jaknajstaranniej przygotowywane, a przedewszystkiem **Biblioteka i Czytelnia Publiczna** w gmachu Banku Przemysłowców, tak niezbędnie potrzebna dla zachowania naszej rodzimej kultury, wymagają wielkich nakładów pieniężnych, którym trudno nam sprostać.

Prosimy zatem usilnie Wielm Pana o zgłoszenie się na członka Towarzystwa Czytelni Ludowych przez podpisanie załączonego odcinku i określenie wysokości rocznej składki.

Komitet Towarzystwa Czytelni Ludowych na miasto Poznań.

Dr. Ksawery Zakrzewski. *Stanisław Kotliński.*
Dr. Stefan Michalski. *Marcin Nowak,*
Ks. Maliński. *Ks. Lisiecki.* *Ks. Grzęda.*
Ks. Kosiak. *Ks. Wróblewski.* *Dr. Bronisław Szulczewski.*
Stanisław Porawski.

46. Franciszek Moderski, obywatel z Kośnika. 47. Józef Rybak. 48. Wanda Mrówka, gospodarz ze Środki. 49. Kazimierz Siejak, gospodarz z Raczewa. 50. Michał Szymański, gospodarz z Zimina.

Podajemy również jak pamiątkę jubileuszową pierwsze sprawozdanie Kasowe Spółki naszej:

„Sprawozdanie .... itd jak na str 5.

Zgłaszam się na członka Towarzystwa Czytelni Ludowych

w Poznaniu z roczną składką marek .....

Wyraźny podpis .....

Data .....

1869 60 1930

SPRAWOZDANIE

BANKU LUDOWEGO

SPÓŁDZIELNI Z ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ NIEOGRANICZONĄ

W BNINIE

Z CZYNNOŚCI ZA ROK

1929.

Z okazji Jubileuszu Spółdzielni naszej odbędzie się w dniu Walnego Zgromadzenia we wtorek, d. 11 marca 1930 o godz. 9

uroczyste nabożeństwo

w Kościele Parafjalnym w Bninie, na które przyjaciół i członków zaprasza

RADA NADZORCZA i ZARZĄD.

DRUKARNIA CENTRALNA w ŚREMIE.

Walne Zgromadzenie

niżej podpisanej Spółdzielni odbędzie się

we wtorek, dnia 11. marca 1930 r. o godz. 11 przed poł. na sali p. Ślósarczyka w Bninie.

PORZĄDEK OBRAD:

1. Zagajenie i ukonstytuowanie biura.
2. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności za rok 1929, przyjęcie bilansu i udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej.
3. Podział zysku.
4. Zmiana §§ 11 i 23 statutu.
5. Uchwała do art. 46 Ustawy o Spółdzielniach.
6. Wybór 3 członków Rady Nadzorczej.
7. Wynagrodzenie Rady Nadzorczej za rok 1929.
8. Wnioski bez uchwał i zamknięcie.

Bnin, dnia 11. lutego 1930.

Rada Nadzorcza:

X. Prob. Szczepan Janasik — prezes.

800 | C 1976

Sześćdziesięciolecie Banku Ludowego w Bninie.

Bank Ludowy w Bninie składa swe 60-te sprawozdanie roczne.

Sprawozdanie to jubileuszowe za ubiegły rok pracy, to rok djamentowych godów naszej Spółdzielni.

Spółdzielnia nasza powstała zatem w roku 1869 w łonie kórnickiego Kółka włościańsko-rolniczego.

Pierwszy statut, podpisany dnia 7. lutego 1869 r. a zarejestrowany sądownie dnia 22. marca 1869 r., tak mówi o firmie i celu naszej instytucji:

„Podpisani zawiązują się na czas nieograniczony w towarzystwo pod firmą: **Kasa Oszczędności i Pożyczki Kółka Włościańsko-Rolniczego pod opieką św. Stanisława w Kórniku, zapisana spółka.**

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie interesu bankowego w celu dostarczenia środków pieniężnych w gospodarstwie i przemyśle potrzebnych na wspólny kredyt".

Pod obszerne i bardzo szczegółowe ustawy, obejmujące 94 paragrafy, położyło swe podpisy 50 obywateli z okolicy.

Nowy statut, znacznie skrócony, obejmujący już tylko 59 paragrafów, oraz nową firmę: „Towarzystwo pożyczkowe w Kórniku, zapisana spółka", przyjęli i podpisali członkowie dnia 22. lutego 1878 r.

Wreszcie na Walnem Zgromadzeniu roku 1906 przyjęto obecnie tytuł: **„Bank Ludowy w Bninie".**

Nie wolno nam w roku jubileuszowym pominąć nazwisk szczególnie zasłużonych około rozwoju Spółdzielni naszej członków Zarządu i Rady Nadzorczej. W wdzięcznej pamięci naszej pozostaną na zawsze: Józef Rivoli, założyciel i przewodniczący Kółka Rolniczego. Śp. X. Bolesław Antoniewicz, długoletni dyrektor. Śp. Benedykt Kosiewicz, długoletni podskarbi. Śp. X. Michałowski, gorliwy kontroler spółki. Dr. Zygmunt Celichowski, zasłużony członek Zarządu i Rady Nadzorczej i od wielu lat przewodniczący Walnych Zgromadzeń. Henryk Trąmpczyński, długoletni członek Zarządu. Śp. X. Ignacy Serdecki, członek Zarządu.

Szczególne zasługi około odrodzenia spółdzielni położyli i przyczynili się do nowego jej rozwoju J. E. X. biskup Okoniewski i J. E. X. biskup Lisiecki, jako członkowie Zarządu i X. prob. Stanisław Budaszewski, obecny członek Patronatu, jako prezes Rady Nadzorczej.

BIBLIOTEKA KÓRNICKA PAN I PAN

A. RACHUNKI.

I. Ogólny obrót w roku 1929.

Nr. bież.		Sumy obrotowe				Saldo			
		Rozchód zł	gr	Przychód zł	gr	Rozchód zł	gr	Przychód zł	gr
1	Udziały	274	00	57.349	48			57.075	48
2	Fundusz zasobowy			4.561	00			4.561	00
3	Rezerwa specjalna			573	56			573	56
4	Fundusz emerytalny			74	90			74	90
5	Fundusz waloryzac.			1.000	00			1.000	00
6	Weksle	950.156	70	747.529	30	202.627	40		
7	Weksle P. B. R.	200.175	00	160.555	00	39.620	00		
8	Depozyta	71.389	33	180.024	01			108.634	68
9	Banki	341.220	99	348.409	94	780	81	7.969	76
10	Bank Polski	12.301	81	10.095	32	2.206	49		
11	Państw. Bk Rolny	93.453	51	133.197	51			39.744	00
12	P. K. O. Poznań	80.516	15	77.522	54	2.993	61		
13	P. K. O. Warszawa	4.800	00	5.800	00			1.000	00
14	Redyskont weksli	353.184	40	405.935	40			52.751	00
15	Rachunki bieżące	319.722	95	289.958	44	38.497	25	8.732	74
16	Ruchomości	900	00			900	00		
17	Papiery wartościowe	2.381	50	130	00	2.251	50		
18	Konto przechodnie	18.132	15	18.478	91			346	76
19	Koszty procesowe	997	83	732	94	264	89		
20	Inkaso	18.870	95	18.870	95				
21	Zysk z r. ubiegłego	2.485	95	2.485	95				
22	Dywidenda niewypł.	376	50	407	00			30	50
23	Procenty	12.248	29	32.560	97			20.312	68
24	Koszty administracji	11.840	50	4.291	84	7.548	66		
25	Prowizje	128	18	3.130	13			3.001	95
	Kasa per 31. 12. 29.	8.118	40			8.118	40		
		2.503.675	09	2.503.675	09	305.809	01	305.809	01

II. Obrachunek zysków i strat.

Straty			Zyski	
12.248	29	Procenty w ciągu roku wpłacone i wypłacone	32.560	97
6.880	94	Procenty od depozytów do wypłacenia		
11.840	50	Koszty administracyjne spółdzielni	4.975	60
875	—	10% czystego zysku do funduszu zasobowego		
100	—	10% amortyzacja ruchomości		
128	18	Prowizje	3.130	13
8.593	79	Do dyspozycji Walnego Zgromadzenia		
40.666	70		40.666	70

Bilans per 31. grudnia 1929 r.

Stan czynny			Stan bierny	
	1. Udziały		57.075	48
	2. Fundusze i rezerwy:			
	Fundusz zasobowy	5.436,—		
	Fundusz waloryzacyjny	1.000,—		
	Fundusz emerytalny	74,90		
	Rezerwa specjalna	572,56	7.084	46
	3. Weksle	202.627,40		
242.247	40 „ P. B. R.	39.620,—		
	4. Depozyta:			
	z wypowiedzeniem do 14 dni	20.214,86		
	„ dłuższem	94.576,10		
	znaczki oszczędnościowe	50,90	114.831	86
780	81 5. Banki		7.969	76
	6. Państwowy Bank Rolny w Poznaniu		39.744	—
	7. P. K. O. Warszawa		1.000	—
	8. Redyskont weksli		52.751	—
	9. Rachunki bieżące:			
38.497	25 dłużnicy			
	wierzyciele		8.732	74
800	— 10. Ruchomości			
2.251	50 11. Papiery wartościowe			
	12. Konto przechodnie		346	76
264	89 13. Koszty procesowe			
	14. Dywidenda nie wypłacona		30	50
	15. Gotówka:			
	w kasie	8.118,40		
	w P. K. O.	2.993,61		
13.318	50 w Banku Polskim	2.206,49		
	16. Do dyspozycji Walnego Zgromadzenia		8.593	79
298.160	35		298.160	35

Bnin, dnia 11. lutego 1930.

Bank Ludowy

Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną

w Bninie

(—) Józef Brustman. **(—) Wincenty Flens.**

Zgodność powyższych obrachunków i bilansu z księgami i inwenturami poświadcza:

Rada Nadzorcza:

(—) X. Janasik, prezes. (—) Jan Iwański. (—) Mikołaj Siejak.

(—) Stanisław Toboła. (—) Jan Matuszewski.

(—) Piotr Gabryelewicz. (—) Franciszek Majchrzycki. (—) Franciszek Błaszkowiak.

Pogląd na najważniejsze cyfry bilansowe od zaprowadzenia złotego.

rok	Obrót ogólny	Suma bilansowa	Udziały	Depozyta	Weksle	Zysk netto
1924	109.537	8.140	28	2.452	6.393	271
1925	541.160	36.731	3.006	9.744	30.016	455
1926	1.315.742	87.478	7.651	29.141	72.035	1.008
1927	2.579.676	182.838	22.366	56.651	57.206	2.210
1928	4.449.459	247.091	41.946	77.699	218.508	2.486
1929	5.021.112	298.160	57.075	114.832	242.247	8.594

B. WIADOMOŚCI OGÓLNE:

Skład Zarządu:

1. Józef Brustman
2. Wincenty Flens

} wybrani są na czas nieograniczony.

Skład Rady Nadzorczej:

1. X. Proboszcz Szczepan Janasik z Bnina prezes wybrany do r. 1932.
2. Jan Iwański z Bnina, zastępca prezesa . . . . „ „ „ 1930.
3. Mikołaj Siejak z Konarskiego, sekretarz . . . „ „ „ 1931.
4. Stanisław Toboła z Biernatek . . . . . „ „ „ 1931.
5. Franciszek Błaszkowiak z Bnina . . . . . „ „ „ 1931.
6. Franciszek Majchrzycki z Błażejewa . . . . „ „ „ 1932.
7. Jan Matuszewski z Konarskiego . . . . . „ „ „ 1932.
8. Piotr Gabryelewicz z Biernatek . . . . . „ „ „ 1930.
9. Antoni Werwiński z Bnina . . . . . „ „ „ 1930.

w roku bieżącym występują:

Jan Iwański, Piotr Gabryelewicz, Antoni Werwiński.

Personel:

Marjan Maskuliński, urzędnik. Leon Pepel, elew.

Lokal bankowy znajduje się przy Rynku (Drogerja p. Niemiera) i jest otwarty dla publiczności codziennie przed południem od 8 do 12, po południu od 3 do 5.

Organem Spółdzielni jest „Poradnik Spółdzielni" w Poznaniu.

Skład członków:

z roku 1928 na rok 1929 przeszło		588
w roku 1929 przybyło		35
	razem	623
w roku 1929 ubyło:		
przez dobrowolne wystąpienie	9	
przez śmierć	6	
przez wykluczenie	11	26
przechodzi na rok 1930		597

Konta bankowe:

Rachunek żyrowy w Banku Polskim Oddział w Poznaniu
Rachunek rozliczeniowy w Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu
Rachunek otwartego kredytu w Państwowym Banku Rolnym w Poznaniu
Konto czekowe w P. K. O. w Poznaniu nr. 201.150

UWAGA:

Zwracamy członkom uwagę, że wszelkie interesa załatwiamy tylko i wyłącznie w lokalu bankowym w godzinach urzędowych.

Jednym z naczelnych haseł rolników XIX w.było podniesc jak najwyżej gospodarstwa włosciańskie.Sądzono wówczas że najskuteczniejszym srodkiem w tej dziedzinie będzie zakładanie kółek włosciansko-rolniczych. Pierwsze kółka w dawniejszym W.Księstwie Poznanskim zawiązało się w Dolsku,potym w Przemencie i Łojewie,a w koncu jako czwarte w Kórniku. Zostało ono założone w dniu 3 maja I868 r.pod nazwą Kółko Włosciansko-Rolnicze.

Założenie Kółka w dniu historycznym 3 maja I968 r.w czasach zaboru pruskiego mówiło swym członkom że oprócz spraw zawodowych kółko będzie pracowało i nad tym czego symbolem jest swięto narodowe.

Główną zasługę w zawiązaniu Kółka Włosciansko-Rolniczego ma pierwszy prezes Józef Rivoli,leśnik w dobrach J.Działynskiego,który zdołał przełamac obojętnośc i nieufnośc okolicznych włościan do wszelkich nowości. Najgorliwszymi członkami założycielami byli gospodarze:J.Sępinski,M.Szczerbinski,J.Mieloch z Dębca,Fr.Łopinski z Radzewa,T.Grządzielewski z Czmonskich Olendrów,J.Rybak,W.Wolski i P.Gabrylewicz.Rozumieli oni dobrze znaczenie kółka i stanowili jego główną podpore.

W pierwszych swych latach istnienia od 3 maja I868 r. - 2o października I869 r.Kółko Włościansko-Rolnicze w Kórniku liczyło 87 członków,pochodzących z okolic Kórnika i Bnina.

Praca była od samego początku zakrojona na szeroką skale.Odbywały się miesięczne zebrania,których przedmiotem były sprawy rolicze lub mające styczność z rolnictwem.Wyłoniono komisje która objeżdżała gospodarstwa członków i udzielała im praktycznych wskazówek do prowadzenia gospodarstawa.Poszczególni członkowie prowadzili na swych polach doswiadczenia i dzielili się potem swymi wynikami z innymi członkami.Założono także „szkółke niedzielną",mającą za zadanie kształcenie synów gospodarskich wraz z przyswajaniem wiadomosci potrzebnych w gospodarstwie i w życiu społecznym.Lecz już w r.I873 z powodu zakazu udzielania się nuczycielom w szkółkach niedzielnych prace te ustały.

Jak więc widzimy,praca w pierwszych latach rozwoju kółka sięgała głęboko,bo od gospodarzy do młodzieży gospodarskiej.W protokole pierwszego posiedzenia Kółka I868 r.czytamy słowa wypowiedziane przez założyciela Praca którą podejmujemy,nie jest pracą jednego dnia ani tygodnia,lecz pracą długiego lat szeregu.Kto ją rozpoczyna,niechaj rozważy,że pierwsze zapały to błędne ogniki,to jakby ziarno wyrzucone,po których owocu nikt się nie doczeka,kto do ostatka nie wytrwa.

Rok po swoim założeniu Kórnickie Kółko Włosciansko-Rolnicze założyło w dniu 7 lutego I869 r.Kasę Oszczędnosci i Pożyczki Kółka Włosciansko Rolniczego pod opieką św.Stanisława.Należeli do kasy najzacniejsi i najzacniejsi najlepsi gospodarze i obywatele miejscowi i okoliczni

800 c 1976

10

I tutaj spotykamy znów te same nazwiska,co w Kółku Włościansko-Rolniczym.Byli to ludzie niezmordowani w tak pięknej,a zarazem koniecznej pracy społecznej.

Już w I875 r.Kółko rostało się z Kasą Oszczędności i Pożyczki.Powód był jak na ówczesne czasy bardzo ważny.Na zebraniach Kółka omawiano sprawy kasy,rolne i publiczne.Ze względu zaś na działalność kasy rozciągnęła nad kółkiem swą opiekę władza policyjna.By nie krępować się na zebraniach kółka,odłączono kase od kołka w I876 r.Z tej przyczyny liczba członków spadła ze I40 na 72.

W I876 r.ustąpił z godności prezesa założyciel kółka J.Rivoli,który włożył w te pracę całą swą dusze.Był prezesem kółka w trudnych początkowych latach,i pełnił te funkcje przez 8-em lat.W dniu 5 września I875 r.wizytował kółko Patron kółek M.Jackowski,który niezmiernie sredecznie zachęcał członków gospodarzy do wytrwałej pracy.Udał się również Patron zebranymi do Skrzynek do gospodarza Jana Majchrzyckiego,celem zwiedzenia jego gospodarstwa.

3 maja I879 r.wybrano prezesem kółka Dr.Zygmunta Celichowskiego,bibliotekarza Biblioteki kórnickiej i pełnomocnika Działynskich.Był to prawdziwy o niewyczerpanej sile działacz społeczny.Poza swą pracą zawodową-trudną i odpowiedzialną - pracował wszędzie tam,gdzie widział,że toczy się walka o polsą dusze,o polski handel,o polskie organizacje.

Praca ruszyła naprzód.Zaleca czytanie książek zawodowych,zaprowadzenie w swych gospodarstwach szlachetnych szczepów w sadach i pszczelarstwo Dąży dr.Z.Celichowski do wprowadzenia w gospodarstwach ksiąg rachunkowych,co miało znaczenie wobec wejscia w życie nowego prawa podatkowego Zachęca teżdo ubezpieczenia się od ognia,gradobicia,oraz wygłasza referaty na zebraniach kółka.Na tychże zebraniach prowadzone są ożywione dyskusje nie tylko z odcinka zawodowego,ale także dyskutowano nad przemysłem,rzemiosłem.Projektowano tu stworzyc małą szkołe na wzór szkoły snycerskiej w Rymanowie dla doskonalenia wyrobu zabawek i innych przedmiotów z drzewa.W dniu 3 maja I878 roku z okazji IO-cio lecia kółka zorganizowano wystawe rolniczą.Wystawa się udała,pokazano wiele praktycznych sprzętów i wyrobów gospodarstwa domowego,narzędzi rolniczych i ładnych prac kobiecych.Wystawiono pozytym bydło,konie,owce,nierogacizne drób,wyroby kowalskie,nasiona i produkty rolne,wyroby przemysłowe - jednym słowem był to całkowity dorobek ówczesnego rolnictwa.Nagrodzono 52 osoby.

Brało również kółko udział w wystawie powiatowej Kółek Rolniczych w Sremie w I879 r.wysyłając tam piękne i okazowe przedmioty.Zdobyli tam członkowie tutejszego kółka prawie że wszystkie pierwsze nagrody.W tym roku liczy Kórnickie kółko 85 członków.

Dzielnie pracował i zapisał się w histórii kółka rolniczego Ks.dziekan B.Antoniewicz proboszcz bninski,

który przez szerek lat piastował godnosc wiceprezesa.
We wszystkich poważniejszych sprawach zwracał się dr,Celichowski do Patrona.Liczna korespondencja świadczy o przyjacielskiej i serdecznej współpracy.Rozwiązują obydwaj wielką troske,by rozbudzić wsród włościan samodzielne działanie i opracowywanie tematów rolniczych na zebrania. Udało się to w zupełnosci.Początek dał Melchior Cieplucha,syn gospodarza z Konarskiego,który rozpoczął wykładem: Jak postępowac i kształcic się powinni synowie włościan-gospodarzy.Próba wypadła nadspodziewanie tak że Patron zaprosił go z tym referatem na Walny Zjazd Delegatów Kółek Rolniczych do Poznania w dniu 9 marca I88I r.Udzielił w międzyczasie Patron Jackowski wszelkich wskazówek co do wymowy i stroju.Pisze w jednym z listów że prelegent powinien wystąpic w polskiej sukmanie chłopskiej,bo to podniesie efekt i skłoni niejednego chłopa do trzymania się stroju narodowego.Jesliby zas nie miał sukmany porządnej to musielibysmy mu sprawic - bo chłop w surducie na mądrale zakrawa i niedobre robi wrażenie.
Cieplucha nie zawiódł pokładanych w nim nadzieji.Dzienniki opisują wystąpił dziarski młodzieniec,ubrany w długą granatową sukmane,pod nią żupan ujęty pasem,szarawary w butach,kołnierzyk biały od koszuli podwiązany wstążką czerwoną.
Po tym początku występują z własnymi referatami:Fr.Stanisławski,M.Karalus,Fr.Niemier z Czmonia,w I889 r.h.p.O ważnosci kółek rolniczych i o zamiłowaniu powinnosci obowiązku wielkosci stanu naszego.- i wielu innych.W tym sposób praca się ożywiła.Zapraszał prezes i innych referentów z dalsza,którzy przybywali do Kórnika na zebrania miesięczne parę razy do roku.Zebrania te trwały nieraz po kilka godzin w ożywionej dyskusji.Incyjatywa dr.Celichowskiego jest niewyczerpana.Prowadzi kursy sadownictwa,wysyła na kursy pszczelarskie do Srody do Kremera.Zachęca gospodynie do wyrabiania płótna i tkaniny wełnianej.Przeprowadził to w I88I r.w Błażejewie,a w Czmoniu zas nakłoniłdo wyrabiania przedmiotów ze słomy.Poza tym był pierwszym,który zrozumiał korzyść drenowania pól, przyczyniając się do założenia Spółki Drenarskiej.
Interesuje się żywo również i handlem zbożem.Nakłania włościan do posyłania swych synów w nukę- naukę handlu zbożowego.Zamiarem jego było wydarcie tegoż handlu z rąk żydowskich.Pierwszy przedstawił tę sprawe s szeroko M.Cieplucha w pismie do Prezesa kółka z dnia 29.9.I886 r.Omawiano ją szereg lat,aż dopiero od I897/98 r.zaczęła wchodzic na realne tory Obrazem tych prac była wielka wystawa rolniczo - przemysłowa urządzona w Kórniku na 25-cio lecie istnienia kółka w dniu 3 maja I893 r.Wystawców było dużo,pokazy nadzwyczajne,nauki dla gospodarzy wielkie.Nie dziw,że przybyły Patron Jackowski nie mógł ze wzruszenia słowa wymówic.
Do I923 r.więc 47 lat prowadził dr.Z.Celichowski prace w Kółku Rolniczym w Kórniku.

12

Jest to bez mała pół wieku ciągłej i wytrwałej działalności. Z incyjatywy dr. Celichowskiego i poparciu kółka rolniczego narodziło się Tow. Przemysłowców dla m. Kórnika i Bnina, zawiązanego 20.8.1870 r. Kasie Pożyczki i Oszczędności dla przemysłowców kórnickich i bninskich i okolicznych rolników w Kórniku 1871 r. Spółce dla handlu skór 28.8.1872 r. firmie Pług, handel żelaza, spółka akcyjna w Kórniku 22.12.1873 r. Naczelnym chasłem powstałych instytucji było handel w polskich rękach. Swiadectwem widomym pracy dr. Celichowskiego i równoczesnie kółka rolniczego są dwie istniejące do dzis w Kórniku i rozwijające się spółdzielnie Bank Ludowy obecnie Kasa Spółdzielcza, Rolnik, obecnie Gminna Spół. Po śmierci Dr. Z. Celichowskiego prowdził Kółko Rolnicze p. majr. rez. Br. Adamczewski ze Szczodrzykowa, długoletni przed tym wiceprezes, od II marca 1923 do 2.8.1936. Na ten czas przypada podział Kółka Rolniczego na Kórnik i Bnin w 1921 r. oraz powstaje nowe ogniwo Kółko w Trzebisławkach w 1934 r. Z tych przyczyn ilość członków Kółka zmniejszyła się. Nowy prezes stopniowo zwiększał szeregi członków, pozyskując wielu gospodarzy do pracy w Kółku. Przyświeca mu troska, by chwili coraz to większego rozwoju uprawy roli, stosowania postępowych narzędzi i nawozów sztucznych przyjść z jak największą pomocą fachową swym członkom.

W drugiej połowie 1936 r. wybrano prezesem Kółka Rolniczego w Kórniku p. inż. J. Zolla z Dachowy Który do czasu 2-giej wojny swiatowej kółkiem kierował. Wysiłkom jego zawdzięczać należy wzrost liczby członków prawie że w dwójnasób. Przekonał członków i doprowadził w 1937 r. do założenia Kasy Samopomocowej dla wypadków chorobowych.

Aktywna praca prezesa Zarządem Kółka i członkami wydaje bogate i porzyteczne poczynania. W dniach 14 i 15 sierpnia 1938 roku zokazji jubileuszu 70-cio lecia istnienia Kółka Rolniczego został zorganizowany Pokaz Rolniczy z poswięceniem nowego sztandaru i dożynkami. Eksponaty zgromadzone na pokazie były bogate, ~~sgro~~- Do Kórnika w tych dniach zjechało dużo gosci i przedstawicieli władz. Nagrodzonych zostało 87 osób wystawców indywidualnych i instytucji i organizacji.

Wybuch II wojny swiatowej przerywa działalnosc kółkową. W okresie okupacji zaginęły niektóre dokumenty, bibloteka kółka z cennymi Rocznikami Kółek Rolniczych - Włosciansk~~ich~~ w Wielkim Księstwie Poznanskim, zaginął sztandar kółka.

Po powstaniu Polski Ludowej w miejsce kółka powstaje Związek Samopomocy Chłopskiej który prowadził prace dawniejszego kółka rolniczego do roku 1957. W tym roku zostaje zmieniona nazwa Samopomocy Chłopskiej na Kółko Rolnicze. ~~do~~ Do Kółka Rolniczego w Kórniku należą jeszcze po za samem Kórnikiem wsie Dziecmierowo i Skrzynki, do roku 1960. Z chwilą uruchomienia Funduszu Rozwoju Rolnictwa istnieją kółka rolnicze w granicach działalnosci jednej wsi, względnie miasta. W roku 1962 zakupiono pierwsze maszyny z Funduszu Rozwoju Rolnictwa za kwote 264.000 zł.

W prowadzona mechanizacja na teren kórnika wykazała praktycznie duże ułatwienie wykonania w terminie podstawowych cięższych prac polowych. Członkowie Kółka którzy początkowo przy wprowadzaniu mechanizacji oponowali, przekonali się o korzyściach jakie one dają. Związku z koncentracją sprzętu mechanicznego kółek z dniem I.stycznia I966 roku posiadane maszyny w Kółku w Kórniku zostały przekazane do Bazy Między-Kółkowej w Bninie, która obecnie obsługuje Kórnik.

Trzeba stwierdzić że reaktywowanie w I956-57 r. Kółek Rolniczych miało poważny wpływ na uaktywnienie tej organizacji, powstały nowe kółka i wzrosła liczba członków, ożywiła się działalność. Było to niewątpliwie nawiązanie do prawie Ioo letniej tradycji działalnosci tej organizacji w Polsce, tradycji która była jeszcze żywa wsród rolników.

Kółko Rolnicze w Kórniku z dużym entuzyjazmem przyjęło swoją starą nazwe i w nowych warukach ~~układu~~- układu stosunków w rolnictwie rozwijało i rozwija swoją działalność, robi to co robili poprzednicy, podnosic kulture rolną, wydajność zwiększac z każdej gałęzi gospodarstwa.

Kółko Rolnicze w Kórniku będzie w roku I968 obchodzić swój Ioo- letni jubileusz istnienia. Mamy zamiary ażeby ten jubileusz godnie uczcić, pokazac dorobek Kórnika i okolicy na pokazie, zorganizowac dożynki, podsumowac wyniki pracy Ioo -letniej.

Kórnik, dnia 23 listopada I967 r. J.Sznura

Historyczne dane zostały zaczerpnięte z wydanej broszurki z okazji 7o-letniego jubileuszu Kółka Rolniczego wydanej w roku I938

Opracowanie materiału do wymienionej broszurki zaczerpnięto z następujących zródeł.

W.Jakóbczyk - Patron Jackowski Poznan I938 r.

Czasopismo Kórniczanin r.I875 red.Dr.Z.Celichowski.

Roczniki Kółek Rolniczo-Włoscianskich w Wielkim Księstwie Poznanskim wychodziły w Poznaniu od I875 r.

Listy Dr.Z.Celichowskiego z Bibl.Kórnickiej.

Akta Kółka Rolniczego w Kórniku znajdujące się w biurze Fundacji Kórnickiej.

Protokoły Kółka Rolniczego.

BK 12320

Historia

powstania i działalności Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Kórniku, dawniej "Rolnik w Kórniku" Spółdzielnia Rolniczo - - Handlowa z odpowiedzialnością udziałami.

Kreśląc historię spółdzielni z okazji pięćdziesięcioletniej rocznicy jej powstania należy kilka słów poświęcić stosznkom panującym na naszych ziemiach przed pół wiekiem. Był to rok 1909 - pięć lat przed pierwszą wojną światową - czas rozkwitu potęgi Cesarstwa Niemieckiego, pod którego zaborem znajdowały się nasze ziemie. Zaborca starał się wszelkimi dostępnymi mu środkami zgnieść żywioł polski i ziemie nasze zgermanizować. Jedną z głównych ostoi polskości był polski chłop osiadły na ziemi, którą swą pracą uprawiał. Zaborca starał się wyrugować z ziemi polskiego chłopa. Do wykonania tego zadania utworzył komisję kolonizacyjną, która wykupywała polską ziemię i osiedlała Niemców. Nie szczędził zaborcy pieniędzy, wydając duże sumy na osadnictwo niemieckie na naszych ziemiach, chcąc przez to gospodarczo zgnębić chłopa polskiego. Chłop polski nie miał poparcia państwa niemieckiego i tym samym kredytów państwowych - musiał sobie sam pomóc. W celu samopomocy i utrzymania się na ziemi, tworzono spółdzielnie rolnicze, w których rolnik znajdował pomoc w swej pracy i ratunek przed naporem germanizacji, starającej się go wyrugować z ojczystej ziemi. Takie więc cele przyświecały twórcom spółdzielni - podnieść gospodarczo chłopa polskiego i umożliwić mu konkurencję z żywiołem niemieckim. Jak wiadomo chłop polski wyszedł z tej walki zwycięsko.

W dniu 2 marca 1909r. odbyło się organizacyjne zebranie spółdzielni Rolnik w Kórniku. Niestety akta rejestrowe z tych czasów, aż do końca drugiej wojny światowej się nie zachowały i odnośnie tych dziejów jedynie wpisy w rejestrze pozwalają na skąpe odtworzenie historii spółdzielni. Spółdzielnia została zarejestrowana w

800 c 1976

Sądzie Powiatowym w Śremie w dniu 22 marca 1909 r., którą to datę zgodnie z przepisami prawnymi należy uważać za datę powstania spółdzielni, gdyż przez wpis spółdzielnia otrzymuje osobowość prawną. Nazwa spółdzielni w tłumaczeniu polskim brzmiała: "Rolmik" Towarzystwo zakupu i sprzedaży - zapisana spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością. Ówcześnie obowiązujące przepisy prawne znały trzy typy spółdzielni z uwagi na odpowiedzialność członków za zobowiązania spółdzielni i to:

1/ spółdzielnie z odpowiedzialnością nieograniczoną, przy czym członkowie odpowiadali za zobowiązania spółdzielni całym swym osobistym majątkiem;

2/ spółdzielnie z odpowiedzialnoćeią ograniczoną. Członkowie odpowiadali za zobowiązania spółdzielni do określonej kwoty, wyżej od udziału;

3/ spółdzielnie z odpowiedzialnością udziałami, przyczym już jak z samej nazwy wynika odpowiedzialność członków ograniczała się do wysokości udziału.

Rolnik był spółdzielnią drugiego typu. Wysokość odpowiedzialności członków ustalono na kwotę 1000 marek, niestety z rejestru nie wynika wysokość udziału. Jeden członek mógł posiadać najwyżej dziesięć udziałów. Zarząd składał się z trzech członków, przyczym oświadczenia woli imieniem spółdzielni miało składać dwóch członków zarządu pod pieczątką firmową. Rok obrachunkowy trwał od 1 lipca do 30 czerwca. Organem ogłoszeniowym był Poradnik Gospodarski, wychodzące wówczas rolnicze pismo polskie.

Do czasu drugiej wojny światowej był statut sześciokrotnie zmieniony. Uchwałą Wolnego Zgromadzenia z 26 października 1922 r., zarejestrowaną 30 sierpnia 1923r. zmieniono nazwę na brzemienie: "Rolnik w Kórniku" Spółdzielnia rolniczo - handlowa z odpowiedzialnością ograniczoną. Wysokość udziału ustalono na 20000 mk. i 500 mk. wpisowego, przyczym jeden członek nie mógł mieć więcej, niż 30 udziałów. Maksymalną stawkę wysokości pożyczki dla jednego członka ustalono na 5.000.000 mk. Ude-

rzają wysokie kwoty udziałów oraz stawek kredytowych. Należy to tłumaczyć tym, że zmianę wysokości przeprowadzono w okresie, gdy marka polska wskutek dewaluacji traciła na wartości, a stabilizacja waluty nastąpiła dopiero w 1924r,, przyczym przeliczenie marek na złote nastąpiło po kursie 1.800.000 mk. za 1 złoty w kwietniu 1924r. Dalej zmianą z 1922r. uprawniono zarząd do ustanawiania pełnomocników dla prowadzenia całego przedsiębiorstwa, lub prowadzenia oddziału, względnie do dokonywania pewnych czynności. Zarząd miał podlegać ograniczeniom przewidzianym w statucie i uchwałach wolnych zgromadzeń. Organem ogłoszeniowym została Gazeta Powszechna.

Po wprowadzeniu złotego uchwałą wolnego zgromadzenia z 20 grudnia 1924r. zarejestrowaną 3 lipca 1925r. ustalono wysokość udziałów na 200 zł., a wstępne na 5 zł., przyczym odpowiedzialność za jeden udział wynosiła 1000 zł.

Wysokość udziału została następnie zmieniona na 300 zł. w dniu 8 listopada 1929r., a dodatkowa odpowiedzialność wynosiła pięciokrotną udziału.

Charakterystyczną była zmiana statutu z 23 października 1930r. zarejestrowana 13 kwietnia 1931r., postanawiająca, że członek rady nadzorczej względnie zarządu traci rząd w razie ogłoszenia upadłości odnośnie jego majątku, przymusowej sprzedaży jego nieruchomości, lub złożenia przez niego przysięgi wyjawienia. Ta uchwała zapadła w czasie kryzysu rolniczego i wychodzono widocznie z założenia, że ten kto nie umie gospodarzyć własnym majątkiem nie może zarządzać mieniem spółdzielczym.

W dniu 31 października 1935r. zmieniono odpowiedzialność członków za zobowiązania spółdzielni w ten sposób, że członkowie mieli odpowiadać tylko zadeklarowanymi udziałami. Uchwała ta została zarejestrowana w sądzie w formie wniosku w dniu 8 listopada 1937r., a

weszła w życie po trzech miesiącach w dniu 8 stycznia 1938r. W związku ze zmianą odpowiedzialności członków powstała konieczność zmiany nazwy spółdzielni, którą przeprowadzono uchwałą z 30 grudnia 1937r. i nadającą brzmienie: "Rolnik w Kórniku"spółdzielnia rolniczo - handlowa z odpowiedzialnością udziałami". Nazwa ta utrzymała się aż do połączenia z Samopomocą Chłopską. Jednocześnie zmniejszono skład zarządu z trzech członków na dwóch, a organem ogłoszeniowym ustanowiono Czasopismo Spółdzielni Rolniczych.

Po omówieniu dziejów ustroju spółdzielni należy wspomnieć o osobach, które spółdzielnią kierowały. Niestety z rejestru mamy jedynie wiadomości o członkach zarządu.

Do pierwszego zarządu zarejestrowano 22 marca 1909r. weszli Ksż prob. Bronisław Rybicki, Tadeusz Ruczyński i Stanisław Laurentowski. W tym składzie przetrwał zarząd do 4 lutego 1914r., kiedy w miejsce tego ostatniego powołano 20 września 1915r. Albinę Markowską, później zamężną Słomową. Następną zmianę zarządu zarejestrowano 7 września 1928r. przyczym w miejsce zmarłego Ks. prob. Rybickiego wszedł Feliks Kuszyński, a w miejsce Laurentowskiego Jan Grzegorzewski. W dniu 22 lutego 1929r. zarejestrowano ustąpienie Albiny Słomowej nie powołując innego członka w jej miejsce. Następnie 13 czerwca 1935r. na miejsce Kuszyńskiego powołano Rudolfa Andrzejeskiego. W chwili wybuchu II wojny światowej członkami zarządu byli Andrzejewski i Grzegorzewski.

Najeźdźca hitlerowski po zagarnięciu przemocą naszych ziem, konfiskował z pogwałceniem kardynalnych zasad prawa międzynarodowego wszelkie mienie polskie. Zagarnął również mienie Rolnika, o czym świadczy krótka, lecz wielce wymowna wzmianka w rejestrze spółdzielni z 19 września 1940r. podająca, że przedsiębiorstwo zostało zajęte na rzecz Rzeszy Niemieckiej. Jednocześnie został ustanowiony komisaryczny zarządca w osobie Helmuta Brücknera. Wkrótce potem w dniu 12 listopada 1940r. został Rolnik z rejestru wykreślony. Nie dopiął jednak okupant swego celu. Coprawda działalność spółdzielni została na czas

okupacji zawieszona, jednak po wyzwoleniu, a jeszcze przed zakończeniem wojny komitet organizacyjny zwołał w dniu 6 maja 1945r. wolne zgromadzenie spółdzielni, które zagaił dotychczasowy członek zarządu Andrzejewski. Drugi członek zarządu Jan Grzegorzewski zmarł w czasie okupacji. Na zebraniu postanowiono reaktywować spółdzielnię i wybrano Radę Nadzorczą w liczbie dziewięciu członków i trzech zastępców w następującym składzie: przewodniczący Edward Prusinowski, zastępca przewodniczącego Michał Sobkowiak, sekretarz Edmund Sznura, jako członków Stanisława Obiegałkę, Bolesława Marciniaka, Władysława Fludrę, Jana Siejaka, Antoniego Przybyłę i Mariana Łuczaka. Rada Nadzorcza w dniu 6 maja 1945r. powołała do zarządu Rudolfa Andrzejewskiego, Mieczysław Hantkiewicza i Mieczysława Słomę.

Z protokółu posiedzenia Rady Nadzorczej z 24 września 1945r. wynika, że spółdzielnia poniosła w czasie wojny straty obliczone na pół miliona przedwojennych złotych. Zabrano się atoli do usunięcia zniszczeń i do 24.IX.1945 zainwestowano 360.000 zł., a obroty w tym czasie dochodziły kwoty 700.000 zł.

Wybrany 6 maja 1945 Mieczysław Słoma ustąpił, a w jego miejsce powołano Franciszka Płócieniaka.

Rejestracja zarządu nie została przeprowadzona, co przy rewizji zausterkowano. Wpis nowego zarządu nastąpił 10 stycznia 1946r., atoli Płócieniaka wykreślono 29 kwietnia 1946r., gdyż statut przewidywał zarząd dwuosobowy.

W dniu 27 marca 1947r. dokonano zmiany statutu powołując zarząd trzyosobowy, a nadto zgromadzenie ustaliło górną granicę zobowiązań spółdzielni na kwotę 1.500.000 zł.

W latach 1945/1946 spółdzielnia wygospodarowała zysk w wysokości 207.928,47 zł. a obrót w tym okresie wynosił 26.000.000 zł. Rada Nadzorcza powołała trzeciego członka zarządu w osobie Franciszka Płócieniaka, który z Andrzejewskim i Hantkiewiczem tworzyli

zarząd Rolnika aż do połączenia.

W dniu 16 września 1947r. została założoma na walnym zgromadzeniu organizacyjnym Gminna Spółdzielnia "Samopomoc Chłopska" w Kórniku z odpowiedzialnością udziałami. W zebraniu wzięło udział 16 założyceili. Imieniem komitetu organizacyjnego zagaił je Józef Rogacki. Do Rady Nadzorczej zostali wybrani Aleksander Gregorius, Klemens Jańczyk, Stanisław Zych, Stefan Płóciennik, Roman Gasiński, Ignacy Radziejewski, Franciszek Jarmuszkiewicz, Wacław Bladocha i Bolesław Marciniak. Rada powołała zgodnie ze statutem pięcioosobowy zarząd w składzie: Józef Rogacki, Antoni Przybył, Stanisław Grześkowiak, Zbigniew Antoszewski i Andrzej Ratajczak. Założona spółdzielnia została zarejestrowana w sądzie dnia 30 października 1947r. Wysokość udziału wynosiła 100 zł. Terenem działalności była gmina Kórnik, a celem spółdzielni zaspakajanie wspólnymi siłami materialnych i kulturalnych potrzeb swoich członków.

Nowopowstała spółdzielnia zakreśliła sobie bardzo szeroki zakres działalności, obejmujący nie tylko działalność gospodarczą w najszerszym zakresie, ale i kulturalną. Zakreślone jej cele predestynowały ją do zajęcia naczelnego miejsca w spółdzielni rolniczej terenu i niewątpliwie w tych warunkach nasuwała się konieczność połączenia spółdzielni z rolniczych działających na terenie miasta i gminy Kórnik.

W dniu 11 marca 1948r. odbyły się wolne zgromadzenia spółdzielni Rolnik oraz Samopomocy Chłopskiej i obie te spółdzielnie postanowiły połączyć się, przyczym za obowiązujący przyjęto statut Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska. Wspólnie członkowie w ilości 101 wybrali Radę Nadzorczą, której liczę członków podwyższżnż do 14. Termin bilansu połączeniowego ustalono na dzień 31 grudnia 1947r. Następnie na nadzwyczajnym zgromadzeniu z 29 kwietnia 1948r. postanowiono dokonać połączenia ze spółdzielni "Jedność" w Radzewie i Kórniku, z ustaleniem terminu bilansu połączeniowego na dzień 31 grudnia 1947r.

17

W dniu 31.XII.1947r. bilanse łączących się spółdzielni przedstawiały się następująco:

1/ Spółdzielnia "Jedność" w Radzewie zamykała bilans kwotą 305.776,90 zł.

2/ Samopomoc Chłopska zamykała w sumach bilansowych kwotą 127.660 zł. a w sumach ogólnych kwotą 527.660 zł.

3/ Spółdzielnia Jedność w Kórniku zamykała bilans w kwotach 2.210.181,60 zł.

4/ Spółdzielnia Rolnik zamykała bilans w kwotach 10.347.377,43zł.

Z tego zestawienia widać, że z połączonych spółdzielni była najsilniejszą finansowo spółdzielnia Rolnik, co zresza jest zrozumiałe biorąc pod uwagę czas jej trwania, gdyż w chwili połączenia istniała już 39 lat.

W dniu 10 czerwca 1948r. zostało zwołane dalsze nadzwyczajne wolne zgromadzenie G.S. Samopomocy Chłopskiej , przyczym w zebraniu wzięli udział członkowie połączonych spółdzielni. Na zebraniu tym dokonano zmiany statutu ustalającej, że zarząd ma się składać z trzech członków, a Rada Nadzorcza z 13 członków. Dokonano również wyboru Rady, która tego samego dnia się ukonstytuowała powołując na przewodniczącego Edwarda Prusińskiego, na zastępcę przewodniczącego Józefa Mączkowskiego, a na sekretarza Stanisława Grześkowiaka. Rada na członków zarządu powołała Rudolfa Andrzejewskiego, Mariana Antkowiaka i Józefa Rogackiego.

Dokonano połączenia spółdzielni, zmianę zarządu jak i statutu oraz zmianę wysokości udziału wynoszącego odtąd 1000 zł. zostały w rejestrze spółdzielni wpisane w dniu 14 stycznia 1949r. Podniesiono również maksymalną sumę zadłużenia do 8.000.000. zł. Bilans za pierwszy rok po połączeniu t.j. 1948 zamyka się po obu stronach kwotą 16.426.699 zł., a obrót wynosi 163.628.497 zł.

W dalszym toku trzykrotnie zmieniono statut w całkowicie nowym brzmieniu i to 3.VII.1949r., 28.IX.1952r., i 15.VII.1956r., przyczym ostatni statut doznał dwukrotnych częściowych zmian w dniu 20.X.1957 i 16.VIII.1958r. Zmiany statutowe były podyktowane zmianą warunków i rozwojem spółdzielni. Według ostatnio obowiązującego statutu wysokość udziału wynosi 100 zł., a wysokość kwoty udziałowej dla członka rodziny 30 zł. Zarząd spółdzielni składa się z trzech członków i dwóch zastępców, wybieranych przez walne zgromadzenie przedstawicieli lub przez radę gminnej spółdzielni na podstawie upoważnienia waln. zgrom. przedstawicieli. Oświadczenie woli imienin spółdzielni składa dwóch członków zarządu, względnie członek zarządu z pełnomocnikiem.

Pierwszy wyżej wymieniony zarząd po połączeniu w składzie: Andrzejewski, Antkowiak i Rogacki został zmieniony po wyborach w dniu 3 lipca 1949r., przyczym wybrano zgodnie z przyjętym statutem trzech członków i dwóch zastępców w składzie Dymitr Kuc, Marian Antkowiak i Władysława Organiściak oraz Bolesław Zawitaj i Stanisław Błaszczak, jako zastępców. Kuc ustąpił 9.I.1950r., a w dniu 19.XII.1951r. powołano do zarządu prócz Mariana Antkowiaka, Mariana Grześkowiaka i Czesława Olejnika. W miejsce tego ostatniego na podstawie wyboru z 6.VII.1953r. wszedł Stanisław Ambrożak. W miejsce Grześkowiaka wybrano 28.II.1954r. Eugenię Buchwald. W wyborach z 3.IV.1955r. powołano do zarządu w miejsce Ambrożaka Tadeusza Galubę, a jako zastępców Jana Smoczyńskiego i Franciszka Jarmuszkiewicza. Ostatni skład zarządu na podstawie wyborów z 19.II.1956r. wykazuje zarząd w składzie Marian Antkowiak. Władysław Kozłowski i Tadeusz Galuba, a zastępcami są Bolesław Zawitaj i Stanisław Tłok.

18

R E G U L A M I N

targów wielkich (jarmarków) miasta K ó r n i k a.

Na podstawie art.68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.czerwca 1927.r.o prawie przemysłowym (Dz.U.R.P.nr.53/1927. poz.468,Nr.40/1934.poz.350),Miejska Rada Narodowa po wysłuchaniu opinii Izby Przemysłowo-Handlowej,Izby Rzemieślniczej oraz Związku Samopomocy Chłopskiej w Poznaniu,uchwaliła następujący regulamin:

Przedmioty obrotu jarmarcznego.

§ 1.

Przedmiotami obrotu na jarmarkach są:

1. Płody surowe przyrody.
2. Zwierzęta domowe (świnie,owce,kozy,bydło rogate,zwierzęta zaprzęgowe i drób).
3. Artykuły żywności wszelkiego rodzaju.
4. ~~Wszelkie inne~~ przedmioty wolnego obrotu towarowego w zakresie produkcji rzemieślniczej i przemysłu chałupniczego z wyłączeniem przedmiotów produkcji przemysłowej.

§ 2.

Postanowienia regulaminu niniejszego nie naruszają przepisów ustaw,dekretów i rozporządzeń,ograniczających sprzedaż na jarmarkach gminnych niektórych towarów ze względów sanitarnych,weterynaryjnych, ogólno- gospodarczych lub innych.

§ 3.

Na wykonywanie na targowiskach widowisk i innych rozrywek publicznych wszelkiego rodzaju wymagane jest zezwolenie właściwej władzy. Rozporządzenie Prezydenta R.P.z dnia 27.10.1933.o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych /Dz.U.R.P.Nr.poz.632/ oraz rozp.wykon.z dnia 28.12.1933./Dz.U.R.P.poz.801 i 802/.

Dni,miejsca,czas i rodzaj odbywania jarmarków.

§ 4.

Corocznie odbywają się 6 (sześć) jarmarków ~~ogólnych~~ (z tym 2 ogólne i 4 zwierzęce)
Bliższe daty jarmarków i rodzaj podaje się do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i sposobem na miejscu praktykowanym.
Jarmarki rozpoczynają się o godz.7-mej,a kończą o godz.15-tej.

§ 5.

W razie konieczności rychlejszego opróżnienia targowiska w całości lub części na skutek zarządzenia władz bezpieczeństwa i porządku publicznego,uczestnicy jarmarku zobowiązani są zastosować się do takiego zarządzenia.

§ 6.

Jako miejsce odbywania się jarmarków (targowiska) wyznacza się:
1. Na artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju za wyjątkiem nabiału, drobiu i dziczyzny- Rynek-strona południowa od skweru do ratusza.
2. Na drób,nabiał i dziczyznę-Rynek- strona wschodnia obok ratusza.
3. Na wyroby włókiennicze,skórzane i galanteryjne.
4. Na wyroby drzewne i wiklinowe oraz sprzęt gospodarczy i domowy wszelkiego rodzaju-Rynek- część środkowa-obok skweru.

5. Na zboże, ziemniaki, nasiona, słomę, siano i paszę zwierzęcą - Rynek-część wschodnia.
6. Na świnie, owce, kozy, bydło rogate i zwierzęta pociągowe - targowisko zwierzęce.

Obrót towarowy dokonywany poza targowiskiem, albo na targowisku poza czasem targowym, nie jest obrotem targowym.

Wolność targowa.

§ 7.

Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary należące do przedmiotów obrotu targowego, przy zachowaniu obowiązujących przepisów prawnych.
Powyższa wolność targowa nie narusza ograniczeń, wynikających z rozporządzeń o obowiązku posiadania zezwoleń handlowych na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i na zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

§ 8.

Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania na targowisku stanowiska określonej wielkości. Żaden sprzedawca targowy nie może zajmować na jednym targowisku więcej niż jednego stanowiska, ani też zajmowanego stanowiska dowolnie powiększać, lub odstępować całkowicie albo częściowo innej osobie.
Kto nie zajął swego stanowiska w chwili rozpoczęcia targu, traci do niego prawo w danym dniu targowym.

Porządek postojowy.

§ 9.

Jatek (straganów) targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowisku wcześniej, jak dwie godziny przed rozpoczęciem targu. Stołów, ław, naczyń i innych podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowisku wcześniej, jak jedną godzinę przed rozpoczęciem targu.
Nie wolno zajeżdżać z towarami targowymi ani też wystawiać lub składać towarów na targowisku wcześniej, jak jedną godzinę przed rozpoczęciem targu.

§ 10.

Ustawianie jatek (straganów), stołów, ław, basenów do ryb oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk targowych, odbywać się powinno według wskazówek służby gminnej względnie organów Milicji Obywatelskiej, dozorujących targ.
Przy ustawianiu stanowisk targowych należy baczyć na to, aby postoje targowe nie utrudniały komunikacji kołowej i pieszej.

§ 11.

Jatki (stragany) nie mogą przekraczać rozmiarów 2,5 m szerokości. Należy ustawiać je rzędami, jedne tuż obok drugich. Odstępy (wolne przejścia) pozostawia się tylko tam, gdzie to wyraźnie zostało zarządzone przez służbę miejską względnie organa Milicji Obywatelskiej.

§ 12.

Sprzedawcom wolno zawieszać nad towarami okrycia w celu ochrony towaru przed deszczem, pyłem lub szkodliwym działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być wykonane z materiału nieprzemakalnego i umieszczane tak, aby nie utrudniały ruchu targowego.

§ 13.

Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami w przejściach, pozo-

19

stawionym także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

Zakazuje się sprzedawania towarów nie ze stałego miejsca, lecz sposobem obnoszenia po targowisku, wywoływania i głośnego zalecania towarów, tudzież sprzedaży towarów sposobem przetargu lub losowania.

§ 14.

Wozów i wózków ręcznych, służących do przewozu towarów, nie wolno pozostawiać na targowisku dłużej, niż to jest konieczne dla wyładowania przywiezionych towarów.

Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowisku tylko w tym przypadku, gdy przywiezione nimi towary są tego rodzaju, że wymagają pozostawienia ich przez czas trwania targu na wózku. O ile by jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka na targowisku znacznie powiększone, służba dozorująca ruch targowy ma prawo żądać usunięcia wózka z targowiska.

§ 15.

Sprzedawcom zamiejscowym, przywożącym towary na targi wozami, wolno- o ile ruch uliczny na to pozwala - zajeżdżać na targowisko wozami i z wozów towary sprzedawać.

Wozy takie ustawiać należy według bliższych wskazówek służby dozorującej targi. Po ukończeniu sprzedaży należy z wozami niezwłocznie odjeżdżać ze stanowiska.

Oznaczenie stanowisk targowych.

§ 16.

Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swym stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym) w sposób widoczny tablicę z uwidocznieniem na niej wyraźnie i czytelnie swego imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania.

Przepis ten dotyczy również sprzedawców nabiału, drobiu i dziczyzny z tym, że tabliczkę należy umieścić na koszyku, klatce lub naczyniu.

Kontrola cen targowych.

§ 17.

Sprzedawcy targowi, do których stosuje się ustawa z dnia 2. czerwca 1947.r.o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym /Dz.U.R.P.Nr.43 poz.218) obowiązani są stosować się w handlu targowym do przepisów tej ustawy oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń wykonawczych.

W szczególności mają oni obowiązek:

1. Prowadzić cennik uwidoczniający w sposób dostępny dla każdego kupującego ceny towarów wystawionych na sprzedaż.
2. Uwidocznić na każdym rodzaju towaru, wystawionym na widok publiczny, cenę sprzedaży.
3. Przestrzegać cen ustalonych przez właściwe władze.
4. Udostępnić korespondentom (urzędnikom) Komisji Notowań wykonywanie ich czynności urzędowej na targach w zakresie notowania cen, oraz udzielać przedstawicielom Społecznej Komisji Kontroli Cen wszelkich informacji i wyjaśnień co do cen pobieranych za towar.

Przepisy sanitarne.

§ 18.

Sprzedaż na targach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników.

Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób artykułów żywności i przedmiotów użytku wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży. Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez właściwych urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928.r.o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz.U.R.P.Nr.36 poz.343) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R.P. z dnia 28.12.1934.r.(Dz.U.R.P.Nr.110 poz.977).

§ 19.

Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać żadnych artykułów żywnościowych gotowych do spożycia (np. masła.sera, owoców). Również nie wolno wybierać tych towarów przez dotykanie ich. Dla spróbowania kupujący nie powinien samowolnie brać towaru ze stoiska, lecz żądać podania go przez sprzedawcę. Próbki masła, sera i tym podobnych artykułów żywnościowych wolno dawać sprzedającym tylko w czystych naczyniach. Pozostałości takich próbek nie wolno mieszać z towarem przeznaczonym na sprzedaż.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 20.

Mięso i wyrobym mięsne wolno sprzedawać na targach wyłącznie w jatkach lub straganach zamkniętych, okrytych nieprzemakalnym płótnem i urządzonych w ten sposób, aby znajdujący się w nich towar był dostatecznie chroniony przed kurzem i wpływami atmosferycznymi, przy zachowaniu przepisow o obrocie- za każdorazowym zezwoleniem powiatowej władzy administracji ogólnej po myśli § 40 rozp.Ministra Opieki Społecznej z 10.12.1936.r.(Dz.U.R.P.Nr.92 poz.643). Do obrotu dopuszczone jest mięso, uznane bez zastrzeżeń do spożycia i jako takie przepisowo oznakowane- § 38 rozp.Ministra Rolnictwa z 29.1.1929.r. (Dz.U.R.P.Nr.32 poz.305) i § 4 rozp.Ministra Opieki Społecznej z 10. 12.1936.r.(Dz.U.R.P.Nr.92 poz.643). Przeznaczone do sprzedaży mięso rozdrobnione wszelkiego rodzaju musi być przykryte kloszem szklanym, gazą lub plecionką drucianą, tak, aby było ochronione od kurzu, owadów i much, a jednak widoczne dla kupujących, Ptactwo bite oraz dziczyzna -muszą odpowiadać także przepisom weterynaryjnym- mogą być sprzedawane w oddzielnych jatkach lub straganach zamkniętych. Wyroby mięsne winny odpowiadać warunkom przewidzianym w rozp.Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z 14.11.1947.r.(Dz.U.R.P.Nr.72 poz.155). Wzbroniona jest sprzedaż wyrobów mięsnych w miejscach sprzedaży mięsa, bez odpowiedniego rozgraniczenia.

Sprzedaż pieczywa.

§ 21.

Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości.

Do wydawania wyrobów cukierniczych winny być używane specjalne szczypce i łopatki (rozp.Ministra Opieki Społecznej z 23.1.1934. (Dz.U.R.P.Nr.15.poz.120).

Sprzedaż mleka.

§ 22.

Mleko świeże wolno sprzedawać tylko w postaci mleka pełnego i chudego (rozp.Ministra Opieki Społecznej z 9.12.1932.o dozorze nad

20

mlekiem i jego przetworami Dz.U.R.P.Nr.19 poz.128).

Wszelkie naczynia,w których przechowuje się mleko,przeznaczone dla celów sprzedaży,muszą być szczelnie zamknięte,aby uniemożliwiały zanieczyszczanie mleka wskutek takich wpływów zewnętrznych jak kurz i owady.

Na wszelkich naczyniach muszą być umieszczone pismem wyraźnym napisy,uwidaczniające rodzaj mleka.

Przepisy powyższe stosuje się do śmietany,maślanki i mleka zsiadłego.

Przepis noszenia czystego okrycia wierzchnego przy sprzedaży niektórych artykułów żywnościowych.

§ 23.

Osoby sprzedające mięso,wyroby mięsne,dziczyznę i drób w kawałkach,świeże ryby,pieczywo i nabiał,obowiązane są nosić czysty biały fartuch z rękawami i zachować czystość osobistą.

§ 24.

Papier używany przez sprzedawców targowych do opakowania (zawijania)artykułów żywności gotowych do spożycia,powinien być czysty,przedtem nie używany i nie farbujący. Używanie do tego celu papieru zadrukowanego lub zapisanego jest wzbronione. Wolno jednak używać papieru czystego,na którym zadrukowana jest tylko jedna strona.

Przepis powyższy nie stosuje się do opakowania/zawijania/ takich artykułów żywnościowych,które przed spożyciem muszą być czyszczone a więc np. do ziemniaków,warzywa i włoszczyzny.

§ 25.

Sprzedaż mięsa i jego przetworów,tłuszczy,mąki i wyrobów z mąki oraz mleka i jego przetworów dozwolona jest pod warunkiem przestrzegania przepisów rozporządzenia Prez.R.P.o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku z dnia 22.3.1928.r. (Dz.U.R.P.Nr.36 poz.343)zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R.P.zd.28.12.1934.r.(Dz.U.R.P.Nr.110 poz.977)oraz rozporządzeń wydanych na podstawie powyższego.

Przepisy o miarach (wagach).

§ 26.

Dla odważania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targu dobrze działającą i zalegalizowaną wagę. Przy odważaniu towarów stosować należy zalegalizowane jednostki miar (wag). Nie wolno używać na targowiskach t.zw.wag ręcznych.

§ 27.

Nie wolno tą samą miarą (wagą),która służy do odmierzania (odważania) suchych artykułów żywności,odmierzać(odważać)towarów wilgotnych,tłustych lub mięsnych.

Ochrona zwierząt.

§ 28.

Zakazuje się zabijania,skubania,odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowisku. Zakaz ten nie dotyczy zabijania ryb.

§ 29.

Drób żywy wszelkiego rodzaju sprowadzać (wwozić,wnosić) wolno na targ i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych

lub w innych zamknięciach przewiewnych.Klatki (zamknięcia)powinny być tak zbudowane i tak obszerne,aby drób mógł się w nich wygodnie pomieścić. W klatce (zamknięciu) znajdować się powinno pojidło dla zwierząt napełnione wodą. Nie wolno związywać zwierzętom skrzydeł lub nóg,związywać dwóch lub kilku sztuk razem,jak również unosić zwierzęta za skrzydła lub nogi.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 30.

Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dni dziesięciu od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny,przewidzianego w rozporządzeniu Prez.R.P. z dnia 3.12.1927.r.o prawie łowieckim /Dz.U.R.P.Nr.110 poz.934/ oraz z późniejszymi zmianami. Ponadto nie wolno w czasie ochronnym przeprowadzać obrotu pewnymi gatunkami ryb i rakami- stosownie do przepisów prawa o rybołóstwie.

§ 31.

W myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22.3.1928.r. (Dz.U.R.P.nr.42 poz.408) konie,bydło rogate,świnie,owce i kozy spędzane na targowisko i targi- winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwa pochodzenia,zawierające dane wymienione w § 3 wyżej powołanego rozporządzenia,a wystawione przez zarząd miejscowej gminy lub przez urząd wyznaczony przez wojewodę.

Zwierzęta niezaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom,nie będą dopuszczone na targowiska.

§ 32.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12.6. 1928.r./Dz.U.R.P.Nr.65 poz.597/podlegają targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych,wyznaczonych przez wojewodę,o ile wojewoda targów tych nie zwolni od nadzoru na podstawie § 4 tegoż rozporządzenia.

W czasie odbywania się targów- stosownie do powyższego rozporządzenia nie wolno wykonywać handlu zawodowego spędzanymi zwierzętami poza targowiskiem (miejscem spędu)i w miejscowościach bezpośrednio przyległych. Zwierzęta wymienione w § 32 podlegają przy sprowadzeniu na targ zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzeniu świadectwa miejsca pochodzenia.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę,powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest wg.przepisów rozp.Ministra Rolnictwa z 2.11.1928.r./Dz.U.R.P. Nr.19 poz.167/nie dopuścić chorych i podejrzanych zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby.

Zakaz niewłaściwego zachowania się sprzedawców i kupujących.

§ 33.

Osobom obecnym na targowisku,nie wolno zachowywać się w taki sposób,któryby utrudniał normalny ruch targowy.W szczególności wzbronione jest odpychanie kupujących od stanowisk targowych oraz utrudnianie im w jakikolwiek sposób zakupu towarów.

W przypadku wyjątkowego natłoku kupujących przy pewnych stoiskach targowych,służba dozorująca ruch targowy ma prawo ustawić kupujących w kolejce.

21

Opróżnienie targowisk oraz ich czyszczenie.

§ 34.

Po ukończeniu targu należy niezwłocznie rozpocząć rozbiórkę jatek (straganów) oraz usuwanie ich części, stołów, ław, pniaków, basenów, naczyń i innych sprzętów.

W ciągu godziny prace te powinny być ukończone i targowisko zupełnie opróżnione.

§ 35.

Czyszczenie targowisk po ukończeniu targu, jako też usuwanie odpadków i pozostałości towarowych, przeprowadza służba gminna na koszt gminy.

Osobne zarządzenia władz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

§ 36.

Każdy uczestnik targu obowizany jest stosować się do wszelkich zarządzeń organów bezpieczeństwa i porządku publicznego, wydanych w interesie bezpieczeństwa i porządku publicznego, komunikacji, ze względów sanitarnych, weterynaryjnych itd., niezależnie od możliwości późniejszego skorzystania z przysługujących środków prawnych.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 37.

Opłaty za używanie miejsc targowych (postojowe) regulują osobne przepisy.

Postanowienia karne.

§ 38.

Winni naruszenia przepisów regulaminu niniejszego podlegają karom przewidzianym w art.126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927.r.o prawie przemysłowym /Dz.U.R.P.Nr.53. poz.468/w brzmieniu ustawy z dnia 10.3.1934.r./Dz.U.R.P.Nr.40 poz. 350/ łącznie z dekretem z dnia 16.11.1945.r./Dz.U.R.P.Nr.56 poz.312/ o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek.

ZARZĄD MIEJSKI W KÓRNIKU

K ó r n i k, dnia 23. września 1948.r.

Z A R Z Ą D M I E J S K I :

B U R M I S T R Z .

Regulamin niniejszy został uchwalony na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w dniu 29. października 1948.r.

Miejska Rada Narodowa :

Przewodniczący.

URZAD WOJEWODZKI POZNANSKI
Wydział Przemysłu i Handlu
L.dz. PHH.1/8 - 26/49 Paw/Bar.

Poznań, dnia 23 lutego 1949r.

Urząd Wojewódzki na zasadzie art. 68 Rozp.Prez.R.P. z dnia 7.VI.1927r. o prawie przemysłowym w brzmieniu ustawy z dnia 10.III.1934r. /Dz.U.R.P.Nr.40 poz.350/ zatwierdza niniejszy regulamin targów wielkich dla miasta K ó r n i k a .

Za W o j e w o d ę :

(Mgr.Inż.J.Ulatowski
Naczelnik Wydziału

URZĄD WOJEWÓDZKI POZNAŃSKI 3

Wydawnictwo Biura Samorządowego przy Komunalnym Związku Kredytowym w Poznaniu

REGULAMIN
TARGÓW MAŁYCH

miasta
~~gminy wiejskiej~~

Kórnika

1930

Przedruk wzbroniony.

Czcionkami Drukarni Ludwika Kapeli — Poznań, Wrocławska 18

23

Wydawnictwo Biura Samorządowego przy Komunalnym Związku Kredytowym w Poznaniu

REGULAMIN

TARGÓW MAŁYCH

miasta
~~gminy wiejskiej~~

Kórnika

1930

Przedruk wzbroniony.

Czcionkami Drukarni Ludwika Kapeli — Poznań, Wrocławska 18

15 c 1982

Województwo: Poznańskie Powiat: Szrem 24

Regulamin
targów małych

miasta Kórnika.
~~gminy wiejskiej~~

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468 — wydaje się następujący regulamin:

Przedmioty obrotu targowego.

§ 1.

Przedmiotami obrotu targowego na targach małych (zwykłych, tygodniowych) są:

1. płody surowe przyrody,
2. zwierzęta domowe, z wyłączeniem większych zwierząt, jak koni, krów, wołów,
3. artykuły żywności wszelkiego rodzaju,
4. naczynia i narzędzia gospodarcze i rolnicze oraz przedmioty, których wytwarzaniem zajmuje się ubocznie okoliczna ludność.

~~Pozatem wolno w myśl uchwały Wojewódzkiego Sądu~~ Administracyjnego w .....

z dnia ..... (l. dz. .....),

wydanej na podstawie § 66 ust. 2. niem. ordynacji przemysłowej i § 128 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. o właściwości władz i sądów admin., sprzedawać i kupować na targach małych, z uwagi na zwyczaje i potrzeby miejscowe, następujące przedmioty:

1.

2.

~~W myśl uchwały Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego~~

w ..... z dnia .....

(l. dz. .....), wydanej na podstawie § 64 ust. 2. niem. ordynacji przemysłowej i § 128 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. o właściwości władz i sądów admin. w związku z postanowieniem art. 64 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem — wolno, ze względu na zwyczaje miejscowe — sprzedawać na targach małych, wyłącznie mieszkańcom miasta — gminy — .....

następujące wyroby rzemieślnicze:

1.

2.

Wreszcie w myśl pozwolenia Starosty Powiatowego — ~~Grodzkiego — Magistratu~~ w Grenzie .....

— jako władzy przemysłowej I instancji, wydanego na podstawie art. 61 ust. 2. rozp. Prez. Rz. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem — wolno, z uwagi na zwyczaje i potrzeby miejscowe — sprzedawać i kupować na targach małych:

Wyroby tylko miejscowych rzemieślników, a w szczególności: bednarskie, kowalskie, kołodziejskie, stolarskie, szczotkarskie, powroźnicze, garncarskie, obuwnicze, tapicerskie i siodlarskie.

Dnie, miejsca i czas trwania targów.

§ 2.

Targi małe odbywają się w czwartek .....

każdego tygodnia. O ileby dzień targowy przypadł w wolny od zajęć dzień świąteczny, targ odbywa się w dniu roboczym, poprzedzającym dzień świąteczny.

Za wolny od zajęć dzień świąteczny uważa się każdy dzień wymieniony w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15. listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 928)

oraz w ustawie z dnia 18. marca 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 34, poz. 324).

Święta Narodowe: 1.maja.Swięto Pracy.
9.maja.Zakończenie wojny.
22.lipca.Dzien Odrodzenia.

zbożę i ziemniaki oraz wszelkie inne płodów ziemiopłody (słoma, siano, pasza bydlęca i t.p.) na wozach.

B.) Rynek - część środkowa:

1. ziemniaki w jatkach, kapustę, jarzyny, owoce oraz ryby świeże i wędzone - strona południowa;
2. pieczywo i wyroby cukiernicze oraz inne artykuły żywnościowe wędzenie mięso i wyroby mięsne - strona zachodnia obok alei lipowej;
3. mleko, masło, ser, jaja, drób i dziczyznę - strona wschodnia obok ratusza;
4. wszelkie inne artykuły względnie przedmioty nie wymienione w punktach 1 - 3, a wyszczególnione w § 1 punkt 4 niniejszego regulaminu - strona północna;
5. wyroby tylko miejscowych rzemieślników, a w szczególności: bednarskie, kowalskie, kołodziejskie, stolarskie, szczotkarskie, powroźnicze, garncarskie, obuwnicze, tapicerskie i siodlarskie - obie strony pod alei lipowej.

C. Targowisko zwierzęce - targowicze:

Świnie, Kozy i owce.

Obrót towarowy, dokonywany poza wyżej wymienionemi miejscami albo poza czasem targowym (§ 4), nie jest obrotem targowym.

~~W myśl uchwały Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego~~

w .....

(l. dz. .....

niem. ordyna

1883 r. o w

stanowienien

7. VI. 1927

na zwyczaje

łącznie mies

następujące

1.

2.

Wreszcie w myśl pozwolenia Starosty Powiatowego — ~~Grodzkiego — Magistratu~~ w Grodzie

— jako władzy przemysłowej I instancji, wydanego na podstawie art. 61 ust. 2. rozp. Prez. Rz. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem — wolno, z uwagi na zwyczaje i potrzeby miejscowe — sprzedawać i kupować na targach małych:

Wyroby tylko miejscowych rzemieślników a w szczególności: bednarskie, kuśnierskie, kołodziejskie, olejarskie, szczotkarskie, powroźnicze, garncarskie, obuwnicze, tapicerskie i siodlarskie.

Dnie, miejsca i czas trwania targów.

§ 2.

Targi małe odbywają się w czwartek każdego tygodnia. O ileby dzień targowy przypadł w wolny od zajęć dzień świąteczny, targ odbywa się w dniu roboczym, poprzedzającym dzień świąteczny.

Za wolny od zajęć dzień świąteczny uważa się każdy dzień wymieniony w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15. listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 928)

25

oraz w ustawie z dnia 18. marca 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 34, poz. 324).

GA:

ako dni świąteczne należy uważać: Nowy Rok 1. I., Trzech Króli 6. I., szczenie Najświętszej Marji Panny 2. II., drugi dzień Wielkiej Nocy, ciego Maja, Wniebowstąpienie Pańskie, drugi dzień Świąt Zesłania Ducha ego, Boże Ciało, Świętych Apostołów Piotra i Pawła 29. VI., Wniebo- ie Najświętszej Marji Panny 15. VIII., Wszystkich Świętych 1. XI., Nie- anie Poczęcie Najświętszej Marji Panny 8. XII., Boże Narodzenie — dwa — 25. XII. i 26. XII.

§ 3.

Jako miejsca targowe na targi małe wyznaczone są:

A.) Rynek - część wschodnia:

zboże i ziemniaki oraz wszelkie inne ziemiopłody (słoma, siano, pasza bydlęca i tp.) na wozach.

B.) Rynek - część środkowa:

1. ziemniaki w jatkach, kapusta, jarzyny, owoce oraz ryby świeże i wędzone - strona południowa;
2. pieczywo i wyroby cukiernicze oraz inne artykuły żywnościowe włącznie mięso i wyroby mięsne - strona zachodnia obok alei lipowej;
3. mleko, masło, ser, jaja, drób i dziczyzna - strona wschodnia obok ratusza;
4. wszelkie inne artykuły względnie przedmioty nie wymienione w punktach 1-3, a wyszczególnione w § 1 punkt 4 niniejszego regulaminu - strona północna;
5. wyroby tylko miejscowych rzemieślników, a w szczególności: bednarskie, koszykarskie, kołodziejskie, stolarskie, szczotkarskie, powroźnicze, garncarskie, obuwnicze, tapicerskie i siodlarskie - obie strony przy alei lipowej.

C. Targowisko zwierzęce - targowica:

Świnie, kozy i owce.

Obrót towarowy, dokonywany poza wyżej wymienionemi miejscami albo poza czasem targowym (§ 4), nie jest obrotem targowym.

§ 4.

Targi małe wolno rozpoczynać:

a) w czasie od 1. kwietnia do 30. września o godz. 7-mej

b) w czasie od 1. października do 31. marca o godz. 8-mej

Targi małe kończą się o godz. 12-tej

Władza policyjna może zarządzić w razie konieczności rychlejsze opróżnienie całych miejsc targowych lub pewnych ich części, a uczestnicy targu obowiązani są zastosować się do takiego zarządzenia.

Czas przywozu i ustawiania jatek, stołów, ławek, straganów itp., czas zajazdu wozów oraz wystawiania i układania towarów na targowiskach.

§ 5.

Jatek targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowiskach wcześniej, jak 1— godziny przed rozpoczęciem targu. Stołów, ław, naczyń i podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowiskach wcześniej, jak 1— godziny przed rozpoczęciem targu. Nie wolno również zajeżdżać wozami z przedmiotami handlu targowego, ani też wystawiać lub układać towarów na targowiskach wcześniej, jak 1— godziny przed rozpoczęciem targu.

Porządek postojowy.

§ 6.

Ustawianie jatek, stołów, ławek, straganów, basenów oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk na targowiskach, odbywać się winno według wskazówek urzędników policyjnych i gminnych, dozorujących ruch targowy w ten sposób, aby pozostawało dość miejsca dla swobodnej komunikacji pieszej i kołowej.

Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania stanowiska pewnej określonej wielkości lub szerokości.

Żaden sprzedawca nie może zajmować na jednem targowisku więcej, jak jedno stanowisko, ani też stanowiska tego dowolnie powiększać lub rozszerzać.

Miejsc sprzedaży nie wolno odstępować innej osobie.

Kto nie zajął przydzielonego mu miejsca targowego w godzinę po rozpoczęciu targu, nie może protestować, jeżeli miejsce to zajmie inna osoba.

Osobne przepisy o stawianiu jatek.

§ 7.

Jatki stawiać wolno na targowiskach tylko za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej. Strona frontowa jatek nie może

być dłuższa, jak 2,50 mtr. Rozmiary jatek mogą być ograniczone przez władzę policyjną.

Jatki należy z zasady ustawiać rzędami, jedną tuż obok drugiej. Odstępy wolno pozostawiać tylko tam, gdzie to zostało wyraźnie zarządzone przez władzę policyjną.

Umieszczenie nakrycia dla ochrony towarów.

§ 8.

Sprzedawcy wolno umieszczać nad towarem okrycia w celu ochronienia go przed zmoknięciem, zakurzeniem lub szkodliwem działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być umieszczone tak, aby nie hamowały ruchu, ani też w inny sposób publiczności nie przeszkadzały.

Rozbiórka jatek, usuwanie ich części, stołów, ław i t. p. Opróżnianie targowiska po ukończonym targu.

§ 9.

Natychmiast po ukończeniu targu należy rozpocząć rozbiórkę jatek oraz usuwanie ich części, stołów, ław, straganów, pniaków, basenów, naczyń i t. p. W ciągu godziny prace te muszą być ukończone i targowisko zupełnie opróżnione.

Zakaz tamowania ruchu, chodzenia z towarami, wykrzykiwania, licytowania i losowania.

§ 10.

Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami, przeznaczonemi na sprzedaż, w przejściach, pozostawionych także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

Zakazane jest: sprzedawanie towarów przez chodzenie po placu targowym; wywoływanie i głośne zalecanie towarów, jakoteż urządzenie publicznego przetargu lub losowania.

Zakaz pozostawiania na targowiskach pojazdów, używanych do przewozu towarów.

§ 11.

Wozów, wózków ręcznych itp., służących do przewozu towarów nie wolno pozostawiać na targowiskach dłużej, niż to jest konieczne dla wyładowania przywiezionych towarów. Na wyjątki od tego zakazu może pozwolić władza policyjna. Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowiskach wtenczas, jeżeli przywiezione niemi towary są tego rodzaju, że wymagają postawienia ich przez czas trwania targu na wózkach. O ileby jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka zanadto powiększone, organa policyjne wzgl. komunalne mogą żądać usunięcia wózków z targowiska.

Sprzedaż towarów z wozów.

§ 12.

Sprzedawcom zamiejscowym, przywożącym towary na targi wozami, wolno, o ile ruch targowy na to pozwala, zajeżdżać na targowisko wozami. Wozy takie należy ustawiać według bliższych wskazówek urzędników policyjnych i miejskich, dozorujących ruch targowy. Po dokonanej sprzedaży towarów należy z wozami natychmiast odjechać z targowiska.

Oznaczanie stanowisk targowych.

§ 13.

Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swem stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym) w sposób widoczny tablicę, na której ma być umieszczone w języku polskim jego nazwisko i imię oraz miejsce zamieszkania (ulica i numer), pismem wielkości conajmniej 5 cm.

Sprzedawcy mleka, masła, jaj, drobiu i dziczyzny oraz innych towarów, przynoszonych na targowisko w koszykach, klatkach, naczyniach itp., obowiązani są umieścić na nich tabliczkę, uwidoczniającą wyraźnie nazwisko i imię oraz miejsce ich zamieszkania.

Zakaz sprzedaży artykułów żywności i przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub fałszowanych.

§ 14.

Sprzedaż artykułów żywności w stanie surowym i przerobionym tych przedmiotów użytku, których użycie, zgodne z ich przeznaczeniem, może się okazać szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, podlega przepisom rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 28. marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343). Według tych przepisów nie wolno przywozić także na targi i sprzedawać artykułów żywności, ich surowców oraz przedmiotów użytku szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub fałszowanych.

UWAGA:

Za przedmioty użytku, wymienione w § 14 uważane są w szczególności naczynia, aparaty i przybory, używane do wyrobu, przechowywania, mierzenia, ważenia, opakowania i spożywania artykułów żywności, środki kosmetyczne i ich opakowanie, odzież, przyrządy, służące do pielęgnowania ciała ludzkiego (aparaty, szczotki, grzebienie), zabawki, farby, tapety, barwniki, nafta, świece.

Artykuł żywności lub przedmiot użytku jest „szkodliwy dla zdrowia", jeżeli posiada własności trujące lub zakaźne, albo też zawiera składniki, mogące szkodliwie oddziałać na zdrowie ludzkie.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „zepsuty", jeżeli pod wpływem czynników naturalnych, jak czas, temperatura, wilgoć, światło, drobnoustroje albo przez niewłaściwe przechowywanie lub zanieczyszczenie

nastąpiła w nim zmiana jego normalnego lub pierwotnego składu, pierwotnej lub normalnej własności albo wartości odżywczej (użytkowej), czyniąca go niezdatnym do spożycia (użycia).

Artykuł żywności albo środek kosmetyczny jest „podrobiony", jeżeli jest sporządzony w ten sposób, aby wydawał się produktem innym, niż jest w rzeczywistości i przez to posiada tylko pozór, nie zaś istotny skład, istotną własność lub istotną wartość spożywczą (użytkową) właściwego produktu.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „sfałszowany", jeżeli przeprowadzono w nim zmianę, oddziaływującą na jego istotny skład, istotną własność, lub istotną wartość, odżywczą lub użytkową albo też zmianę, zmierzającą do ukrycia jego istotnego składu, istotnej własności lub istotnej wartości odżywczej lub użytkowej.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest w szczególności sfałszowany:

1. jeżeli dodano do niego jakiekolwiek ciało zmieniające jego skład, własność lub wartość odżywczą (użytkową) lub też oddziaływujące na jego skład własność lub wartość, chociażby dodatek ten był nieszkodliwy dla zdrowia

2. jeżeli odjęto mu w całości lub w części jakiś składnik, stanowiący o jego składzie, własności lub wartości odżywczej lub użytkowej;

§ 15.

Sprzedaż na targowiskach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób artykułów żywności i przedmiotów użytku, wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, winny być zajęte.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowice, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa, przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

Składanie artykułów żywności i środków spożywczych. Zakaz dotykanie ich. Branie próbek.

§ 16.

Artykułów żywności i środków spożywczych nie wolno składać na ziemię, lecz tylko na czyste podstawki lub w czyste naczynia.

Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać mięsa, kiszek, ryb, pieczywa, cukierków, owoców, tudzież wszelkich innych artykułów żywności i środków spożywczych, gotowych do spożycia.

Celem spróbowania towaru kupujący może zażądać próbki od sprzedawcy. Próbki wolno podawać kupującym tylko w czy-

Sprzedaż towarów z wozów.

§ 12.

Sprzedawcom zamiejscowym, przywożącym towary na targi wozami, wolno, o ile ruch targowy na to pozwala, zajeżdżać na targowisko wozami. Wozy takie należy ustawiać według bliższych wskazówek urzędników policyjnych i miejskich, dozorujących ruch targowy. Po dokonanej sprzedaży towarów należy z wozami natychmiast odjechać z targowiska.

Oznaczanie stanowisk targowych.

§ 13.

Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swem stanowisku (jatce, straganie, stole, wózku r[illegible] umieszcz[illegible] sce zam[illegible] numer), pismem wielkości conajmniej 5 cm.

Sprzedawcy mleka, masła, jaj, drobiu i dziczyzny oraz innych towarów, przynoszonych na targowisko w koszykach, klatkach, naczyniach itp., obowiązani są umieścić na nich tabliczkę, uwidoczniającą wyraźnie nazwisko i imię oraz miejsce ich zamieszkania.

Zakaz sprzedaży artykułów żywności i przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub fałszowanych.

§ 14.

Sprzedaż artykułów żywności w stanie surowym i przerobionym tych przedmiotów użytku, których użycie, zgodne z ich przeznaczeniem, może się okazać szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, podlega przepisom rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 28. marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343). Według tych przepisów nie wolno przywozić także na targi i sprzedawać artykułów żywności, ich surowców oraz przedmiotów użytku szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub fałszowanych.

UWAGA:

Za przedmioty użytku, wymienione w § 14 uważane są w szczególności naczynia, aparaty i przybory, używane do wyrobu, przechowywania, mierzenia, ważenia, opakowania i spożywania artykułów żywności, środki kosmetyczne i ich opakowanie, odzież, przyrządy, służące do pielęgnowania ciała ludzkiego (aparaty, szczotki, grzebienie), zabawki, farby, tapety, barwniki, nafta, świece.

Artykuł żywności lub przedmiot użytku jest „szkodliwy dla zdrowia", jeżeli posiada własności trujące lub zakaźne, albo też zawiera składniki, mogące szkodliwie oddziałać na zdrowie ludzkie.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „zepsuty", jeżeli pod wpływem czynników naturalnych, jak czas, temperatura, wilgoć, światło, drobnoustroje albo przez niewłaściwe przechowywanie lub zanieczyszczenie

nastąpiła w nim zmiana jego normalnego lub pierwotnego składu, pierwotnej lub normalnej własności albo wartości odżywczej (użytkowej), czyniąca go niezdatnym do spożycia (użycia).

Artykuł żywności albo środek kosmetyczny jest „podrobiony", jeżeli jest sporządzony w ten sposób, aby wydawał się produktem innym, niż jest w rzeczywistości i przez to posiada tylko pozór, nie zaś istotny skład, istotną własność lub istotną wartość spożywczą (użytkową) właściwego produktu.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „sfałszowany", jeżeli przeprowadzono w nim zmianę, oddziaływującą na jego istotny skład, istotną własność, lub istotną wartość, odżywczą lub użytkową albo też zmianę, zmierzającą do ukrycia jego istotnego składu, istotnej własności lub istotnej wartości odżywczej lub użytkowej.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest w szczególności sfałszowany:

1. jeżeli dodano do niego jakiekolwiek ciało zmieniające jego skład, własność lub wartość odżywczą (użytkową) lub też oddziaływujące na jego skład własność lub wartość, chociażby dodatek ten był nieszkodliwy dla zdrowia lub niemniejszej wartości odżywczej lub użytkowej.

3. jeżeli go zmieszano, zafarbowano lub sproszkowano w ten sposób, że przez to ukryto jego skład, własność lub wartość odżywczą lub użytkową.

§ 15.

Sprzedaż na targowiskach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób artykułów żywności i przedmiotów użytku, wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, winny być zajęte.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowice, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa, przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

Składanie artykułów żywności i środków spożywczych. Zakaz dotykanie ich. Branie próbek.

§ 16.

Artykułów żywności i środków spożywczych nie wolno składać na ziemię, lecz tylko na czyste podstawki lub w czyste naczynia.

Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać mięsa, kiszek, ryb, pieczywa, cukierków, owoców, tudzież wszelkich innych artykułów żywności i środków spożywczych, gotowych do spożycia.

Celem spróbowania towaru kupujący może zażądać próbki od sprzedawcy. Próbki wolno podawać kupującym tylko w czy-

stych naczyniach, wzgl. na czystych patyczkach; pozostałości takich próbek nie wolno mieszać z towarem, lecz należy je usunąć.

Czyste okrycia wierzchnie przy sprzedaży niektórych artykułów żywności.

§ 17.

Osoby sprzedające mięso, wyroby mięsne, dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby, pieczywo i nabiał, obowiązane są nosić na ubraniu czysty biały fartuch z rękawami.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 18.

Mięso i wyroby mięsne wolno sprzedawać na targach tylko w jatkach lub w straganach, okrytych nieprzemakalnem płótnem i urządzonych w ten sposób, aby znajdujący się w nich towar chroniony był dostatecznie przed kurzem i wpływami atmosferycznemi.

Wywieszanie mięsa i wyrobów mięsnych po stronach zewnętrznych jatek i straganów jest wzbronione.

Przeznaczone do sprzedaży mięso rozdrobnione wszelkiego rodzaju musi być przykryte kloszem szklanym, gazą lub plecionką drucianą, tak, aby było chronione od kurzu i owadów (szczególnie od much itp.), a jednak widoczne dla kupującej publiczności.

Mięsa siekanego na targach sprzedawać nie wolno.

Do obrotu dopuszczone jest mięso, uznane za zdatne bez zastrzeżeń do spożycia i jako takie przepisowo oznakowane (Nr. 38 rozp. Min. Roln. z 29. I. 1929 r. — Dz. U. 32, poz. 305).

Sprzedaż tłuszczów i olejów jadalnych.

§ 19.

W handlu tłuszczami i olejami jadalnemi obowiązują przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1930 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych (Dz. U. Nr. 53, poz. 453).

Sprzedaż pieczywa.

§ 20.

Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości.

Osoby, zajęte sprzedażą, powinny nosić białe fartuchy z rękawami, mieć czyste ręce i używać do wydawania wyrobów cukierniczych specjalnych szczypców lub łopatek.

Sprzedaż masła.

§ 21.

W myśl obwieszczenia Rady Związkowej z dnia 1. marca 1902 r. nie wolno w wykonywaniu przemysłu sprzedawać ani wystawiać na sprzedaż masła, zawierającego mniej tłuszczu, niż 80 na 100 jednostek wagi, albo w stanie niesolonym więcej wody, niż 18 jednostek wagi, a w stanie solonym więcej wody, niż 16 jednostek wagi.

§ 22.

Masło wolno sprzedawać tylko w kawałkach po 500, 250 i 125 gramów.

Sprzedaż mleka.

§ 23.

Mleko świeże wolno sprzedawać tylko w postaci „mleka pełnego" lub „mleka zbieranego" albo „odtłuszczonego".

Wszelkie naczynia, w których przechowuje się mleko i śmietanę, przeznaczone dla celów sprzedaży, muszą być tak szczelnie zamknięte, aby uniemożliwiały zanieczyszczenie mleka wskutek takich wpływów zewnętrznych, jak kurz, owady itd.

Na wszelkich naczyniach muszą być umieszczone pismem wyraźnem napisy, uwidoczniające dokładnie rodzaj zawartego w nich mleka.

Przepisy powyższe stosują się odpowiednio także do śmietany, maślanki i mleka zsiadłego (kwaśnego).

Sprzedaż niedojrzałych owoców.

§ 24.

Niedojrzałe owoce należy na targowiskach oznaczać odpowiedniemi napisami jako takie. Nie wolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom do lat 10 jest surowo wzbroniona.

Opakowywanie i zawijanie artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 25.

Artykuły żywności i środki spożywcze wolno opakowywać lub zawijać bezpośrednio tylko w czysty papier, przedtem nieużywany i nie farbujący. Używanie dla tego celu papieru zapisanego lub zadrukowanego jest zakazane. Wyjątek stanowi

jedynie taki papier, na którym jest tylko na jednej stronie wydrukowana firma lub reklama.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do opakowywania lub zawijania takich artykułów żywności, jak ziemniaki, warzywo, sałata itp., które przed spożyciem musi się z natury rzeczy oczyszczać.

Legalne jednostki miar (wag).

§ 26.

Dla odważania wzgl. odmierzania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targowiskach dobrze działającą i legalną wagę wzgl. miarę. Przy odważaniu wzgl. odmierzaniu towarów należy stosować tylko legalne jednostki miar czyli co do masy — kilogram, a co do objętości — metr sześcienny albo kubiczny i litr oraz ich pochodne.

Nie wolno stosować wzgl. używać w obrotach targowych dawnych jednostek miar.

Odmierzanie (odważanie) suchych artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 27.

Nie wolno tąsamą miarą (wagą), która służy do odmierzania suchych artykułów żywności lub środków spożywczych, odmierzać towarów mokrych, tłustych lub mięsnych.

Ochrona zwierząt.

§ 28.

Nie wolno znęcać się nad zwierzętami, spędzanemi (przywożonemi, wnoszonemi) na targowiska dla celów sprzedaży, ani nad zwierzętami, używanemi do przewozu towarów na targi.

Przez „znęcanie się" nad zwierzętami należy rozumieć w myśl rozporządzenia Prez. Rz. z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 36, poz. 332):

1. bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych części kończyn;
2. bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia, obliczone na sprawianie specjalnego bólu;
3. zmuszanie zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nieodpowiadającego ich siłom;
4. przewożenie, przenoszenie lub spędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne;
5. używanie uprzęży, pęt, więzów itp., powodujących ból albo używanie ich w sposób, mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne;

6. złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt;
7. wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej przyczyny.

§ 29.

Drób żywy wszelkiego rodzaju wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych lub w innych przewiewnych skrzyniach. Klatki (skrzynie itp.) powinny być zbudowane tak, aby ptactwo mogło się w nich pomieścić wygodnie obok siebie.

Nie wolno wiązać zwierząt za skrzydła i nogi, związywać dwie sztuki lub więcej razem, unosić za skrzydła lub nogi.

Pędzenie świń na targowiska jest w obrębie gmin o charakterze miejskim wzbronione.

Zakaz zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowiskach.

§ 30.

Surowo wzbronione jest na wszystkich targowicach zabijanie, skubanie, odzieranie ze skóry i patroszenie zwierząt.

Zakaz powyższy nie dotyczy zabijania ryb.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 31.

Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny, przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934).

Zaopatrywanie zwierząt sprowadzanych na targi w świadectwa miejsca pochodzenia. — Nadzór weterynaryjny nad targami zwierząt.

§ 32.

W myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22-go marca 1928 r. (Dz. Ust. 42, poz. 408) świnie, owce i kozy spędzane na targowiska i targi — winne być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwa miejsca pochodzenia, zawierające dane, wymienione w § 3, a wystawione przez zarząd miejscowej gminy lub przez urząd, wyznaczony przez wojewodę.

Zwierzęta niezaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie będą dopuszczane na targowiska.

§ 33.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12. czerwca 1928 r. — Dz. Ust. 65, poz. 597 — podlegają

targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu, wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych, wyznaczonych przez wojewodę, o ile wojewoda targów tych nie zwolnił od nadzoru na podstawie § 4 tegóż rozporządzenia.

W czasie odbywania się targów, jarmarków, pokazów i przetargów publicznych zwierząt, stosownie do powyższego rozporządzenia nie wolno wykonywać handlu zawodowego zwierzętami tegosamego gatunku spędzanemi z różnych miejscowości poza targowiskiem (miejscem spędu) w tej miejscowości i w miejscowości bezpośrednio przyległej.

Zwierzęta, wymienione w § 32 podlegają przy sprowadzeniu na targ zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzeniu świadectwa miejsca pochodzenia.

Podczas trwania targu zwierzęta podlegają nadzorowi powiatowego lekarza weterynaryjnego.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest według przepisów rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9. stycznia 1928 (Dz. U. Nr. 19, poz. 167) nie dopuścić chorych i podejrzanych zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować — zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby.

Prawo uczęszczania na targi.

§ 34.

Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary, należące do kategorji dozwolonego obrotu targowego (§ 1).

W wykonywaniu przemysłu cudzoziemcom wolno sprzedawać na targach towary pod warunkiem, określonym w art. 4 rozporządzenia Prez. Rz. z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Nr. 53, poz. 468) oraz w § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7. grudnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 111, poz. 942). Za cudzoziemca uważa się w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13. sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego.

Pierwszeństwo przy zakupie towarów żywności dla konsumentów.

§ 35.

W pierwszych dwóch godzinach ~~W pierwszych ... godzinach~~ po rozpoczęciu targu przysługuje prawo zakupu na targowiskach artykułów żywności wyłącznie tylko konsumentom.

Czyszczenie targowisk.

§ 36.

Po ukończeniu targu targowisko i miejsca spędu winny być oczyszczone, a w razie potrzeby także odkażone.

Czyszczenie, jakoteż usuwanie odpadków i pozostałości załatwia gmina.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 37.

Pobieranie opłat targowych (postojowego) za używanie miejsc targowych regulują osobne przepisy.

Osobne zarządzenia władzy policyjnej.

§ 38.

Każdy sprzedawca i każdy kupujący na targu, jest obowiązany stosować się do zarządzeń tak władzy policyjnej, jak i urzędników policyjnych oraz ich personelu pomocniczego, wydanych w interesie komunikacji, spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz w celach sanitarnych.

§ 39.

Przemysłowcy, naruszający przepisy powyższego regulaminu, karani będą po myśli art. 126 rozp. Prez. Rz. o prawie przemysłowem z dnia 7. czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr. 53, poz. 468) w trybie administracyjnym grzywną do 1.000 zł, względnie karą aresztu do dni 14, inne zaś osoby według osobnego rozporządzenia policyjnego względnie według specjalnych ustaw i rozporządzeń, regulujących dany przedmiot.

§ 40.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie 14 dni po jego ogłoszeniu.

Z tym terminem tracą moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z nim regulaminy miejscowe, w szczególności rozporządzenie policyjne o porządku targowym w Kórniku z dnia 21. 8. 1915 r. oraz uzupełnienie tegoż z dnia 6. 4. 1927 i 18. 10. 1927 r.

Niniejszy regulamin uchwaliła Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 9 marca 19 31 r.

Kórnik dnia 12. marca 19 31.

MAGISTRAT.

MAGISTRAT MIASTA KÓRNIKA

(T. WOLNIEWICZ) 15

L. dz. 832/31.

Niniejszy regulamin na targach małych w mieście Kórniku zatwierdzam na podstawie art.68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.czerwca 1927r.o prawie przemysłowym(Dz. U.R.P.nr.53 poz.468).

Śrem,dnia 6.listopada 1946 r.

Starosta Powiatowy

(Kozłowski)

STAROSTA POWIATOWY ŚREMSKI

43

Niniejszy regulamin o porządku na targach małych w mieście — ~~gminie wiejskiej~~ Kórnik zatwierdzam na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Nr. 53, poz. 468).

Śrem dnia 30 stycznia 1932

(-) Urbanowski

L. S. asesor

Za Starostę

Powyższy regulamin był wyłożony do publicznego wglądu na przeciąg jednego miesiąca t. j. w czasie od 25 maja do 25 czerwca 1932 r. w kancelarji Magistratu miasta Kórnika.

Kórnik, dnia 27 czerwca 1932 r.

MAGISTRAT MIASTA KÓRNIKA

MAGISTRAT

(T. WOLNIEWICZ)

Załącznik A.

Wzór rozporządzenia policyjnego
dla miast wydzielonych.

Rozporządzenie policyjne

Prezydenta Miasta / Starosty Grodzkiego } w .....

z dnia .....

w sprawie karania za przekroczenie przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez Magistrat w .....

Na podstawie §§ 5 i 6 nr. c) i i) ustawy o administracji policji z dnia 11. marca 1850 oraz §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 rozporządzam za zgodą Magistratu w .....

§ 1.

Przekroczenie przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez Magistrat .....
w ..... pod datą .....
karane będą grzywną do 30 zł, o ile specjalne przepisy, czy to przytoczone w regulaminie, czy też inne, regulujące dany przedmiot, nie przewidują innych kar.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze miasta .....
.....

.....
Prezydent Miasta — Starosta Grodzki.

Załącznik B.

~~*Wzór rozporządzenia policyjnego*~~
~~*dla miast niewydzielonych.*~~

Rozporządzenie policyjne

Burmistrza w Kórnika

z dnia 12. marca 1931 r.

w sprawie karania za przekroczenie przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez Magistrat w Kórnika.

Na podstawie §§ 5 i 6 nr. c) i i) ustawy o administracji policji z dnia 11. marca 1850 oraz § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883, rozporządzam za zgodą Magistratu w Kórnika z dnia 26. II. 1931 r.

§ 1.

Przekroczenie przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez Magistrat w Kórnika pod datą 12. III. 1931 r. L.dz. 399/31 i 832/31 karane będą grzywną do 9 złotych, o ile specjalne przepisy, czy to przytoczone w regulaminie, czy też inne, regulujące dany przedmiot, nie przewidują innych kar.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze miasta Kórnika.

Burmistrz.
(T. WOLNIEWICZ)

L.dz. 834/31

Załącznik C.

Wzór rozporządzenia policyjnego
dla obwodu wójtowskiego.

Rozporządzenie policyjne

Wójta w .....

z dnia .....

w sprawie karania za przekroczenie przepisów regulaminów targów wielkich i małych, wydanych przez rady gminne w obwodzie wójtowskim w .....

Na podstawie §§ 5 i 6 nr. c) i i) ustawy o administracji policji z dnia 11. marca 1850 oraz § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. 12. 1872 wzgl. 19. 3. 1881, rozporządzam za zgodą Wydziału Wójtowskiego w .....

§ 1.

Przekroczenie przepisów regulaminów targów wielkich i małych, wydanych przez rady gminne gmin wiejskich:

..... z dnia ..... / ..... 193....., ...

..... z dnia ..... / ..... 193....., ...

karane będzie grzywną do 9 złotych, o ile specjalne przepisy, czy to przytoczone w regulaminie, czy też inne, regulujące dany przedmiot, nie przewidują innych kar.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze gmin wymienionych w § 1.

.....

Wójt.

34

35

KSIĄŻECZKA OBRACHUNKOWA

według wzoru zatwierdzonego przez

OKRĘGOWEGO INSPEKTORA PRACY
X. OKRĘGU

w myśl par. 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 listopada 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Komunikacji, Spraw Wojskowych, Robót Publicznych, Poczt i Telegrafów oraz Reform Rolnych o książeczkach obrachunkowych (Dz. U. R. P. nr. 96, poz. 846).

№ 1

Firma, lub imię i nazwisko pracodawcy

Magistrat Kórnika

Imię i nazwisko robotnika Zygmunt Kuberacki

36

KSIĄŻECZKA OBRACHUNKOWA

według wzoru zatwierdzonego przez

OKRĘGOWEGO INSPEKTORA PRACY
X. OKRĘGU

w myśl par. 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 listopada 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu, Komunikacji, Spraw Wojskowych, Robót Publicznych, Poczt i Telegrafów oraz Reform Rolnych o książeczkach obrachunkowych (Dz. U. R. P. nr. 96, poz. 846).

№ 1

Firma, lub imię i nazwisko pracodawcy

Magistrat Kórnik

Imię i nazwisko robotnika Zygmunt

Kuberacki

I. Część umowna.

Książeczka obrachunkowa № 1

wydana przez (należy wymienić imię i nazwisko pracodawcy lub nazwę przedsiębiorstwa ze wskazaniem adresu pracodawcy względnie przedsiębiorstwa)

Magistrat Kórnik

robotnikowi (wymienić nazwisko i imię robotnika)

Zygmunt Kubiacki

który dnia (wymienić dzień, miesiąc i rok)

zawarł umowę (wymienić rodzaj umowy np. na okres próbny, na okres wykonania określonej roboty, na czas określony, na czas nieokreślony, a w wypadku zawarcia umowy na czas określony, nadto termin rozwiązania umowy o pracę)

na okres nieokreślony

i objął obowiązki (wymienić rodzaj zatrudnienia)

palacza i sprzątacza miejsc

z wynagrodzeniem miesięcznie zł 110,00

„ tygodniowo zł .....

„ za dzień roboczy zł .....

„ za jedną godzinę roboczą zł .....

od sztuki po cenach oznaczonych w tablicach, wykazach i taryfach płac oraz przepisach taryfowych, zaświadczonych przez Inspektora Pracy dnia .....

za nr. ..... ewentualnie wskazać inne zasady obliczania wynagrodzenia np. premja, dniówka gwarantowana itp.)

.....

.....

.....

Wypłata wynagrodzenia uskutecznia się w terminach

miesięcznych

.....

.....

Wysokość opłat za dostarczone robotnikom mieszkanie, opał, światło oraz dostarczone górnikm materjały wybuchowe

mieszkanie, światło i opał 25.

.....

.....

.....

Inne warunki umowy o pracę, o ile strony zawierające umowę uznają za potrzebne wpisać je do książeczki:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Adnotacje o zmianach w umowie o pracę, lub o dokonanem wypowiedzeniu umowy. (Należy tu podać istotę zmian w warunkach umowy, datę faktycznego powiadomienia o tych zmianach, względnie datę faktycznego wypowiedzenia pracy)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(pieczątka firmowa)
podpis.

II. Część instrukcyjna.

Wyciąg z przepisów prawnych, oraz z regulaminu pracy względnie obwieszczenia wewnętrznego, określających prawa i obowiązki stron.

1. Umowę o pracę zawiera się bądź na piśmie, bądź ustnie, bądź też przez dopuszczenie robotnika do pracy w trybie przyjętym w danym zakładzie pracy.

Robotnik ograniczony w zdolności do działań prawnych, w razie zatrudnienia go na podstawie umowy o pracę uzyskuje zdolność do działań prawnych, które wynikają bezpośrednio z tej umowy (art. 3. Rozporządzenia Prezydent Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników — Dz. Ust. R. P. nr. 35, poz. 324).

2. Umowę o pracę zawiera się:

a) na okres próbny;

b) na okres wykonania określonej roboty:

c) na okres określony;

d) na czas nieokreślony.

(Art. 4 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

3. Okres próbny pracy robotnika może trwać najdłużej siedem dni.

Podczas okresu próbnego umowa o pracę może być rozwiązana każdej chwili przez którąkolwiek ze stron.

Nierozwiązanie umowy o pracę przed upływem okresu próbnego jest uważane za zawarcie umowy o pracę na czas nieokreślony, o ile nie została zawarta umowa innego rodzaju (art. 5 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

4. We wszystkich zakładach pracy, zatrudniających powyżej czterech robotników, każdemu robotnikowi najpóźniej w siedem dni po rozpoczęciu pracy powinna być bezpłatnie wydana przez pracodawcę książeczka obrachunkowa (art. 25 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

5. Wzamian za zgubioną lub uszkodzoną przez robotnika książeczkę obrachunkową pracodawca powinien niezwłocznie wydać nową, za co pobiera od robotnika opłatę nieprzekraczającą kosztu własnego, w każdym razie nie wyżej taksy, zatwierdzonej przez obwodowego inspektora pracy (art. 31 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

6. Książeczkę obrachunkową robotnik przechowuje u siebie, celem zaś wpisania do książeczki obrachunkowej niezbędnych danych oddaje ją pracodawcy wzamian za co otrzymuje dowód w postaci stosownego znaczka.

Pracodawca obowiązany jest dokonać niezbędnych wpisów w książeczce w czasie nie przekraczającym okresu niezbędnie potrzebnego na ich dokonanie.

Po wpisaniu niezbędnych danych pracodawca zwraca robotnikowi książeczkę obrachunkową przy wypłacie, przyczem robotnik oddaje otrzymany znaczek.

W tych zakładach pracy, gdzie są prowadzone dwie książeczki obrachunkowe dla każdego robotnika, wzamian za książeczkę składaną pracodawcy, robotnik otrzymuje książeczkę, przechowywaną u pracodawcy (par. 3 rozporządzenia z dnia 8. 11. 1928 r. o książeczkach obrachunkowych — Dz. U. R. P. nr. 96, poz. 846).

7. Dla każdego zakładu pracy, zatrudniającego ponad dwudziestu robotników, powinien być wydany regulamin pracy w ciągu czterech tygodni od otwarcia zakładu lub od wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324). Dla poszczególnych oddziałów zakładu pracy lub dla poszczególnych kategoryj robotników mogą być wydawane odrębne regulaminy (art. 48 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

8. Regulamin pracy, zatwierdzony w trybie przewidzianym w art. 51—54 rozporządzenia P. R. z dnia 16. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324) posiada dla pracodawcy i robotników moc obowiązującą, lecz w razie sprzeczności z prawem może być uchylony w drodze nadzoru w myśl przepisów art. 53 tegoż rozporządzenia Pr. R.

O ile regulamin pracy uszczupla prawa poszczególnych robotników, zastrzeżone im przez indywidualną umowę o pracę, robotnikom przysługuje prawo dochodzenia szkód i strat w drodze sądowej. Powództwo może być zgłoszone w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie regulaminu pracy (art. 49 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

9. Regulamin pracy po zatwierdzeniu powinien być niezwłocznie wywieszony w lokalu zakładu pracy w miejscach widocznych i wchodzi w życie najwcześniej w dwa tygodnie po wywieszeniu. Robotnikowi przysługuje prawo rozwiązania umowy w ciągu dwóch tygodni od dnia wywieszenia regulaminu.

Wywieszony regulamin pracy powinien być zawsze utrzymany w stanie czytelnym (art. 54 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

10. Pracodawca powinien podać regulamin do wiadomości robotnikomi przed przystąpieniem robotnika do pracy (art. 55 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

11. W każdym zakładzie pracy, zatrudniającym do dwudziestu robotników, powinno być wywieszone obwieszczenie wewnętrzne, zawierające następujące punkty zgodne z obowiązującemi przepisami:

a) oznaczenie początku i końca pracy oraz przerw w pracy we wszystkie dni tygodnia;
b) wykaz dni świątecznych, ustawowych oraz innych stale przestrzeganych w danym zakładzie pracy;
c) terminy i miejsce wypłaty wynagrodzenia.

Poza tem obwieszczenie może zawierać wyciągi z przepisów prawnych, dotyczących stosunku pracy (art. 56 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

12. W razie stwierdzenia przez inspektora pracy niezgodności punktów obwieszczenia z obowiązującemi przepisami prawa, obwieszczenie takie zostaje przez inspektora pracy unieważnione z zaznaczeniem tych punktów, które sprzeciwiają się prawu.

Pracodawca powinien unieważnione obwieszczenie zastąpić w przeciągu trzech dni przez nowe, zgodne z obowiązującemi przepisami prawa (art. 57 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

O wypłatach robotnikom i potrąceniach z ich wynagrodzenia.

1. Pracodawca powinien wynagrodzenie pieniężne obliczać i wypłacać w gotówce; wzbroniona jest wypłata wynagrodzenia pieniężnego wekslami, skryptami dłużnemi, kuponami, znakami umówionemi, towarami lub innemi przedmiotami (art. 22 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

2. Robotnik, któremu wypłacono wynagrodzenie pieniężne w sposób sprzeczny z postanowieniami punktu 1, ma prawo powtórnie żądać wypłaty w myśl przepisów p. 1; żądaniu temu pracodawca nie może przeciwstawić zarzutu z tytułu dokonania wypłat wbrew p. 1.

Wartości otrzymane przez robotnika przy poprzedniej wypłacie, o ile robotnik jeszcze je posiada lub jest z tytułu tej wypłaty wzbogacony, przypadają na cele kulturalno-oświatowe, zgodnie z przepisami specjalnego rozporządzenia, które wyda Minister Pracy i Opieki Społecznej (art. 23 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

3. Wypłata robotnikom należnego wynagrodzenia powinna być dokonywana:

a) przy umowie zawartej na czas określony nie dłuższy niż dwa tygodnie — po upływie terminu umowy, a jeżeli umowa zawarta została na czas dłuższy niż dwa tygodnie — przynajmniej raz na dwa tygodnie;
b) przy umowie zawartej na czas nieokreślony, — przynajmniej raz na dwa tygodnie.

Przy umowie zawartej na czas wykonania określonej roboty wypłata robotnikowi zaliczek na poczet wynagrodzenia powinna być dokonywana w terminach, ustalonych w umowie o pracę, jednak nie rzadkiej niż co dwa tygo-

dnie, oraz w wysokości nie niższej od dwutygodniowego zarobku, obliczonego według ustalonej w umowie dniówki lub według wartości wykonanej części pracy, ostatecznego obrachunku i wypłaty dokonywa się niezwłocznie po ukończeniu całej roboty.

Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami może zezwolić w pewnych gałęziach pracy dokonywania wypłat w wypadkach wyżej wymienionych raz na miesiąc z zastrzeżeniem wypłacania odpowiednich zaliczek w ciągu miesięcznego okresu płatniczego.

W razie zawinionej niewypłaty w terminie pracodawca obowiązany jest do opłacania procentów zwłoki w wysokości 2%—3% miesięcznie, — począwszy od dnia zwłoki (art. 32 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

4. Jeżeli zasady obliczenia wysokości wynagrodzenia są tak skomplikowane, że nie mogą być wyszczególnione w książeczce obrachunkowej, to za podstawę do obliczenia powinny być brane wskazane w tej książeczce tablice, wykazy i taryfy płac oraz przepisy taryfowe wywieszone w zakładach pracy.

Powyższe tablice, wykazy i taryfy płac oraz przepisy taryfowe powinny być podpisane przez kierownika zakładu oraz zaświadczone przez obwodowego inspektora pracy, któremu powinny być dostarczone w dwóch egzemplarzach (art. 34 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

5. Pracodawca w żadnym razie nie może żądać wynagrodzenia od robotnika za pomoc lekarską, nie przewidzianą obowiązującemi przepisami, za dostarczanie lokalu pracy, za ogrzewanie, oświetlenie i czyszczenie lokali pracy i za używanie narzędzi pracy oraz siły napędnej, zużywanej dla zakładu pracy i stanowiących jego własność.

Robotnikom zakładów górniczych wolno wydawać na rachunek wynagrodzenia pieniężnego materjały wybuchowe do wykonywania pracy w ilości nie większej, niż tego wymaga wykonywanie pracy, po cenach nie przewyższają-

cych cen, podanych w cenniku, zatwierdzonym przez władze górnicze. (Art. 35 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

6. Pracodawcy nie wolno pobierać procentu od pożyczek, udzielanych robotnikowi, ani też wynagrodzenia z tytułu poręczenia za jego zobowiązania pieniężne. (Art. 36 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

7. W celu zaopatrywania robotników w tanie i w dobrym gatunku artykuły pierwszej potrzeby pracodawcy mogą otwierać przy zakładach pracy na mocy zezwolenia właściwego obwodowego inspektora pracy sklepy, którym przysługuje prawo ściągania od robotników należności za artykuły w myśl ust. 1 lit. d) i ust. 3 punktu 8. Wykaz sprzedawanych artykułów pierwszej potrzeby wraz z cennikiem względnie zmiany tego wykazu i cennika powinny być zatwierdzone przez obwodowego inspektora pracy i wywieszane w sklepie na widocznem miejscu. Ceny sprzedawanych artykułów nie mogą przekraczać przeciętnych cen rynkowych.

Inspektor pracy może cofnąć zezwolenie, nadające uprawnienia, wskazane w ustępie pierwszym, o ile stwierdzi przekroczenia tych uprawnień (art. 37 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

8. Z wynagrodzenia robotnika wolno potrącać tylko następujące należności:

a) za dostarczone robotnikowi przez pracodawcę mieszkanie, opał, światło oraz za dostarczone górnikom materjały wybuchowe (p. 5 ust. 2);

b) bieżące i zaległe daniny i opłaty publiczne, w granicach ustawowego upoważnienia pracodawcy do ich potrącania;

c) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych;

d) zaliczki pieniężne udzielone robotnikowi przez pracodawcę na poczet wynagrodzenia oraz sumy należne za artykuły pierwszej potrzeby sklepom wymienionym w p. 7;

e) kary pieniężne przewidziane regulaminem pracy.

Potrąceń wymienionych w ustępie poprzednim wolno dokonywać przy każdorazowej wypłacie, a w szczególności potrąceń wymienionych pod lit. a) i b) całkowicie i przed potrąceniami wymienionemi pod lit. c), tych zaś ostatnich w granicach przewidzianych w p. 9).

Patrąceń wymienionych pod lit. d) wolno dokonywać z tem ograniczeniem, że potrącenia wymienione pod lit. a), b), c) i d) nie mogą łącznie przewyższać połowy wynagrodzenia przypadającego do wypłaty.

Potrącenia kar pieniężnych, wymienionych pod lit. e) wolno dokonywać przy wypłacie po potrąceniach wymienionych pod lit. a), b), c) i d) z ograniczeniem, przewidzianem w ust. 2 art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 16. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

Postanowienia niniejszego punktu nie dotyczą zaliczek, przewidzianych w p. 3) ust. 3, które są potrącane z należnej sumy odrazu w całości (art. 38 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

9. Wynagrodzenie robotników ulega zajęciu administracyjnemu tudzież zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu nie więcej, niż do wysokości jednej piątej części sumy wynagrodzenia, przypadającego do wypłaty.

Tytułem wyjątku od powyższej ogólnej zasady wynagrodzenia robotników ulega zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu za alimenty do wysokości $^2/_5$ wynagrodzenia, przyczem pozostałe $^3/_5$ wolne są od wszelkich zapowiedzeń i zajęć.

Przy zbiegu zapowiedzeń za alimenty i za inne należności lub długi, $^1/_5$ część wynagrodzenia staje się przedmiotem stosunkowego podziału zarówno na alimenty, jak na inne należności lub długi, drugą zaś $^1/_5$ część przekazuje się wyłącznie na zaspokojenie samych tylko alimentów, o ileby pierwsza $^1/_5$ część na nie przy zbiegu innych wierzycieli nie wystarczała. (Art. 39 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

10. W razie rozwiązania umowy wskutek śmierci robotnika, pracodawca bez względu na ubezpieczenie emerytal-

ne robotnika, powinien, jeżeli robotnik pracował conajmniej 10 lat w przedsiębiorstwie, wypłacić jego rodzinie, mającej ustawowe prawo do utrzymania i przez niego utrzymywanej, odprawę w wysokości ostatnio pobieranego dwutygodniowego wynagrodzenia.

Jeżeli stosunek pracy trwał co najmniej 20 lat odprawę stanowić będzie ostatnie pobierane czterotygodniowe wynagrodzenie.

Odprawa należy się w całości tylko wówczas, jeżeli zmarły robotnik pozostawił małżonkę i zstępnego lub zstępnych. We wszystkich innych wypadkach odprawa wynosi połowę oznaczonej normy.

Odprawa płatna jest po upływie miesiąca, licząc od dnia śmierci robotnika (art. 42 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

O rozwiązaniu umowy o pracę.

1. Umowa o pracę rozwiązuje się:
a) po upływie czasu na który była zawarta;
b) po ukończeniu roboty, która została wyraźnie oznaczona w umowie i której ukończenie strony przyjęły, jako termin ustania umowy;
c) po upływie okresu wypowiedzenia, przysługującego każdej ze strony przy umowie na czas nieokreślony;
d) wskutek śmierci robotnika;
e) z chwilą wcielenia robotnika jako poborowego do służby czynnej w wojsku stałem.

(Art. 10 rozp. P R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

2. Umowa o pracę między robotnikiem a pracodwcą, zawarta na czas nieokreślony, może być rozwiązana lub zmieniona przez każdą ze stron przez wypowiedzenie, dokonane co najmniej na dwa tygodnie naprzód. O ile umówiono dłuższe okresy wypowiedzenia, to powinny być one jednakowe dla obu stron.

Okres wypowiedzenia kończyć się musi zawsze w sobotę lub w przyjęty dzień wypłaty.

Umowę zawartą na czas nieokreślony pracodawca może rozwiązać natychmiast pod warunkiem wypłacenia robotnikowi całkowitego wynagrodzenia za okres wypowiedzenia.

Pracodawca nie ma prawa wypowiadać umowy o pracę:

a) w ciągu czterech tygodni niezdolności robotnika do zarobkowania spowodowanej przez nieszczęśliwy wypadek lub chorobę;

b) w czasie pomiędzy chwilą powołania robotnika na ćwiczenia wojskowe rezerwy a końcem odbycia tych ćwiczeń;

c) podczas trwania ustawowego urlopu robotnika.

(Art. 11 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

3. Jeżeli wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest stosowane trzy razy zrzędu względem tego samego robotnika bez rozwiązania stosunku pracy, pracodawca w ciągu najbliższych trzech miesięcy od dnia ostatniego wypowiedzenia nie może wypowiadać umowy, lecz jedynie rozwiązać ją pod warunkiem wypłacenia robotnikowi oprócz wynagrodzenia za czas przepracowany całkowitego wynagrodzenia za okres wypowiedzenia.

Jeżeli pracodawca wypowiedział umowę zawartą na czas nieokreślony, a bezpośrednio po upływie okresu wypowiedzenia zawarł z tymże robotnikiem trzy bezpośrednio następujące po sobie umowy o pracę na czas określony, z których żadna nie przekraczała dwóch tygodni, natenczas równoznaczne to jest z zawarciem umowy na czas nieokreślony. (Art. 12 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

4. Pracodawca ma prawo niezwłocznie rozwiązać umowę o pracę w wypadku niestawienia się robotnika w terminie rozpoczęcia pracy, o ile w umowie został wyraźnie zastrzeżony warunek terminowego jej rozpoczęcia.

W razie niezastrzeżenia w umowie powyższego warunku, robotnik może tylko z ważnych powodów i co najwy-

żej przez tydzień, nie stawić się do rozpoczęcia pracy. (Art. 14 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

5. Każde ze stron ma prawo z ważnych powodów lub z winy przeciwnej strony niezwłocznie rozwiązać umowę o pracę przed upływem terminu umowy, względnie bez zachowania obowiązujących okresów wypowiedzenia.

W razie sporu o istnieniu ważnych powodów lub winy rozstrzyga sąd (art. 15 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

6. Za ważne powody (ust. 2 p. 4) i p. 5) są uważane wszystkie okoliczności, które ze względu na dobre obyczaje lub na zasady dobrej wiary upoważniają jedną ze stron do odstąpienia od umowy.

Nie można jednak w żadnym razie uznać za ważny do rozwiązania umowy powód niestawienie się robotnika do pracy wskutek nieszczęśliwego wypadku lub choroby przez okres czasu nie wynoszący więcej niż cztery tygodnie, albo — z innych uzasadnionych przyczyn przez okres czasu nie wynoszący więcej niż dwa tygodnie (art. 16 rozp. P. R. z d. 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

7. Robotnik może rozwiązać umowę o pracę z winy (p. 5) pracodawcy zwłaszcza w wypadkach następujących:

a) w razie jeżeli pracodawca, jego domownicy lub zastępcy dopuszczają się względem robotnika lub członków jego rodziny czynnych zniewag, lub ciężkich obraz;

b) w razie jeżeli pracodawca, jego domownicy lub zastępcy dopuszczają się względem robotnika lub członków jego rodziny czynów, które sprzeciwiają się prawu lub dobrym obyczajom, bądź też nakłaniają ich do takich czynów;

c) w razie, gdy pracodawca nie wykonywa swych istotnych zobowiązań względem robotnika, wynikających z umowy lub przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 16. 3. 1928 r. (art. 17 rozp. P. R. z d. 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

8. Pracodawca może rozwiązać umowę z winy (p. 5) robotnika zwłaszcza w wypadkach następujących:

a) w razie jeżeli robotnik dopuszcza się względem pracodawcy, swych przełożonych lub względem członków rodziny pracodawcy i przełożonych czynnych zniewag lub ciężkich obraz;

b) w razie jeżeli robotnik mimo przestrogi nie zachowuje przepisów, niezbędnych dla zapewnienia bezpieczeństwa pracy i całości zakładu pracy;

c) w razie jeżeli robotnik dopuścił się kradzieży, przywłaszczenia lub rozmyślnego uszkodzenia mienia pracodawcy;

d) w razie niestawienia się robotnika do pracy dłużej niż przez trzy dni zrzędu lub ogółem więcej niż przez sześć dni w ciągu miesiąca bez przyczyny uzasadnionej;

e) w razie, gdy robotnik odmawia wykonywania swoich istotnych obowiązków, wynikających z umowy lub przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 16. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324);

f) w razie udowodnionej zdrady przez robotnika zastrzeżonej tajemnicy zakładu pracy;

g) w razie, gdy robotnik wiedząc o fakcie fałszerstwa lub sfałszowania dokumentów, na ich podstawie uzyskał przyjęcie do pracy.

(Art. 18 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

9. Prawo do rozwiązania umowy o pracę na podstawie punktów 5, 6, 7 i 8 gaśnie po upływie siedmiu dni od chwili powzięcia przez stronę wiadomości o okolicznościach, uprawniających ją do rozwiązania umowy (art. 19, rozp. P. R. z d. 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

10. Rozwiązanie umowy o pracę na podstawie punktów 5, 6, 7 i 8 nie wyklucza prawa dochodzenia szkód i strat w myśl zasad prawa cywilnego.

Jeżeli umowa o pracę została rozwiązana z winy pracodawcy przed upływem jej terminu lub bez zachowania obowiązującego okresu wypowiedzenia, robotnikowi służy przy umowie na czas nieokreślony prawo do wynagrodze-

nia za okres wypowiedzenia, o ile z umowy nie wynikają dla robotnika dalej idące uprawnienia, a przy umowie zawartej na okres wykonania określonej roboty lub na czas określony — do wynagrodzenia za cały czas aż do wygaśnięcia umowy. Wynagrodzenie to jest płatne odrazu z procentem prawnym od dnia rozwiązania umowy, a w razie jeżeli rozwiązanie nastąpiło wskutek niewypłaty umówionego wynagrodzenia za pracę od dnia uchybionego terminu wypłaty.

Skargi o takie wynagrodzenie przedawniają się upływem sześciu miesięcy od dnia rozwiązania umowy (art. 20 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

11. Pracodawca obowiązany jest niezwłocznie wydać świadectwo robotnikowi na jego żądanie. Świadectwo powinno zawierać dane, dotyczące rodzaju i czasu zatrudnienia robotnika u danego pracodawcy.

Pracodawcy nie wolno umieszczać w świadectwie żadnych znaków i uwag (art. 21 rozp. P. R. z 16. 3. 1928 r. — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 324).

Kaucje składane w związku z umową o pracę.

1. Pracodawca może przy zawieraniu umowy o pracę żądać od pracownika złożenia kaucji jedynie na zabezpieczenie rzeczywistych szkód i strat, mogących wyniknąć z winy pracownika przy wykonywaniu pracy lub z powodu tej pracy łącznie z ewentualnemi kosztami sądowemi (patrz punkt 3).

Powstałą szkodę lub stratę pracodawca może pokryć z kaucji tylko za zgodą pracownika tak co do zasady, jak i wysokości odszkodowania; w braku zaś porozumienia — na podstawie orzeczenia sądowego.

Pracodawcy służy co do roszczeń z tytułu szkód i strat na kaucji przywilej pierwszeństwa zaspokojenia przed innymi wierzycielami (art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 maja 1927 r. o kaucjach składanych w związku z umową o pracę — Dz. U. R. P. nr. 46, poz. 409).

2. Pracownik lub osoba, składająca za niego kaucję, powinna ją złożyć na imię pracownika w Banku Polskim

albo w instytucji kredytowej państwowej lub samorządowej stosownie do umowy bądź w gotówce, bądź w papierach procentowych, bądź w innych wartościach.

Kaucje pracowników zatrudnionych w państwowych instytucjach i zakładach pracy, lub w instytucjach i zakładach pracy znajdujących się pod zarządem państwowym, mogą być składane bezpośrednio w tych instytucjach i zakładach. Do kaucyj tych mają jednak zastosowanie postanowienia pp. 1 i 3 (art. 2 rozp. P. R. z 18. 5. 1927 r. — Dz. U. nr. 46, poz. 409).

3. Kaucja może być podjęta tylko za zgodą pracodawcy względnie na podstawie orzeczenia sądowego.

Pracodawca powinien w ciągu 14 dni od chwili ustania stosunku pracy dokonać potrzebnych czynności umożliwiających składającemu kaucję, jej podniesienie.

Pracodawcy wolno odmówić dokonania tych czynności jedynie w razie podniesienia roszczenia względem pracownika z tytułu szkód i strat (patrz punkt 1), o czem powinien mu oznajmić w ciągu powyższych dni 14, a następnie w braku porozumienia wytoczyć przeciwko niemu powództwo sądowe w ciągu dalszych 4 tygodni. O ile w wymienionych okresach pracodawca nie podniesie roszczenia względnie nie wytoczy powództwa, powinien on bezzwłocznie umożliwić podjęcie kaucji (art. 4 rozp. P. R. z 18 maja 1927 r. — Dz. U. R. P. nr. 46, poz. 409).

4. Postanowienia umów, na mocy których pracownik celem uzyskania posady lub utrzymania nadal stosunku pracy, pożycza lub daje na przechowanie lub do użytkowania jakiejkolwiek wartości pracodawcy lub osobie działającej z nim w porozumieniu, są nieważne (art. 5 rozp. P. R. z 18. 5. 1927 r. — Dz. U. R. P. nr. 46, poz. 409).

O długości i podziale czasu pracy.

1. Czas pracy wszystkich pracowników, zatrudnionych na mocy umowy w przemyśle, górnictwie, handlu, komunikacji i przewozie oraz w innych zakładach pracy, choćby na zysk nie obliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy niezależnie od tego, czy te zakłady pracy są wła-

snością prywatną, czy państwową, czy też organów samorządowych, wynosi bez wliczenia przerw odpoczynkowych najwyżej 8 godzin na dobę, w sobotę 6 godzin na dobę i nie może przekraczać 46 godzin na tydzień (art. 1 Ust. z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu — Dz. U. R. P. nr. 2, poz. 7, r. 1920).

2. Za czas pracy uważa się liczbę godzin, przez które pracownik obowiązany jest na mocy umowy pozostawać w zakładzie pracy lub poza nim do rozporządzenia kierownika robót (art. 2 ust. 1 Ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r.).

3. Praca nocna, to jest w czasie od godziny 9 wieczór do 5 rano, a w zakładach pracujących na dwie zmiany, od 10 wieczór do 4 rano jest wzbroniona, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w p. 4 (art. 14 Ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r.).

4. Praca nocna dopuszczalna jest we wszystkich zakładach o ruchu ciągłym, nadto w innych wypadkach przewidzianych w pp. 5 i 8 lit. a (art. 15 Ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r.).

5. Przedłużenie czasu pracy jest dopuszczalne w wypadkach następujących:

a) W razie, gdy z powodu zaszłych lub grożących zakładowi pracy żywiołowych wydarzeń lub nieszczęśliwych wypadków jest konieczna dla zapewnienia bezpieczeństwa pracujących, dla utrzymania w całości zakładu pracy i umożliwienia dalszego jego ruchu, oraz dla wykonywania robót, których niewykonanie spowodowaćby mogło zepsucie materjałów lub urządzeń mechanicznych, przyczem czas pracy nie może przekraczać 12 godzin na dobę, o ile nie chodzi o akcję ratowniczą. W wypadkach tych może być czas pracy przedłużony w każdym dniu tygodnia nie wyłączając niedzieli, pracodawca winien jednak bezzwłocznie zgłosić wypadek powodujący konieczność przedłużenia czasu pracy do właściwego Urzędu Inspekcji Pracy.

b) W wypadkach, spowodowanych szczególnemi i udo-

wodnionemi potrzebami zakładu pracy, może być czas pracy przedłużony za otrzymanem poprzednio zezwoleniem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, zaś w handlu dla celów dorocznej inwentaryzacji — za uprzedniem zawiadomieniem Urzędu Inspekcji Pracy, przyczem ilość godzin nadliczbowych dla poszczególnego pracownika nie może wynosić więcej niż 120 godzin na rok i 4 godziny na dobę.

c) W zakładach o ruchu ciągłym, o ile utrzymanie ruchu zakładu pracy niezbędnie tego wymaga. W takich zakładach może Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinji związków zawodowych pracowników i pracodawców zezwolić na przedłużenie czasu pracy poszczególnych grup pracowników przeciętnie do 56 godzin tygodniowo. Ustalony w p. 1-ym ośmiogodzinny czas pracy na dobę może być w tych zakładach przedłużony jednego dnia w każdym tygodniu dla jednej lub dwóch po sobie następujących zmian robotników, jednakże wówczas musi być czas pracy w ten sposób podzielony, by każdy robotnik mógł korzystać w każdym okresie 3-tygodniowym z dwukrotnego co najmniej 24-godzinnego odpoczynku.

d) W wypadkach, spowodowanych koniecznościami narodowemi, może być z decyzji Rady Ministrów, ewentualnie po wysłuchaniu opinji związków zawodowych pracowników i pracodawców, wydane rozporządzenie dozwalające przedłużyć czas pracy w każdym dniu tygodnia, nie wyłączając niedzieli, w poszczególnych zakładach pracy lub kategorjach tychże — za każdym razem jednak na okres nie dłuższy, niż 3-miesięczny (art. 6 Ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r.).

6. Praca w godzinach nadliczbowych, przewidziana w art. 6 i 8 Ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r., ma być wynagradzana co najmniej 50 proc. dodatkiem do płacy normalnej. Za godziny nadliczbowe ponad 2 godziny dziennie

oraz za pracę w godzinach nadliczbowych, przypadających na noc lub w niedzielę i święta, dodatek ten ma wynosić co najmniej 100 proc. Przy pracy akordowej dodatki powyższe będą obliczane na podstawie płacy za czas, o ile ich umową w danym zakładzie inaczej nie unormowano (art. 16 Ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r.).

7. W niedziele i dni świąteczne, ustawą oznaczona, praca w zakładach, podlegających ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. jest wzbroniona, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w p. 8 (art. 10 Ustawy z dnia 18 grudnia 1919).

8. Praca w niedziele i święta jest dozwolona:

a) dla wykonania robót koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności a w szczególności dla utrzymania wodociągów, oświetlenia, dla czyszczenia, przy komunikacji, w aptekach, w hotelach i jadłodajniach, w kąpielach rzecznych i morskich oraz we wszelkich kąpielach w miejscach kuracyjnych, w zakładach, służących opiece chorych, w teatrach i widowiskach publicznych, poza tem nie dłużej jednak, niż przez trzy godziny, do godziny 10 przed południem, w mleczarniach i kwiaciarniach,

b) w zakładach o ruchu ciągłym dla wykonywania robót, które ze względu na techniczną naturę produkcji nie mogą być wstrzymane,

c) w wypadkach przewidzianych w pp. a) i d) p. 5 (art. 11 Ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r.).

9. Praca nocna jest dozwolona — ze względu na użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności — w drukarniach i zakładach graficznych dla tych pracowników, którzy są niezbędni przy wydawaniu i ekspedycji gazet codziennych oraz wydawnictw i druków rządowych, których terminowe wykonanie leży w interesie Państwa (par. 1 rozporządzenia w przedmiocie pracy nocnej w drukarniach i zakładach graficznych — Dz. U. R. P. z 1921 r. nr. 57, poz. 362).

10. Zezwala się na pracę w nocy oraz w niedziele i dni świąteczne w piekarniach pracownikom, niezbędnym do wytwarzania wszelkiego rodzaju zakwasek i rozczynów (par. 1 rozporządzenia o wykonywaniu w nocy oraz w niedziele i dni świąteczne, robót, poprzedzających produkcję w piekarstwie — Dz. U. R. P. z 1921 r. nr. 104, poz. 759).

Czas pracy osób zatrudnionych przy pilnowaniu.

1. Czas pracy osób:
a) pilnujących całości i bezpieczeństwa budynków, urządzeń i ruchomości,
b) odźwiernych, portjerów, dozorców bram itp.,
c) dozorców, stróżów placowych, parkowych, drogowych, mostowych itp.,
d) osób, nadzorujących urządzenia przeciwpożarowe, oraz członków stałych straży ogniowych, utrzymywanych przez zakłady na własny użytek,

gdy wykonywane przez nich pilnowanie nie jest połączone z jakąkolwiek inną pracą, nie może przekraczać 12 godzin na dobę.

W godzinach pracy winien pracownik mieć możność spożycia posiłku bez opuszczenia miejsca pracy (par. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 18, poz. 148).

2. Przy pracy na dwie zmiany w ciągu doby przesuwanie zmian winno następować nie rzadziej, niż co dni 14; przy przesuwaniu zmian czas pracy poszczególnego pracownika jednorazowo może być przedłużony najwyżej do 18 godzin (par. 3 rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1922 r. — Dz. U. R. P. nr. 18, poz. 148).

3. Czas pracy osób wymienionych w p. 1, a wykonywujących w czasie pilnowania jednocześnie inną przerywaną pracę dodatkową, może być, w razie udowodnionej potrzeby, przedłużony do 10 godzin na dobę za uprzedniem zezwoleniem Inspektora Pracy właściwego obwodu a do 12 godzin za takimże zezwoleniem Inspektora Pracy właściwego okręgu (par. 4 rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1922 r. — Dz. U. R. P. nr. 18, poz. 148).

Praca młodocianych i kobiet.

1. W zakresie pracy młodocianych oraz kobiet, zatrudnionych w zakładach pracy przemysłowych, górniczych, hutniczych, w handlu, biurowości, komunikacji i przewozie oraz w innych zakładach pracy choćby na zysk nieobliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, niezależnie od tego, czy te zakłady pracy są własnością prywatną, państwową, czy samorządową obowiązują ogólne przepisy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. r. 1920, nr. 2, poz. 7), uzupełnione przez przepisy ustawy z dnia 2. 7. 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 636).

2. Młodocianymi w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. są osoby płci obojga w wieku od lat 15 do ukończonych lat 18.

3. Przepisom ustawy z dnia 2. 7. 1924 r. podlega również praca młodocianych uczniów, terminatorów i praktykantów.

4. Zatrudnianie młodocianych i kobiet jest wzbronione w warunkach, w których praca jest szczególnie niebezpieczna lub szkodliwa dla zdrowia oraz przy robotach ciężkich lub niebezpiecznych dla zdrowia, moralności i dobrych obyczajów, a w szczególności zabronione jest zatrudnianie kobiet przy transmisjach, procesach chemicznych, oddziałujących szkodliwie na organizm, i przy dźwiganiu ciężarów. Spisy takich robót wydawać będzie w miarę potrzeby Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami po zasięgnięciu opinji organizacyj zawodowych pracodawców i pracowników.

5. Przyjmowanie do pracy zarobkowej dzieci przed ukończeniem lat 15 jest wzbronione.

6. Młodocianych wolno przyjmować do pracy, jeżeli przedstawią świadectwo z ukończenia lat 15, zezwolenie przedstawiciela władzy rodzicielskiej lub opiekuńczej, dowód z wykonania obowiązku szkolnego i świadectwo lekarza, wskazanego przez inspekcję pracy, że dana praca nie przekracza sił młodocianych. Świadectwa są bezpłatne i nie podlegają opłacie stemplowej.

7. Odpoczynek nocny młodocianych trwać powinien najmniej 11 godzin bez przerwy i obejmować w zakładach pracujących na jedną zmianę, czas między 8 wieczorem a 6 rano, a dla zakładów pracujących na 2 zmiany — czas między 10 wieczorem a 5 rano.

Zakaz pracy nocnej nie stosuje się do młodocianych płci męskiej powyżej lat 16:

A) w wypadkach siły wyższej, które nie mogły być przewidziane, ani powstrzymane, a które, nie mając charakteru perjodycznego, stanowią przeszkodę w normalnym ruchu zakładu przemysłowego;

B) w gałęziach przemysłu, wyszczególnionych poniżej, przy pracy, która z natury rzeczy musi być prowadzoną bez przerwy dniem i nocą:

a) fabryki żelaza, stali, prace, w których są używane piece płomienne (odbijające) i regeneracyjne, galwanizacja blachy żelaznej i drutu (z wyłączeniem warsztatów dla odczyszczania rdzy);
b) huty szklane;
c) papiernie;
d) cukrownie, wyrabiające surowy cukier;

C) w kopalniach węgla praca pomiędzy godziną dziesiątą wieczorem a piątą rano może być dozwolona, jeśli przerwa między dwoma okresami pracy wynosi zwykle godzin 15; nie może ona być dozwolona w żadnym razie, jeśli przerwa ta wynosi mniej niż godzin 13.

8. Młodociani obowiązani są do uczęszczania na naukę dokształcającą lub dla analfabetów.

Do obowiązujących godzin pracy wlicza się godziny nauki zawodowej dokształcającej w szkołach dla młodocianych uczniów, terminatorów i praktykantów w liczbie nie przekraczającej 6 godzin tygodniowo. Regularne odbywanie tej nauki winno być wykazane zaświadczeniem odnośnego zakładu naukowego.

9. Zatrudnianie młodocianych w godzinach nadliczbowych, oprócz wypadków, przewidzianych w art. 6 p. a) ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu jest wzbronione.

10. Zatrudnianie kobiet w kopalniach pod ziemią jest wzbronione.

11. Odpoczynek nocny kobiet trwać winien co najmniej 11 godzin bez przerwy i obejmować dla zakładów, pracujących na jedną zmianę, czas między 8 wieczorem a 6 rano, a dla zakładów, pracujących na dwie zmiany — czas między 10 wieczorem a 5 rano.

Przepisy te nie rozciągają się w stosunku do kobiet powyżej lat 18 na wypadki:

a) objęte punktem a) art. 6 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. 1920 r. nr. 2, poz. 7);

b) objęte punktem a) art. 11 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. z wyjątkiem zakładów, wchodzących w zakres przemysłu wytwórczego i przetwórczego;

c) wypadki, gdy przerabiane są surowce lub półprodukty, ulegające bardzo szybkiemu zepsuciu, o ile to niezbędne jest dla zabezpieczenia tych materjałów przed natychmiastowem zepsuciem.

W razie stosowania pracy nocnej w wypadku, objętym punktem c) punktu niniejszego, należy poprzednio uzyskać zezwalenie od inspektora pracy właściwego okręgu.

12. W gałęziach przemysłu, podlegających wpływowi pór roku (przemysł sezonowy), oraz w okolicznościach, spowodowanych szczególnemi udowodnionemi potrzebami zakładu pracy, może być odpoczynek nocny dla kobiet powyżej lat 18 zmniejszony do 10 godzin na dobę, lecz tylko 60 godzin w ciągu roku kalendarzowego i po otrzymaniu uprzedniego pozwolenia od inspektora pracy właściwego okręgu.

13. Przedsiębiorca, zatrudniający ponad 5 kobiet, obowiązany jest do urządzenia dla nich osobnych ustępów, ubieralni i umywalni.

W zakładach gdzie pracuje ponad 100 kobiet, winien przedsiębiorca utrzymywać dla nich urządzenie kąpielowe oraz żłóbek dla niemowląt.

Matkom karmiącym przysługuje prawo korzystania w ciągu godzin pracy z dwóch półgodzinnych przerw w pracy, które wlicza się do godzin pracy.

14. Kobieta w stanie ciąży ma prawo przerwać pracę z chwilą złożenia świadectwa lekarskiego, że spodziewać się można rozwiązania nie później niż za sześć tygodni.

Kobietom w stanie ciąży przysługuje prawo do korzystania z przerw w pracy nie dłuższych aniżeli 6 dni w ciągu jednego miesiąca.

Nie wolno zatrudniać kobiet w ciągu sześciu tygodni od dnia porodu.

W ciągu wszystkich przerw, przewidzianych w punkcie niniejszym, pracodawcy nie wolno rozwiązać, ani wymówić służbowego stosunku pracy.

Dni świąteczne.

1. Ilość dni świątecznych wolnych od pracy, stosownie do obowiązujących przepisów, ogranicza się do niedzieli i następujących dni świątecznych: Nowy Rok (1 stycznia); Trzech Króli (6 stycznia); Trzeciego Maja; Wniebowstąpienie Pańskie; Boże Ciało; Świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca); Wniebowzięcie Najświętszej Marji Panny (15 sierpnia); Wszystkich Świętych (1 listopada); Niepokalane Poczęcie Najświętszej Marji Panny (8 grudnia); Boże Narodzenie (25 grudnia); (par. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 r. o dniach świątecznych — Dz. U. R. P. nr. 101, poz. 928).

2. Par. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 r. o dniach świątecznych (Dz. U. R. P. nr. 101, poz. 928) uzupełnia się w sposób następujący:

Oczyszczenie Najświętszej Marii Panny (2 lutego),
drugi dzień Wielkiej Nocy,
drugi dzień Zesłania Ducha Świętego,
drugi dzień Bożego Narodzenia,

(par. 1 Ustawy z dnia 18 marca 1925 r. — Dz. U. R. P. nr. 34, poz. 234).

Urlopy.

1. Pracownicy, zatrudnieni na mocy umowy pracy w przemyśle, górnictwie, handlu, biurowości, komunikacji i przewozie, szpitalnictwie, instytucjach opieki społecznej i użyteczności publiczności, oraz w innych zakładach pracy,

choćby na zysk nieobliczonych, a zatrudniających pokrewne wymienionym kategorje pracowników najemnych, niezależnie od tego, czy wszelkie te zakłady pracy są własnością prywatną, czy państwową, czy też organów samorządowych z wyjątkiem pracowników przedsiębiorstw sezonowych, w których praca trwa krócej, niż 10 miesięcy w roku, mają prawo do korzystania co rok z płatnego urlopu.

Zakłady przemysłowe rzemieślnicze, zatrudniające czterech lub mniej pracowników, nie podlegają przepisom niniejszej ustawy (art. 1 Ustawy z dnia 16 maja 1922 r. — Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 334).

2. Prawo korzystania z płatnego 8-dniowego urlopu przysługuje pracownikom, wymienionym w p. 1, o ile ich praca trwa bez przerwy rok w danem przedsiębiorstwie i 15-dniowego, o ile trwa bez przerwy 3 lata.

Pracownicy młodociani, poniżej lat 18, korzystają po roku pracy nieprzerwanej z 14-dniowego urlopu. Z powyższego urlopu korzystają również terminatorzy i uczniowie, niewyłączając zakładów, zatrudniających do 4 pracowników.

Nieczynności w zakładzie wskutek choroby, nieszczęśliwego wypadku, oraz z powodu powołania pracownika do ćwiczeń wojskowych nie uważa się za przerwę w umowie pracy, pozbawiającą lub ograniczającą prawo pracownika do korzystania z urlopu.

Robotnicy zatrudnieni w górnictwie, gdy przechodzą ze służby w jednym zakładzie do innego zakładu, nie przerywają przez to przepisanego dla uzyskania urlopu czasu pracy, jeżeli: pomiędzy porzuceniem pracy górniczej a powtórnem przystąpieniem do niej nie upłynęło więcej aniżeli dni 14, gdzie idzie o pracę w tym samym rewirze, a dni 21, gdy idzie o pracę w innym rewirze (art. 2 Ustawy z dn. 16 maja 1922 r. — Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 334).

3. Pracownik traci prawo do urlopu, jeżeli sam rozwiązał umowę pracy, lub jeżeli rozwiązanie to nastąpiło z powodów, które przedsiębiorcy dają prawo do rozwiązania umowy pracy bez uprzedniego wymówienia.

Pracownik traci prawo do otrzymania wynagrodzenia za czas urlopu, o ile w czasie urlopu będzie zarobkowo pracował w innem przedsiębiorstwie (art. 3 Ustawy z dnia 16 maja 1922 r. — Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 334).

4. Urlopowany otrzymuje za cały czas urlopu normalne pobory. O ile praca odbywa się na akord, lub od sztuki, wynagrodzenie za czas urlopu określa się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia pracowników w ciągu trzech poprzedzających bezpośrednio urlop miesięcy.

Terminatorzy i uczniowie otrzymują za czas urlopu wynagrodzenie nie niższe, aniżeli kwota, od której ubezpieczeni być winni w odnośnej kasie chorych (art. 4 Ustawy z dnia 16 maja 1922 r. — Dz. R. P. nr. 40, poz. 334).

5. Pracownikom przysługuje prawo wzajemnego porozumienia się co do kolejności korzystania z urlopu. W tym celu przez upoważnionych do tego pracowników winny być ułożone listy osób uprawnionych do korzystania z urlopów na każdy miesiąc oddzielnie i uzgodnione z zarządem przedsiębiorstwa; w razie nieosiągnięcia zgody, decyduje inspektor pracy właściwego obwodu.

W razie choroby pracownika, uniemożliwiającej mu rozpoczęcia korzystania z przyznanego urlopu, urlop ten, na żądanie chorego, winien mu być przesunięty na jeden z następnych trzech miesiecv.

W okresie czasu od 1 maja do 30 września z urlopów winno korzystać co najmniej 50 proc. ogólnej liczby pracowników, zatrudnionych w danem przedsiębiorstwie; w razie konieczności, wynikających z natury produkcji, może Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej dla poszczególnych gałęzi produkcji lub dla poszczególnych przedsiębiorstw ustalić ten stosunek procentowy w inny sposób. (Art. 5 Ust. z dnia 16 maja 1922 r. — Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 334).

6. Rozwiązanie umowy pracy przez przedsiębiorców lub robotników i nawiązania jej na nowo w ciągu najbliższych trzech miesięcy nie uważa się za przerwę w umowie pracy, pozbawiającą robotnika prawa do korzystania z urlopu. (Art. 7 Ustawy z dnia 16 maja 1922 r. — Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 334).

7. Umowy zbiorowe lub indywidualne, które zapewniają pracownikom płatne urlopy na warunkach dogodniejszych, niż przewidziane powyżej, pozostają w mocy. (Art. 9 Ustawy z dnia 16 maja 1922 r. — Dz. U. R. P. nr. 40, poz. 334).

8. Dla ułożenia list urlopowych w zakładach, w których istnieje wydział robotniczy lub stałe przedstawicielstwo ogółu pracowników, uznane przez pracowników i zarząd przedsiębiorstwa, może to przedstawicielstwo za zgodą stron obu pełnić obowiązki upoważnionych, wymienionych w art. 5 ustawy.

W razie braku takiego przedstawicielstwa lub nieuznania go przez którąkolwiek ze stron za upoważnione w znaczeniu art. 5 ustawy i jeżeli pracownicy nie ułożyli się odmiennie z pracodawcą, dla ułożenia list urlopowych, pracownicy wybierają ze swego grona delegatów w stosunku następującym:

w zakładach zatrudn. do 10 pracowników — 1 delegata
w zakład. zatrudn. od 11 do 50 pracownik. — 2 delegatów
„ „ „ 51 „ 100 „ — 3 „
„ „ „ 100 „ 510 „ — na każdą rozpoczętą nową setkę przybywa jeden delegat.

Przy wyższej liczbie pracowników na każde rozpoczęte pół tysiąca pracowników przypada jeden delegat (par. 30 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1923 r. — Dz. U. R. P. nr. 62, poz. 464).

9. Wybór delegatów odbywa się na ogólnem zebraniu pracowników zakładu drogą wyborów tajnych i proporcjonalnych.

Protesty przeciw nieprawidłowości wyborów w ciągu tygodnia od dnia wyborów wolno zgłaszać do inspektora pracy właściwego obwodu, który mocen jest zarządzić ponowne wybory (par. 31 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1923 r. — Dz. U. R. P. nr. 62, poz. 464).

10. Pracownicy odrębnych poszczególnych działów zakładów pracy mogą wybierać własnych delegatów i układać ogólne listy urlopów, nie uczestnicząc w wyborach ogólnych. Prawo to w każdym wypadku przysługuje pra-

cownikom pracującym umysłowo. (Par. 32 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1923 r. — Dz. U. R. P. nr. 62, poz. 464).

11. Zmiany kolejności urlopów w ułożonych już i przyjętych listach osób uprawnionych do korzystania z urlopu mogą być wprowadzone, o ile nastąpi na to zgoda zainteresowanego pracownika oraz zarządu przedsiębiorstwa (par. 34 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1923 r. — Dz. U. R. P. nr. 62, poz. 464).

12. Zmiany w listach osób korzystających z urlopów, wywołane chorobą pracownika (ustęp drugi, par. 5), winny być dokonane przez zarząd przedsiębiorstwa na skutek zwrócenia się doń chorego pracownika, który winien przedłożyć zarządowi świadectwo lekarza o chorobie (par. 4 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1923 r. — Dz. U. R. P. nr. 62, poz. 464).

Bezpieczeństwo i hygjena pracy.

Przy wszelkich robotach, prowadzonych bądź w zakładach pracy, bądź poza terenem zakładów pracy przez osoby lub przedsiębiorstwa prywatne, jak również przez Państwo, samorządy i instytucje społeczne, przedsiębiorca powinien zastosować środki zapewniające ochronę życia i zdrowia pracowników, a w szczególności:

a) maszyny i urządzenia techniczne powinny być tak skonstruowane lub posiadać takie osłony i zabezpieczenia, by zapewniały pracownikom, w zależności od gałęzi produkcji oraz miejscowych warunków, bezpieczeństwo i hygjeniczne warunki pracy;

b) lokale, w których odbywa się praca, powinny w zależności od rodzaju produkcji i typu zakładu oraz liczby pracowników być dość obszerne, dobrze wentylowane, czysto utrzymywane, dostatecznie oświetlane i ogrzewane, powinny posiadać w zależności od rodzaju produkcji i typu zakładu urządzenia właściwe celem usuwania powstających przy produkcji: pyłu, gazów, szkodliwych wyziewów i odpadków;

c) urządzenia, zapewniające pracownikom zdrowotne warunki życia podczas pobytu w zakładzie pracy, jak

jadalnie, ubieralnie, umywalnie, ustępy itp. powinny czynić zadość wymaganiom higjeny;

d) znajdujące się przy zakładach pracy mieszkania dla pracowników winny odpowiadać wymaganiom higjeny w ramach przepisów wydanych na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higjenie pracy — (Art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higjenie pracy — Dz. U. R. P. nr. 35, poz. 325).

Wydziały robotnicze.

We wszystkich przedsiębiorstwach, administracjach i biurach, w których zatrudnia się z reguły co najmniej dwudziestu robotników, należy utworzyć wydziały robotnicze.

W przedsiębiorstwach, w których z reguły w pewnym okresie czasu zachodzi potrzeba zwiększenia pracy, należy utworzyć wydziały robotnicze już wtedy, jeśli w tym okresie zatrudnia się co najmniej dwudziestu robotników (art. 8 rozp. z 23. 12. 1918 r. — Dz. U. R. N. str. 1456).

Jeżeli istnieje w myśl umowy taryfowej, uznanej za powszechnie obowiązującą inne przedstawicielstwo ogółu robotników przedsiębiorstwa, administracji lub biura wobec pracodawcy, natenczas nie tworzy się wydziału robotniczego (art. 12 rozp. z 23. 12. 1918 r. — Dz. U. R. N. str. 1456).

Wydziały robotnicze jakoteż przedstawicielstwa ogółu robotników, istniejące w myśl art. 12 tegoż rozporządzenia, powinny wobec pracodawcy strzec gospodarczych interesów robotników w przedsiębiorstwach, administracjach lub biurach. Winny one czuwać wspólnie z pracodawcą nad przeprowadzeniem w przedsiębiorstwie właściwych umów taryfowych. Tam, gdzie nie istnieją umowy taryfowe, wydziały lub przedstawicielstwa powinny współdziałać w porozumieniu z zainteresowanemi związkami gospodarczemi robotników przy regulowaniu płac i innych warunków pracy. Obowiązkiem ich jest krzewienie dobrych stosunków wśród robotników, jakoteż pomiędzy robotnikami

a pracodawcą. Oprócz tego winny one zwracać uwagę na zwalczanie niebezpieczeństwa wypadków nieszczęśliwych w przedsiębiorstwie, administracji lub biurze i przy tem zwalczaniu popierać inicjatywą, radami i informacjami inspektorów pracy oraz inne w rachubę wchodzące władze (art. 13 rozp. z 23. 12. 1918 — Dz. U. R. N. str. 1456).

W przedsiębiorstwach, administracjach i biurach, zatrudniających z reguły mniej niż pięćdziesięciu robotników składa się wydział robotniczy z trzech członków i tyluż zastępców.

Wydziały składają się pozatem przy liczbie do dwustu pięćdziesięciu robotników z co najmniej pięciu członków. Dla każdych dalszych pięćdziesięciu robotników aż do pięciuset podwyższa się liczba członków wydziałów o co najmniej jednego. Przy ilości ponad pięćset robotników wydziały winny składać się z co najmniej dziesięciu członków. Zresztą określa przedsiębiorca liczbę członków wydziału.

Prócz członków wydziału należy wybrać zastępców w podwójnej liczbie członków wydziału.

Uprawnieni do wyborów są wszyscy robotnicy przedsiębiorstwa lub jego oddziału po ukończeniu 20 roku życia, bez względu na płeć, o ile są w posiadaniu praw obywatelskich. (Art. 4 i 5 przepisów wykonawczych z 19. 3. 1919 r. — Dz. U. M. P. i H. str. 92).

WYCIĄG.

z regulaminu pracy względnie obwieszczenia wewnętrznego, zawierający dane dotyczące oznaczenia początku i końca czasu pracy oraz przerw w pracy we wszystkie dni tygodnia i miejsca wypłaty wynagrodzenia.

.....

.....

.....

III CZĘŚĆ ROZRACHUNKOWA. Rok 19 28

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy: Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Suma zarobku: Za godziny normalne zł		Za godziny nadliczbowe 50% zł		Za godziny nadliczbowe 100% zł		Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd. zł		Zarobiono ogółem zł	
kwiesień													
maj													
czerwiec													
lipiec													
sierpień													
wrzesień													
październik													
listopad													
grudzień													

Potrącenia: Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne: Kasa Chorych	Ubezp. na starość i niemoc	Fundusz Bezrobocia	Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne zeszkaz. powodu ich wymierzania	Ogółem	Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
ZŁOTE I GROSZE										

Rok 19____

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne	Za godziny nadliczbowe 50%	Za godziny nadliczbowe 100%		
				zł	zł	zł	zł	zł

Rok 19____

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne	Za godziny nadliczbowe 50%	Za godziny nadliczbowe 100%		
				zł	zł	zł	zł	zł

55

Potrącenia																Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne				Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne ze wskaz. powodu ich wymierzania	Ogółem								
		Kasa Chorych	Ubezp. na starość i niemoc	Fundusz Bezrobocia													
ZŁOTE I GROSZE																	

Rok 19

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy: Normalnych	Ilość godz. pracy: Nadliczbowych 50%	Ilość godz. pracy: Nadliczbowych 100%	Suma zarobku: Za godziny normalne zł	Suma zarobku: Za godziny nadliczbowe 50% zł	Suma zarobku: Za godziny nadliczbowe 100% zł	Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd. zł	Zarobiono ogółem zł

56

Potrącenia: Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne: Kasa Chorych	Ubezp. na starość i niemoc	Fundusz Bezrobocia	Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne ze wskaz. powodu ich wymierzania	Ogółem	Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
ZŁOTE I GROSZE										

Rok 19___

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne zł	Za godziny nadliczbowe 50% zł	Za godziny nadliczbowe 100% zł	zł	zł

57

Potrącenia												Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne			Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne ze wskaz. powodu ich wymierzania	Ogółem					
		Kasa Chorych	Ubezp. na starość i niemoc	Fundusz Bezrobocia									
ZŁOTE I GROSZE													

Rok 19____

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord ftd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne	Za godziny nadliczbowe 50%	Za godziny nadliczbowe 100%		
				zł	zł	zł	zł	zł

Potrącenia										Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne			Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne ze wskaz. powodu ich wymierzania	Ogółem			
		Kasa Chorych	Ubezp. na starość i niemoc	Fundusz Bezrobocia							
ZŁOTE I GROSZE											

Rok 19____

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne	Za godziny nadliczbowe 50%	Za godziny nadliczbowe 100%		
				zł	zł	zł	zł	zł

Potrącenia										Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne				Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne za wyskaz. powodu ich wymierzania	Ogółem		
		Kasa Chorych	Ubezp. na starość i niemoc	Fundusz Bezrobocia							
ZŁOTE I GROSZE											

Rok 19____

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne	Za godziny nadliczbowe 50%	Za godziny nadliczbowe 100%		
				zł	zł	zł	zł	zł

60

Potrącenia																Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne					Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne ze wskaz. powodu ich wymierzania	Ogółem							
		Kasa Chorych		Ubezp. na starość i niemoc		Fundusz Bezrobocia											
ZŁOTE I GROSZE																	

Rok 19____

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne	Za godziny nadliczbowe 50%	Za godziny nadliczbowe 100%		
				zł	zł	zł	zł	zł

61

Potrącenia																		Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne					Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych		Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.		Kary pieniężne ze wskaz. powodu ich wymierzania		Ogółem						
		Kasa Chorych		Ubezp. na starość i niemoc		Fundusz Bezrobocia													
ZŁOTE I GROSZE																			

Rok 19____

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord ftd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne	Za godziny nadliczbowe 50%	Za godziny nadliczbowe 100%		
				zł	zł	zł	zł	zł

Potrącenia																		Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne			Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne ze wskaz. powodu ich wymierzania	Ogółem											
		Kasa Chorych	Ubezp. na starość i niemoc	Fundusz Bezrobocia															
ZŁOTE I GROSZE																			

Rok 19___

Okres obrachunkowy	Ilość godz. pracy			Suma zarobku			Inne wynagrodzenie np. stałe wynagrodzenie, dniówka, premja, akord itd.	Zarobiono ogółem
	Normalnych	Nadliczbowych 50%	Nadliczbowych 100%	Za godziny normalne	Za godziny nadliczbowe 50%	Za godziny nadliczbowe 100%		
				zł	zł	zł	zł	zł

Potrącenia															Suma do wypłaty	Data dokonanej wypłaty
Za mieszk. opał, światło oraz za dost. górnikom mater. wybuch.	Podatek dochodowy	Ubezpieczenia społeczne			Sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych	Zaliczki oraz sumy za dostarczone art. pierw. potrz.	Kary pieniężne za wskaz. powodu ich wymierzania	Ogółem								
		Kasa Chorych	Ubezp. na starość i niemoc	Fundusz Bezrobocia												
ZŁOTE I GROSZE																

CZCIONKAMI DRUKARNI
MIESZCZAŃSKIEJ T. A.
POZNAŃ, UL. MURNA 2.

64

DER MAGISTRAT
ZU KURNIK

66

Posteinlieferungsbuch

über

Wert- und Einschreibsendungen, Postanweisungen, Zahlkarten und Nachnahmen.

Die Spalten 1 bis 6 sind vom **Absender**, **die übrigen vom** Postbeamten auszufüllen.

Bei Zahlkarten ist anzugeben:

in Spalte 4: Nr. des Kontos, Name, Stand **oder Gewerbe** sowie Wohnort des Kontoinhabers;

in Spalte 5: Amtsort des Postscheckamts.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
1	9/8	Anw.	Hainger Journal	Mainz	1	20			503	Eine Anw. für 2 Post E. Eymann	KURNIK 9.8.10 4-5 V
~~2~~	~~15/8~~	~~Anw.~~	~~Herzbachische Buchdruckerei~~	~~Posen~~	~~3~~	~~20~~			durch Nachnahme erledigt.		
3	22/8	Anw.	Kgl. Polizeikasse	Posen	1	00			1000	3 Sonne Schlen 18 Pf.	KURNIK 22.8.10 9-10 V
4	"	"	Kämmereikasse	Kostschin	1	66			1001		
5	"	"	Newerla	Schrimm	4 / 7	52 / 18			1002	Sonne 22/8 Eine Abf.	KURNIK 27.8.10 6-7 N
6	27/8	Brief	Koszewski	Posen	Einschreiben.					Eymann 27/8	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
7	27/8	Brief	Pohl	Birnbaum	Einschreiben					Eingeschr. 27/8 Gemann	KURNIK 27.8.10.6-7N.
8	29/8	Postan	Landr. Registratur	Schrimm	3	90			130	Zwei Amts-Steuer-gehalt 30/7 29/8	
9	"	"	Schmiede Berufsgenoss. Dahlem	Dahlem	15	45				Gemann	KURNIK 29.8.10.9-10 V.
10	"	"	Polizeikasse	Posen	2				13 38	Eine Amts-Zwei M 29/8 Gemann	KURNIK 29.8.10.6-7N
11	3/9	"	Schmiede-Berufsgenossenschaft	Dahlem	18	29			17	Eine Amts-Achtgehalt 30/7 3/9 Gemann	KURNIK 3-9.10.8-9V.
12	"	"	Wernick P.	Schrimm	33	30			150	Eine Amts-Dreiundzwanzig M 30/7 Gemann 3/9	KURNIK 3-9.10.8-9V.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
13	3/9 10	Brief	Hassengier & Comp.	Halle a/S.						Hermann 3/9	KURNIK 3-9.10.6-7
14	7/9 10	Postanw.	Königl. Kreiskasse	Schroda	3	00			Ho	[illegible]	KURNIK 7.9.10.11-2
15	"	"	Magistrat	Kattowitz	2	93			1	Hermann 7/9	
16	7/9	"	Kirchhoff	Schrimm	83	-			[illegible]	[illegible] Hermann 7/9	KURNIK 7.9.10.4-5N
17	15/9	"	Gem. Kasse	Recklinghausen	19	24			[illegible]		
18	"	"	Stadt-Haupt-Kasse	Posen	78	69			[illegible]		
					97	93				Sesta	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
					87	93					
19	16/9 10	Postanw.	Stadthauptkasse	Hamm	2	40			781	[illegible]	
20	"	"	Städtische Steuerkasse	Posen 01	1	10			2	[illegible] 6. 9.	
					101	43					
21	19/9 10	"	Vorst. der Schles. Pos. Baugew. Berufsgenossensch.	Breslau II	200	20			[illegible]	[illegible]	
22	"	"	Landratsamt	Schrimm	8	55			[illegible]	[illegible]	
					208	75					
23	"	"	Kasse der Landesversicherungs-Anstalt	Posen 01	2	00			[illegible]	[illegible]	
24	24/9 10	"	Magistrat	Posen 01	10	00			1184	[illegible] 24/9	

KURNIK 18.9.10 11.12 V.

KURNIK 19.9.10 11.12 V.

KURNIK 24.9.10 4-5 V.

KURNIK 24.9.10 4-5 V.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
25	27/9 10	Postanw.	Königliche Polizeikasse	Posen O1.	18	00			272	Aus Aufgabe [illegible] 28/9	KURNIK 28.9.10.8-9V.
26	28/9	"	F. Berggold Verlagsbuchh.	Berlin W. 30. Motzstr. 78		20			1768	Zwei Anw. Vierundvierzigt 3 [illegible]	KURNIK 29.9.10.4-5N
27	29/9	"	Schmiede-Berufsgenossenschaft	Dahlem Ehrenbergstr. 35	44	14			9	Zusammen	
28	30/9	"	Vorstand der Schles. Pos. Baugewerks-Berufsgenossenschaft	Breslau II Malteserstr. 14	225	70			1499	Zwei Anw. Zweihundertvierundvierzigt 3/4	KURNIK 30.9.10.8-9V.
29	"	"	"	"	16	13			1500	Zusammen	
					241	88 60					
30	3/10 10	"	Kämmerei Kasse	Kostschin	3	20			184		KURNIK 3-10.10.4-5N

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempel-[illegible])
31	3/10 10	Postanw.	Fleischerei-Berufsgenossenschaft	Mainz	13	15			185	2 Anw. Sachgebiete 25 Pf. Gemeinde 3/10	KURNIK 3-10.10.4-5N.
32	4/10	"	Schles. Pos. Baugewerks Berufsgenossenschaft	Breslau II	1	83			263	Eine Anw. Einw. M 0,83 Hoffmann	KURNIK 4.10.10.11-12 V.
33	10/10	"	"	"	71	80			526	Eine Anw. Einw. Hülsberg M 8,04 Hoffmann	KURNIK 10.10.10 10-11 V.
34	17/10 10	"	Verein zur Fürsorge für die Blinden der Prov. Posen	Bromberg	31	45			241	3 Anw. Einwand-Freiheiten 25 Pf. Gemeinde 17/10	
35	"	"	Königliche Polizeikasse	Posen 61	2	00			2		
36	"	"	Städtische Steuerkasse	"	1	30			3		KURNIK 17.10.10.11-12 V.
					34	75					
						60					

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
37	18/10 10	Postanw.	Gemeinde Vorstand	Thamm	1	27			D 46	[illegible]	KURNIK 18.10.10.4-5N
38	19/10	"	Landratsamt	Schlimm	22	50			D 71	Zwei Anw. Aufnahmebriefe [illegible]	KURNIK 19.10.10.9-10V.
39	"	"	Magistrat	Strassburg u. M.	25	60			2	[illegible] 19.10	3449/10.
40	"	"	Gemeindekasse	Hamborn Rhld.	6	17			D 90	Zwei Anw. Liebenb. [illegible]	KURNIK 19.10.10.6-7N
41	"	"	Schles. Pos. Baugew. Berufsgenoss.	Breslau II	1	62			1	[illegible] 19/10	
					7	79					
42	21/10	"	"	"	113	20			[illegible]	Anw. Einhundert-dreizehn [illegible] 21/10	KURNIK 21.10.10.4-5N

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
43	24/10	Postan.	Landratsamt	Schrimm	8	55		1	1357	[illegible]	KURNIK 24.10.10. 11-12 V.
44	"	"	Kgl. Kreiskasse	"	10	10			1375	[illegible]	KURNIK 24.10.10. 4-5 N.
45	31/10	"	Magistrat	Allenstein	1	20		1	709	2 Anw. [illegible]	KURNIK 31.10.10. 3-4 N.
46	"	"	Gemeinde	Thamm	1	27		17	10	[illegible] 31/10	
			Vorstand	Kr Kalau	2	77				Anw. [illegible]	KURNIK [illegible]
47	4/11 10	"	Schles. Pos.	Breslau	157	30		2	31	[illegible] 4/11	
48	7/11 10	"	Baugew. Berufsgenossenschaft ~~Bres~~ Fuhrwerks Berufsgenossenschaft	Berlin S 59	16	60			338	[illegible]	

75

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
					16	80				2587 achtzehn M 60 Pf	
49	7/11 10	[illegible]	Polizeikasse	Posen 01	2	00			387	[illegible]	KURNIK 7.11.10 9-10 V.
50	14/11 10	"	Fuhrwerks-berufsgenossenschaft	Berlin S 59	66	80			722	Rud. [illegible] 8 [illegible]	KURNIK 14.11.10 8-4 N
51	6/12 10	"	Müllerei-berufsgenossenschaft	Friedenau	30	10			797	Rud. [illegible] 10/12 [illegible] 6/12	KURNIK 6.12.10 11-12 V.
52	9/12 10		Städtische Steuerkasse	Posen	7	60			821	[illegible] 9/12	KURNIK 9.12.10 8-9 V.
53	"		Kreiskasse	Schroda	20	00			827	[illegible] 9/12	KURNIK 9.12.10 11-12 V.
54	12/12 10		"	"	3	-	550			[illegible]	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
55	12/12 10.	Post-anw.	Schl. Pos. Bauz. Berufsgenossenschaft	Breslau	2	90			58	[illegible]	KURNIK 12.12.10. 11-12 V.
56	16/12 10	"	Polizeikasse	Posen	3	00			77	[illegible]	KURNIK 16.12.10. 2-3 N
57	24/12	"	"	"	2	00			98	[illegible]	
58	"	"	Kreiskasse	Schrimm	1	00			9	[illegible]	KURNIK 24.12.10. 8-9 V.
59	29/12	"	Reg. Baumstr. Mendgen	Schrimm	7	50			23	[illegible]	KURNIK 29.12.10. 4-5 N. 7. No. 1160/10
60	"	"	Kreis Kom. Kasse	Posen	5				24	[illegible]	KURNIK 29.12.10. 4-5 N.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
61	30/12 1910	Post Bauwerk	Bauwerk Berufsgenossenschaft	Breslau	—	60	15	29		60 Pf R. 31/12	KURNIK 31.12.10.8-9V.
62	31/12 1910	"	Gemeinde Kasse	Hamborn Rheinland	3	63	15	70		Drei M 63 Gedruckt 3/12	KURNIK 31.12.10.4-5
63	2/1 11	"	Gerichtskasse vorstand der Schl. Pos. Bauw.	Schrimm	3	00			7	für Dem. Drei M 2/1 Gemeinde	KURNIK 2.1.11.11-12V.
64	16/1 11	"	Berufsgenossenschaft	Breslau	6	00			8	Sechs M Kindesberg 16/1	KURNIK 16.1.11.4-5N.
65	18/1 11	"	Ortsarmen-Kasse	Koszuty b. Schroda	3	00			9	Drei M. Gedruckt 18/1	KURNIK 18.1.11.9V.
66	21/1 11.	"	Schilling	Posen	4	30	11	06		Drei M 30 Pf R. 21/1	KURNIK 21.1.11.4-5N.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
67	15/II 11	P.A.	Kreiskasse	Schrimm	3	10				Frei M 10 Pf Eich 15/2	KURNIK 15.2.11.2-3N.
68	27/II 11	P.A.	Schlesisch-Posensche Baugewerks-Berufsgenossenschaft	Breslau	403	20			1136	Frei Ad. mit Viermonatsnachnahme 20 Pf	KURNIK 2.11.11-12V.
69	"	"	Fleischerei-Berufsgenossenschaft	Mainz	5	00			1137	Vorg. 17/2	
70	6/II 11.	"	Schl. Pos. Baugewerks Berufsgenossenschaft	Breslau II	76	10			1140	Sechs und siebzig M 10 Pf Pfeifer	KURNIK 3.11.11-12V.
71	8/III 11	"	dto	dto	91	22			1/2	Frei Ad. mit Viermonatsnachnahme 22 Pf	KURNIK 6.3.11.4-5N.
72	"	"	Ortsarmenkasse	Koszaty Colonie	3	00			1/2	Vorg. 8/3	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
73	14.3.11.	Brief	Königliches Bezirkskom.	Schrimm	Einschreiben					Ein Eb[illegible] Einschreiben 15/3	KURNIK 15.3.11.8-9V.
74	13/3 11	Postanw.	Polizeikasse	Posen	2.				686	Zwanzig Einschreiben 15/3	KURNIK 15.3.11.4-5N.
75	17/3 11	"	Gerichtskasse	Schrimm	3.				701	Zwei [illegible] mit	
76	"	"	Kämmereikasse	Schrimm	2.				700	[illegible]	KURNIK 11.3.11.11-12V.
77	21/3 11	"	Vorstand der Schmiede-Berufsgenossenschaft	Dahlem bei Gross Lichterfelde	12.				939	Anmerkung zwölf [illegible] 21/3	KURNIK 21.3.11.4-5N.
78	22/3 11	"	Kgl. Polizeikasse	Posen	3.				975	Anmerkung Drei [illegible] 22/3	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
79	27/II 11	Postamt	Städtische Steuer-Kasse	Posen	1	30			1156	[illegible]	KURNIK 27.3.11 11-12 V.
80	31/3 11	Brf.	Hauptmelde-Amt	Schrimm	[illegible]				[illegible]	[illegible]	KURNIK 31.3.11.4-5 N.
81	3/4 11	Postamt	Landesverf. Anstalt	Posen	2.				137	[illegible]	
82	3/4 11	"	Polizeikasse	Posen	2.				138	[illegible]	KURNIK 3-4.11.8-9 V.
83	5/4 11	"	Städt. Steuerkasse	Posen O 1	4	10			37	[illegible]	
84	5/4 11	"	Schl. Pos. Bau gew. Berufsgenossenschaft	Breslau II	2	00			37	[illegible]	KURNIK 4.11.2-3 N

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
85	6/4 11	Postamt	Katholische Schulkasse	Grudziec	1	80			4 20	[illegible]	KURNIK 6.4.11. 8-9V.
86	8/4 11	"	Kämmerei Kasse	Gostyn	2	50			564	[illegible]	
87	8/4 11	"	Kämmerei Kasse	Opalenitza	0	50			565	[illegible]	KURNIK 8.4.11. 2-3N
88	19/4 11	"	Schmiede Berufs Genossenschaft	Dahlem	10	00			10 52 / 10 13	[illegible]	KURNIK 19.4.11. 11-12V.
89	"	"	"	"	27	97				M 97 Pf [illegible]	
90	27/4 11	"	Barufke	Wreschen	1	80				[illegible] M 80 Pf [illegible]	KURNIK 27.4.11. 4-5N.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
91	5/5 11	Postanw.	Kreiskasse	Schrimm	1	10			299	Anw. Eine 4 10 Czech 6/5	KURNIK -6.5.11.8-9V
92	22/5 11	"	Gemeinde Gebührstelle	Recklinghausen	2	87			1074	Zwei M 87 Pf Möller 22/5	KURNIK 22.5.11.2-3V.
93	31/V 11	"	Stadtkasse	Buer Westf.	15	00			1445	Fünfzehn M Möller 31/5	KURNIK 31.5.11.11-12V.
94	2/6 11	"	Norddeutsche Holz-Berufsgenossenschaft	Berlin W 30	288	13			108	Anw. zwei hundert acht u. achtzig M 13 Pf Czech 2/6	KURNIK -2.6.11.4-5N.
95	3/6 11	"	Vorstand der Berufsgenossenschaft der Schornsteinfegermeister	Berlin SW 11	21	27			133	Zwei Anw. Sechs und zwanzig M 27 Pf	
96	"	"	Ilner Kontrolleinspektor	Posen O.	5	00				Czech	KURNIK -3.6.11.8-9V

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
97	6/6	Brief	H. Lischke	Posen	Einschreiben					Czech 6/6	KURNIK 6.6.11.2-3 N.
98	14/6	Pf. a.	Hofbaumeister	Schrimm	10	.	656			Zehn M. Moeller 14/6.	KURNIK 14.6.11.5-6 N.
	1779/11.		—	—	—					Sieben M. 98 Pf.	KURNIK 19.6.11.9-10 V.
99	19/6 11	Pf. a.	Kämmerei-Kasse	Bnin	7	98			842	Moeller 19/6	
100	23/6 11	Pf. a.	Kreiskasse	Schrimm	34	20			1055	Vierundzwanzig 20 Pf. Moeller 23/6	KURNIK 23.6.11.8-9 V.
101	26/6 11	Pf. a.	Städtische Gewerbeamts-Kasse	Posen 01	6	94			1154	Zwölf M. 3 Pf.	KURNIK 26.6.11.8-9 V.
102	"	"	Gemeindekasse	Altenessen	5	09				Czech 26/6.	
					12	3					

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
103	30/6 11	Pol	Fuhrwerks Berufsgenoss.	Berlin S 59	53	02			1387	Dreiundfünfzig M Möller 30/6	KURNIK 30.6.11.4-5 N
104	3/7 11	Pol	Gemeinde Gutsbestellen	Amt Recklinghausen	1	65		274		Ein M 65 Fürbes 3/7	KURNIK -5.7.11.8-9 V
105	5/7 11	Pol.	Kreiskasse	Schrimm	3	10		111		Zwei M 10 Pf	
106	"	"	Polizeikasse	Posen	3	00		2		Zwei M 7	KURNIK -5.7.11.4-5 N
107	7/7 11	"	Norddeutsche Holz-Berufsgenossenschaft	Berlin W 30	1	65			389	Ein M 65 Möller 7/7	KURNIK -7.7.11.3-9 V
108	"	"	Gemeindekasse	Altenessen	2	85			263	Zwei M 85 Pf Mein 8/7	KURNIK -8.7.11.9 V

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
109	14/7 11	Pa	Städtische Steuerkasse	Posen	180	00				Aus Hundert [illegible] Pf. [illegible]	KURNIK 14.7.11.4-5 N.
110	25/7 11	"	Gemeinde Kasse	Osterfeldi W.	3	07				[illegible]	KURNIK 25.7.11.11-12
111	"	"	Polizeikasse	Posen O1	3	.				[illegible]	
112	26/7 11	"	Schmiede Berufs Genossenschaft	Dahlem b. Gross Lichterfelde	20	60				Zwanzig M. 60 Pf. [illegible]	KURNIK 26.7.11.8-9 V.
113	27/7 11	"	Kreiskasse	Schrimm.	3	10	13	20		Aus drei M. 10 Pf. [illegible]	KURNIK 27.7.11.9-10 V.
114	28/7 11	"	Landrat	Schrimm.	5	.				Aus fünf Mk. [illegible]	KURNIK 28.7.11.11-12 V.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
115	28/7 11	P.A.	Polizeiverwaltung	Schwersenz	28	11			1398	Ans. Achtundzwanzig M 11 Pf. Einhalb	28/7
116	29/7.	P.A.	Pol. Präs. Posen	Posen	50	60			1425	Fünfzig M 60 Pf. Paßbote	
117	2/8	"	Kreiskommunalkasse	Schrimm	282	00			76	Ans. Zweihundertzweiundachtzig M Einhalb	
118	6/8	"	Schmiede Berufsgenossenschaft	Dahlem	22	10			25	Ans. Zweiundzwanzig M 10 Pf. Einhalb	
119	8/8	"	Polizeikasse	Posen O1	4	00			36	Vier M Mein 8/8	
120	9/8	"	Kreiskommunalkasse	Posen Ost	5	10			43	Fünf M 10 Pf. Mein 9/8	

KURNIK 28.7.11.4-5.V

KURNIK 11.9.10-1

KURNIK 28.8.11.11-12.V

KURNIK 8.8.11.8-9.V

KURNIK 8.8.11.11-12.V

KURNIK 9.8.11.4-5.V

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
121	23/8	Brief	Kollat	Lissa i/P.	E					[illegible]	KURNIK 8.11.6-7N.
122	26/8	Postanw.	Lagerreiberufsgenossenschaft	Berlin W 35	11	75		168		[illegible]	KURNIK 25.8.11.4-5V.
123	28/8	P.A.	Landrat	Schrimm	22	50		1245		Zweiundzwanzig 50 Pf. Moen 28/8	KURNIK 28.8.11.9-10V. (Zweck)
124	29/8	P.A.	Polizeikasse	Posen O1	2	00		1340		Zwei Mk + Pf [illegible]	KURNIK 30.3.11.8-9V.
125	6/9 11	P.A.	Gerichtskasse	Schrimm	10	—		30		Zehn Mk Moen 6/9	KURNIK 6.9.11.9-10V.
126	7/9 11	P.A.	Schl. Pos. Baugewerks Berufsgenossenschaft	Breslau 11	2	00		400		Zwei Mk — Pf [illegible]	KURNIK 8.9.11.8-9V.

299/13 9 19.

88

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
127	14/9 11	Pa.	Polizeikasse	Posen O1	4	00			669	[illegible]	
128	"	"	Fleischerei Berufsgenossenschaft	Mainz	10	06			670	Vierzehn M 6 Pf [illegible] 14/9	KURNIK 14.9.11.2-3 l.
129	29/9 11	"	Müllerei Berufsgenossenschaft	Friedenau	26	41			1346	Vier- und fünfzigtausend 21 Pf [illegible] 29/9.	KURNIK 29.9.11.9-1
130	29/9 11	"	Schles. Posensche Baugewerks Berufsgenoss.	Breslau	27	80			1347	Zweiundzwanzigtausend 29 Pf [illegible]	
					54	21					
131	29/9 11	"	Ortssteuererheber	Blotnik Kr. Bomst	32	39			1364	Achtzehn 90 Pf [illegible]	KURNIK 29.9.11.2-3 l.
132	4/10 11	"	Schles. Pos. Baugewerks Berufsgenossenschaft	Breslau	18	90			132		KURNIK 4.10.11.5 N.

89

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
133	5/10 11	Kr.	R. Manasse	Posen		35					
134	5/10 11	"	Cronheim	Schrimm		35					
135	5/10 11	"	Barska	Breslau		60					
136	7/10 11	Pol.	Landrat	Schrimm	3	90		4	18	hier ent. Sieben M 40 Pf.	
137	"	"	Magistrat	Xions		50			9	[illegible]	
138	"	"	Polizeikasse	Posen	3	00			20	[illegible]	
					7	40					

KURNIK

90

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
139	9/10 11	P. A.	Schmiede Berufsgenossenschaft	Dahlem bei Gross Lichterfelde	22	19		57		Zweiundzwanzig 19 17 Mark 9/10	KURNIK 9.10.11. 11-12 V.
140	10/10 11	P. A.	Schl. Pos. Baug. Berufsgenoss.	Breslau II Malteserstr. 14	42	50		125		Anw. zweiundvierzig 50 pf Kunst 9/10	KURNIK 10.10.11. 4-5 N.
141	11/10 11	P. A.	Magistrat	Xions	3	65		058		Anw. drei M 65 pf Kunst 11/10	KURNIK 11.10.11. 4-5 N.
142	16/10 11	"	Polizei Verwaltg.	Samter	6	60	901			Zwei Pa acht M 60 pf	
143	"	"	Kgl. Polizeikasse	Posen	2	.		2		Krüger	KURNIK 16.10.11. 4-5 N.
144	18/10 11	"	Königl. Polizeikasse	Posen	3	.		1023		Eine Anw. drei M. pf Kunst 18/10	KURNIK 18.10.11. 4-5

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
145	18/10 11	Postamt	Landesversicherungsanstalt	Posen O1	3	00			10 21	Zwei Anw.	KURNIK 18.10.11.4-5N.
									2	fünf M-Pf	
146	"	"	Kgl. Bezirkskommando	Posen	2	00				Anmit 18/10	
147	27/10 11	"	Kgl. Kreiskasse	Posen O1	2	00			14 30	Zwei Anw.	
									1	fünf M-Pf	KURNIK 27.10.11.8-9V.
148	27/10 11	"	Kämmerei Kasse	Bonn	3	00				Anmit 17/10	
										Bericht 15 Pf	
149	28/10 11	"	Kämmerei Kasse	Pleschen	4	15			15 22	[illegible]	KURNIK 28.10.11.4-5
										Da drei M 10 Pf	
150	3/11 11	"	Kreiskasse	Schrimm	3	10			17 3	Krüger	KURNIK 4.11.8-9V

92

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
151	7/11 11	Postamt	Königliche Gerichtskasse	Bochum	1	90			353	bei Anw.	
152	"	"	Königliche Polizeikasse	Posen	5	00			4	elf M 75 Pf	
153	"	"	Schilling	Posen 01	4	45			5	Kurnik 7/11	KURNIK 7.11.11.2-3.N.
154	10/11 11	"	Stadt-Hauptkasse	Posen 01	85	25			485	Anw. fernfund. achtzig M 25 Pf Kurnik 10/11	KURNIK 10.11.11.8-9V.
155	"	"	Fuhrwerks Berufsgenossenschaft	Berlin S 59	60	80			574	Anw. sechzig M 80 Kurnik 10/11	KURNIK 10.11.11.4-5N.
156	13/11 11	"	Kreiskasse	Schrimm	3	.			616	[illegible]	KURNIK 13.11.11.2-3N.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck)
157	13/11	Postanw.	Vorstand der Schlesisch-Posen-schen Baugew. Berufsgenoss.	Breslau II	8	70			615	Zwei Anw. [illegible] Anmerk. 13/11	KURNIK 13.11.11.2-3N
158	16/11	"	Kreiskommunalkasse	Posen 1	5	10			791	Anw. [illegible] Anmerk. 16/11	KURNIK 16.11.11.4-5N
159	20/11	"	Schles. Pos. Baugewerks Berufsgenossenschaft	Breslau II	2	.			988	Anw. [illegible] Anmerk. 20/11	KURNIK 20.11.11.4-5N
160	15/12	"	Schulkasse	Roschnowo Abbau bei Kowanowko.	6	00	8	51		[illegible] Krüger	KURNIK 15.12.11.4-5N
161	22/12	"	Schmiede-Berufsgenossenschaft	Dahlem b/ Berlin	30	00			269	Anw. Dreissig M. Anmerk. 22/12	KURNIK 22.12.11.4-5N
162	23/12	"	Kgl. Kreiskasse	Schroda	3	-			291	Anw. Drei M. [illegible] Anmerk. 23/12	KURNIK 23.12.11.8-9V

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
1912										[illegible] 20 Pf	
2 ~~1/1 12~~	2/1 12	P. A.	Gustav Ziemsen Verlagsbuchhandlung	Berlin W. 9	1	20		94		Kruger	KURNIK -2.1.12.4-5N
2	4/1 12	P. A.	Landesversicherungs-Anstalt	Posen	2	10			218	Anw. zwei M 10 Pf Kommt 4/1	KURNIK -4.1.12.11-12
3	5/1 12	P. A.	Schulkasse	Granowko b/ Granowo	5	60			322	Anw. fünf M 60 Pf Kommt 5/1	KURNIK -5.1.12.4-5N
4	9/1 12	Postanw.	Kämmereikasse	Witkowo	2	38		525		[illegible] 38 Pf Kruger	KURNIK -9.1.12.4-5N
5	18/1 12	"	Distriktsamt	Schroda W.	1	10			1076	Anw. eine M 10 Pf Kommt 19/1	KURNIK 19.1.12.8-9V
6	25/1 12	"	Polizeikasse	Posen O1	2	[illegible]			1391		

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
7	25/I 12	Postanw.	Kreisgemeinde Kasse	Schroda	3	00	13	92		Zweihundert Pfd M Krüger	KURNIK 25.1.12.4-5N
8	30/I	"	Salbarski	Posen	0	80	16	81		Pfd 80 Pf Krüger	KURNIK 31.1.12.6-7N
9	7/2 12	"	Kgl. Gerichtskasse	Wilhelmsplatz Wongrowitz	10	00			305	Anw. zehn M Pf Kunitz	KURNIK 7.2.12.11-12V.
10	9/2 12	"	Königliche Kreiskasse	Schrimm	3	10	4	41		Pfd Drei M 10 Pf Krüger	KURNIK 10.2.12.8-9V
11	12.II	"	Bürokasse d. Reg. Präs.	Posen	8	.			539	Anw. drei M Kunitz	KURNIK 12.2.12.6-7N.
12	28/II	"	Vorstand der Schl. f. d. Baugewerks Berufsgenossenschaft	Breslau II	77	80	12	33		[illegible]	KURNIK 28.2.12.2-3N.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
13	6/III 12	Pa.	Magistrat	Wronke	3	80		2	3	[illegible]	
14	"	Postanw.	Vorstand der Schles. Posensch. Baugewerks-Berufsgenossenschaft	Breslau II Malteserstr. 14	50	60		4		[illegible]	57 70 KURNIK -6.3.12.9-10 V.
					54	40				[illegible]	KURNIK -9.3.12.11-12 V.
15	9.III.12	Brief	Königl. Bez. Kommando	Schrimm	Einschreiben					[illegible]	
16	15/III 12	Postanw.	Gemeindekasse	Osterfeld i. W.	10	95		7	3	[illegible]	
17	15/III 12	"	Gerichtskasse	Schrimm	4	00		7	4	[illegible]	KURNIK 21.3.12.9-10 V.
					14	95				[illegible]	
18	21/III 12	"	"	"	5	00		8	2	[illegible]	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
19	25/III 12	Postamt	Königliche Gerichtskasse	Schrimm	20	00	1	48		[illegible]	KURNIK 25.3.12.2-3 V.
20	27/3 12	"	Königliche Kreiskasse	Schroda	6	00	1	269		Pa Reun u	
21	"	"	Königliche Polizeikasse	Posen	3	00	1	270		Krüger	KURNIK 27.3.12.4-5 N
22	10/4.	"	Landratsamt Schrimm	Schrimm	8	55	5	80		Pa acht u 55 Pf Krüger	KURNIK 10.4.12.9-10 V.
23	11/4 12	"	Königliche Gerichtskasse	Schrimm	1	00	6	48		Pa Eine u Krüger	KURNIK 11.4.12.8-9 V.
24	20/4.12	"	Landratsamt	Schrimm	8	55			1174	Anm acht u 55 Pf Pensher	KURNIK 20.4.12.5-6 N.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
										[illegible]	KURNIK 24.4.12 9-10V
25	24/4 12	Postanw.	Kämmereikasse	Schroda	12	00	13	20		Krüger	
26	27/4 12	"	Redaktion d. Ostdeutschen Warte	Posen 01	22	20	14	14		[illegible]	KURNIK 26.4.12.11-12V
27	1/5 12	"	Kreiskasse	Schrimm	3	10	3	2		[illegible]	KURNIK 1.5.12.4-5N
28	3/5 12	"	Kämmereikasse	Schrimm	3	29		17		Krüger	KURNIK 3.5.12.4-5N
29	6/5 12	"	Kämmereikasse	Raschkow	2	35	29	7		[illegible]	KURNIK 6.5.12.11-12V
30	6/5 12	"	Polizeikasse	Posen 01	3	00	8			[illegible]	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
31	7/V 12	Postamt	Königliche Kreiskasse	Schrimm	6	10		3	75	[illegible]	KURNIK 7.5.12. 11-12 V.
32	11/V 12	"	Schles. Eisen- und Stahlberufsgenossenschaft	Breslau I	7	51		17	77	[illegible]	KURNIK 11.5.12. 11-12 V.
33	17/5-12	"	Polizeikasse	Posen 01	10	30		8	16	Zwei Pa Dreizehn u 30 pf	
34	"	"	Kgl. Gerichtskasse	Rogasen	3	00			17	Unger Pa Wien u 09 pf	KURNIK 17.5.12. 8-9 V.
35	29/5-12	"	Norddeutsche Holzberufsgenossenschaft	Berlin W 30	4	09		13	70	[illegible]	KURNIK 29.5.12. 9-10 V.
36	30/5-12	"	Landesversicherungs-Anstalt	Posen 01	2	00		14	35	[illegible] 30 pf	KURNIK 30.5.12. 9-10 V.

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
37	30/5 12	Postanweis.	Fuhrwerks-Berufsgenossenschaft	Berlin S 59	14	07	1	45		[illegible]	KURNIK 30.5.12.4-5N
38	1/6 12	"	Norddeutsche Holzberufsgenossenschaft	Berlin W 30	331	22	2	8		[illegible]	KURNIK 1.6.12.4-5N
39	3/6 12	"	Schlesisch-Pos. ~~Baugewerks-meister~~ Berufsgenossenschaft	Breslau	80	40	8	6		[illegible] Kruger	KURNIK 3.6.12.4-5N
40	4/6 12	"	Landesversicherungs-Anstalt	Posen O 1	2	00	1	43		[illegible]	KURNIK 4.6.12.4-5N
41	4/6 12	"	Polizeikasse	Posen O 1	3	00	1	50		[illegible]	
42	14/6 12	"	Kämmerei-Kasse	Schrimm	9	20	6	11		[illegible] Kruger	KURNIK 14.6.12.4-5V

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
43	17/6 12	Postamt	landw. Bürokasse	Schrimm	5	00		75	1	Ha Einf. M Krüger	KURNIK 17.6.12 4-5N
44	2/7 12	"	Norddeutsche Holzberufsgenossenschaft	Berlin	7	21		100		Zweiste Zweihundert Dreiachtzig 21 Pf Krüger	KURNIK 2.7.12 9-10V
45	"	"	Kreiskommunalkasse	Schrimm	276	00			1	Ehrw. Fünfundzwanzig Krach	KURNIK 8.7.12 8-9V
46	8/7 12	"	Kämmerei Kasse	Jantomischel	25	00			1	Ehrw. Vierundzwanzig Krach	KURNIK 8.7.12 6-7N
47	8/7 12	"	Königl. Kreiskasse	Schrimm	34	26			52	Ehrw. Dreiundzwanzig Krach	KURNIK 8.7.12 6-7N
48	12/7 12	"	Vorstand der Schmiede-Berufsgenossenschaft	Dahlem b/ Gross-Lichterfelde	10	57			7	Ehrw. Dahlem 4.57 Krach	KURNIK 12.7.12 8-9V

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
49	12/7 12	Postanw.	Vorstand der Schmiede Berufsgenossenschaft	Dahlem	10 19	57 59			703	Anw. Kunzell u. 9 Pf. Wrach	KURNIK 12.7.12.9-9V
				Gross-Lieter	30	16				Dwei Anw. Gimmi Ziebig u. 80 Pf	KURNIK 13.7.12.9-10V
50	13/7	"	Norddeutsche Holzberufsgenossenschaft	Berlin W 30	3	20			757		
51	"	"	Fuhrwerks-Berufsgenossenschaft	Berlin S 59	68 71	60 8			757	Wrach	KURNIK 13.7.12.9-10V
52	22/7	"	Stadtkasse	Gumbinnen	4	40			1237	Anw. Wier u. 40 Pf. Wrach	KURNIK 22.7.12.4-5N
53	24/7 12	"	Schmart	Schroda	3	28	12	86		Ma Dreill 28 Pf Kruger	KURNIK 24.7.12.9-9V
54	29/7 12	"	Städtische Steuerkasse	Posen	2	02	14	41		Ma Zwei 02 Pf Kruger	KURNIK 29.7.12.9-9V

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
55	3/8 12	Postanweisung	Königliche Polizeikasse	Posen	3	00		1/2	3	Zwei Pfennige	
56	3/8 12	Postanw.	Landeswerkstätter Ungsanstalt	Posen	22	08			4	Zwanzig u. 08 Pfg. Kruger	
57	5/8 12	"	Kreisarzt Dr. Kahle	Schrimm	10	00				Zehn M. Wrach	5/8
58	10/8 12	"	Lagerei-Berufsgenossenschaft	Berlin W 35 Lützowstr 89/90	10	90		4	45	Zehn u. 90 Pfg. Kruger	
59	20/8 12	"	Kämmerei-Kasse	Brin	3	00			8/8	Drei M. Wrach	20/8
60	22/8 12		Königliche Polizeikasse	Posen O1	2	00			[illegible]	Leite	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M	Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg	g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck.)
61	22/8 12	Postamt	Müllerei-Berufsgenossenschaft	Friedenau bei Berlin	2 20	– 95			[illegible]	Drei [illegible] Vierundzwanzig 20 Pf	
62	"	"	Städt. Steuerkasse	Posen 01	1	25			[illegible]	[illegible]	KURNIK 22.8.12.4-5V.
63	23/8	"	Kämmereikasse	Pudewitz	3	00			942	Eine [illegible] Drei [illegible] Kaiserl. [illegible]	KURNIK 23.8.12.4-5N.
64	30/8 12	"	Städtische Steuerkasse	Posen 01	1	25		12	31	Kr. Eine u 25 Pf Krüger	KURNIK 30.8.12.9-10V.
65	31/8 12	"	Schmiede Berufsgenossenschaft	Dahlem bei Gross-Lichterfelde	11	86		12	74	Kr. Elf u 86 Pf Krüger	KURNIK 31.8.12.8-9V.
66	3/9 12	"	Gemeindekasse	Bottrop Westfalen	2	50			115	V.	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.	6. Betrag, bei Einschreibsendungen die Angabe „einschreiben", bei Postaufträgen „Auftrag", bei Nachnahmesendungen der Zusatz „Nachnahme". M | Pf.	7. Gewicht der Wertsendungen. kg | g	8. Nr. des Annahmebuchs für Postanweisungen oder der Annahmeliste für Zahlkarten.	9. Quittung des Annahmebeamten.	10. Bemerkungen. (Stempelabdruck)
67	3/9 12	Postsache	Postscheckamt	Schrota	13 00		116	Betrag 13 M. einschl. 50 Pf. Gebühr 3/9	
68	16/9 12	"	Fleischerei Genossenschaft	Mainz	20 80		208		
69	"	"	Gemeindekasse	Osterfeld i. Westf.	3 13		308		
70	"	"	Gemeindekasse	Sachsenhausen	21		310		
71	20/9 12	"	Polizeipräsidium Hauptkasse	Breslau II Hungarg. Hauptbahnhofstr.	4 80		903	Betrag 4 M. 80 Pf. Henschke 20/9	

1. Nr.	2. Tag.	3. Gegenstand.	4. Empfänger.	5. Bestimmungsort.

Adam Olsztyński

kompanji jarocińskiej, która miała wykonać frontowy atak, a w tej sytuacji narażona była prawieże na zagładę wobec braku poparcia przez resztę oddziałów, natrafiając na niewzruszone silne pozycje niemieckie. Niestety raporty nasze dowództwa frontu nie osiągnęły. Tymczasem jednak dowódca baonu polecił kompanji śremskiej w centrum i kompanji kórnickiej na lewem skrzydle zająć pozycje nad torem, pozostawiając memu uznaniu decyzję, co do ewentualnej ponownej próby sforsowania Strzyżewa. Doszedłszy do toru zastałem Klemczaka w przejeździe pod torem. Stał sam, ranny, oparty o mur, patrząc w bezsilnej rozpaczy ku Strzyżewu; nad torem stały niedobitki jego kompanji. Błysnęła mi jeszcze jedna możliwość: podpalić, korzystając z ciemności, Strzyżewo i ponownie uderzyć, frontowym wspólnym atakiem na Niemców, pożarem na ich tyłach przestraszonych.

Znalazłem kilku ochotników — straceńców z harcerzami Wierniewskim i Małeckim na czele. Poszli w ciemną noc zaopatrzeni w materjały palne. Z bijącem sercem czekaliśmy na rezultaty tej desperackiej wyprawy. Po kilku ciężkich minutach huk granatów ręcznych i grzmot karabinów maszynowych zawiadomił nas, że wycieczka się nie udała, natrafiając na czujne pozycje niemieckie. Mieliśmy ich za straconych, gdy po kilku dalszych minutach wyłonili się znowu z ciemności, wszyscy cali. Natrafili na pozycję kulomiotu niemieckiego, który zaatakowali ręcznemi granatami, lecz zostali odparci.

Należało więc narazie cierpliwie czekać. Kompanja kórnicka zajęła pozycję nad torem, naprzeciwko południowego krańca Strzyżewa, o jakieś tylko 100 m. od niego oddalona. Nadchodziła godz. 6-ta. Po uprzednim zgiełku bitewnym zapanowała nad frontem cisza pełna oczekiwania. Niebawem grzmot naszych dział i eksplozje ich granatów targnęły powietrzem, zwiastując nam, że atak nie został odwołany. Kilkakrotnie silniejsza artylerja niemiecka nie pozostała dłużną w odpowiedzi, waląc z dział polowych i haubic w lasy w poszukiwaniu za pozycją naszych bohaterskich 2 dział. A mieli ku temu wielki powód.

Niebawem bowiem nad dworcem zbąszyńskim zajaśniała łuna. To paliła się fabryka krochmalu, zamieniona na koszary Grenzschutzu, którą zapaliły pierwsze zaraz nasze grana-

ATAK NIEMIECKI NA LEWE SKRZYDŁO ODCINKA GÓRECKIEGO DNIA 10. II. 1919 R.

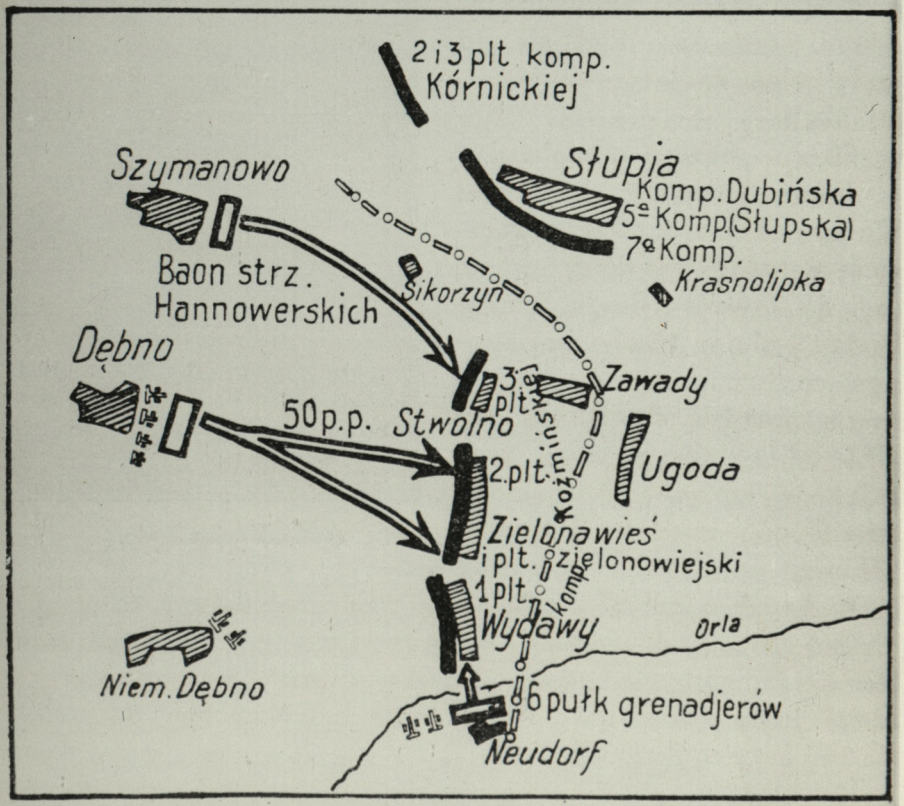

=o= o= Linja zasięgu ataku niemieckiego.

Podziałka 1 : 100 000.

aw

POTYCZKA POD OSIECZNĄ DNIA 11 STYCZNIA 1919.

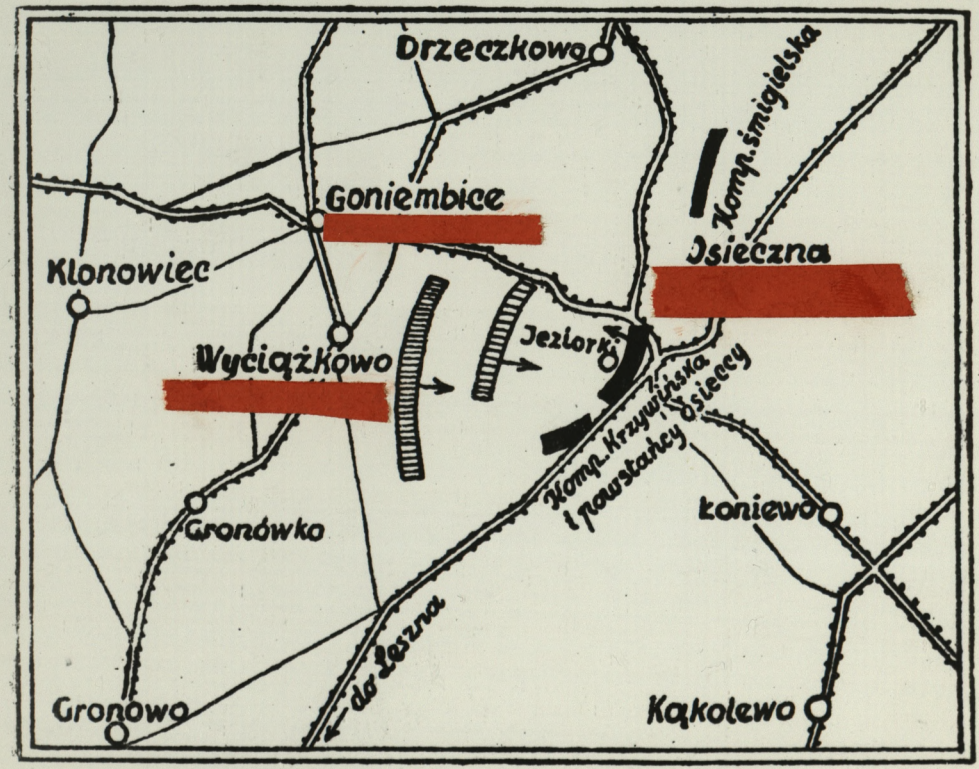

Polacy Niemcy

Podziałka 1:100 000

PRZECIWUDERZENIE NA POZYCJE NIEMIECKIE DNIA 10. II. 1919 R.

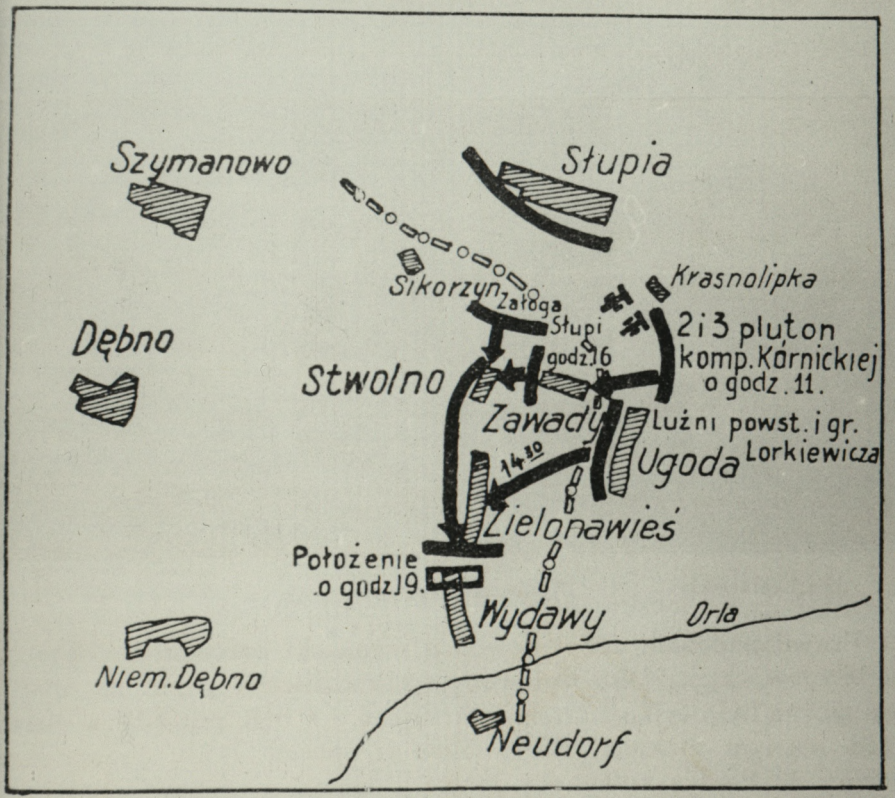

=o=o= *Linja zasięgu ataku niemieckiego.* *Podziałka 1 : 100 000.*

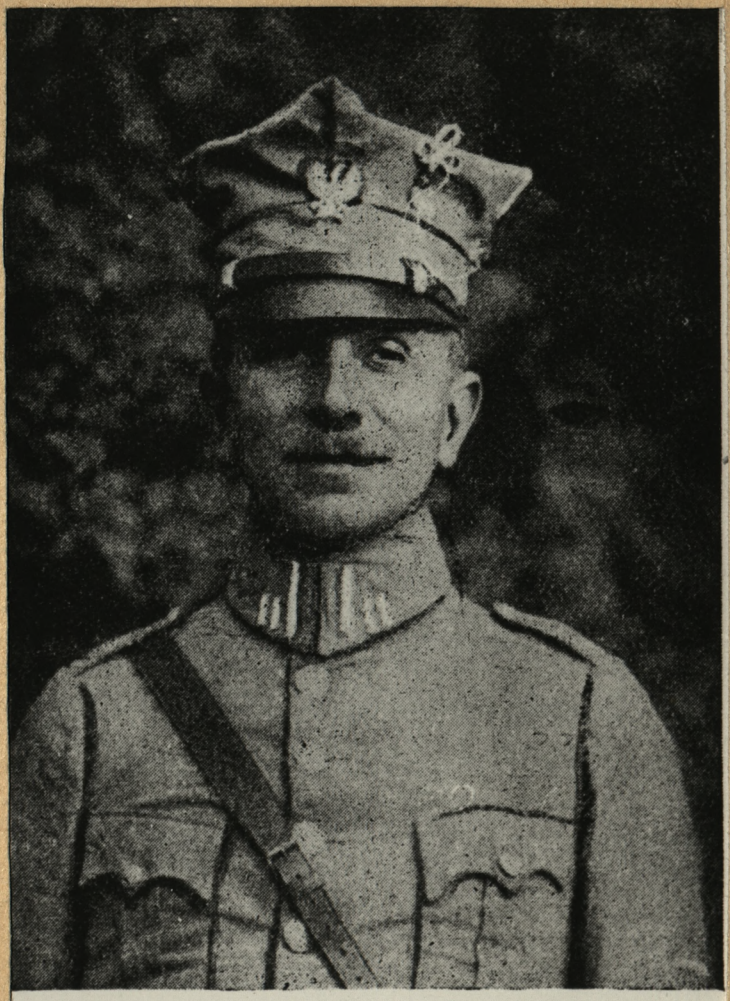

Stefan Chosłowski, major rezerwy, komendant bataljonu śremskiego

Hr. Ostroróg-Gorzeński z Tarzec,
komendant bataljonu jarocińskiego

Powstańcy 1918/19 w roku 1967

Dar Franciszka Hołdernego
1977 r.

07

116

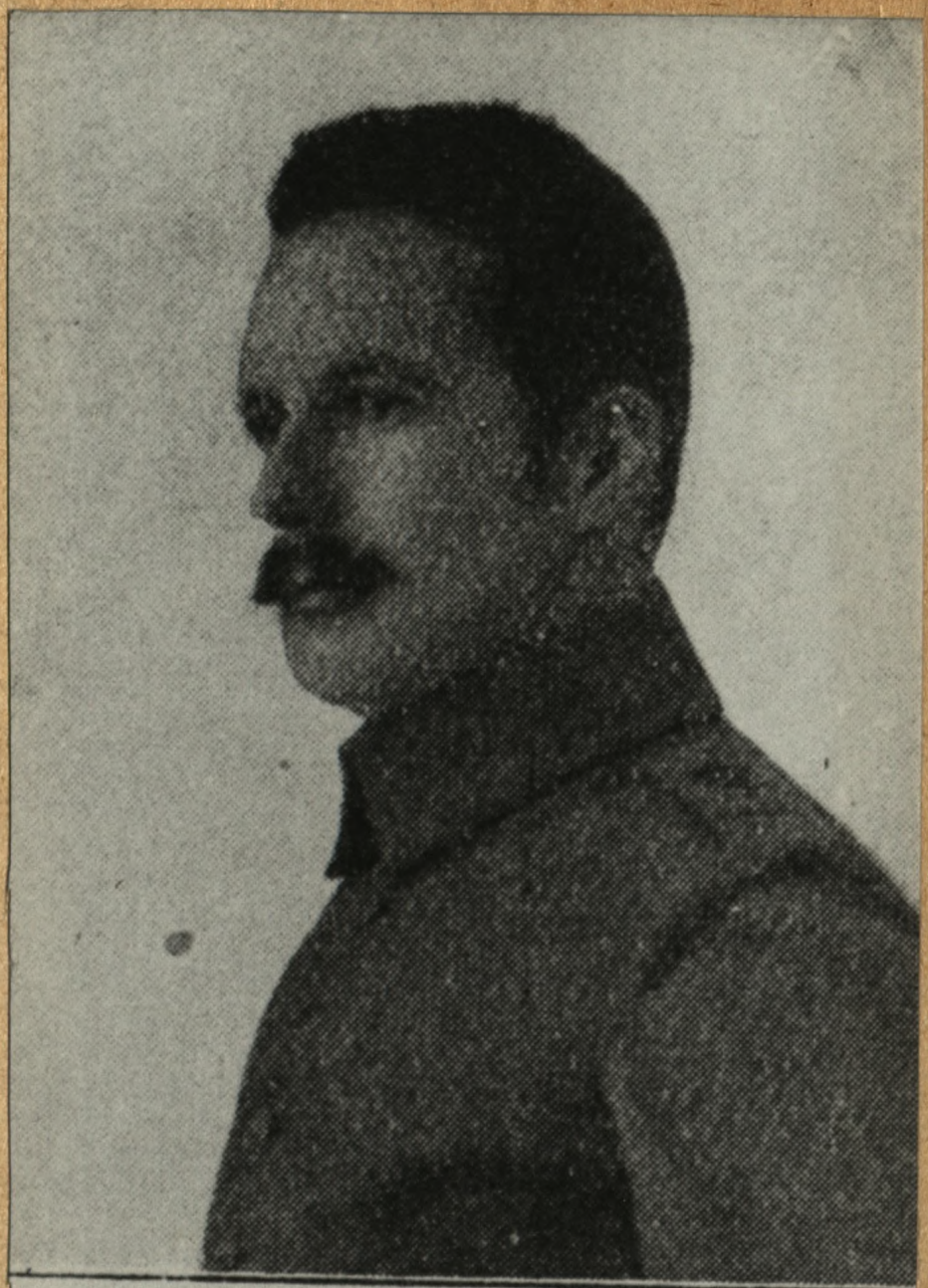

Dr. Stanisław Celichowski

117

BL 12320

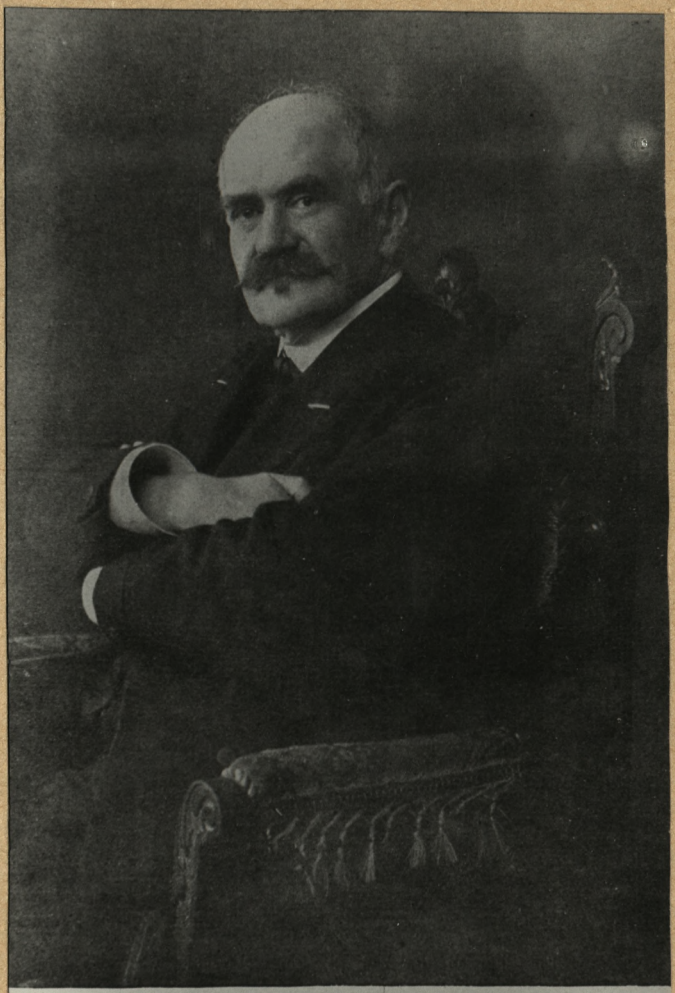

Dr. Zygmunt Celichowski

BK 12320

119

2 x 3

Kawiarnia - Bar

120

BK 12320

Powitanie Ignacego Paderewskiego na dworcu w Poznaniu dnia 26 XII 1918 r

121

3K 12320

POZNAŃ

WYKONANO W/G PLANÓW NIEMIECKICH
MIASTA POZNANIA ZNAJDUJĄCYCH SIĘ
W REF HIST PRZY D.O.K. VII

SKALA 1:12500

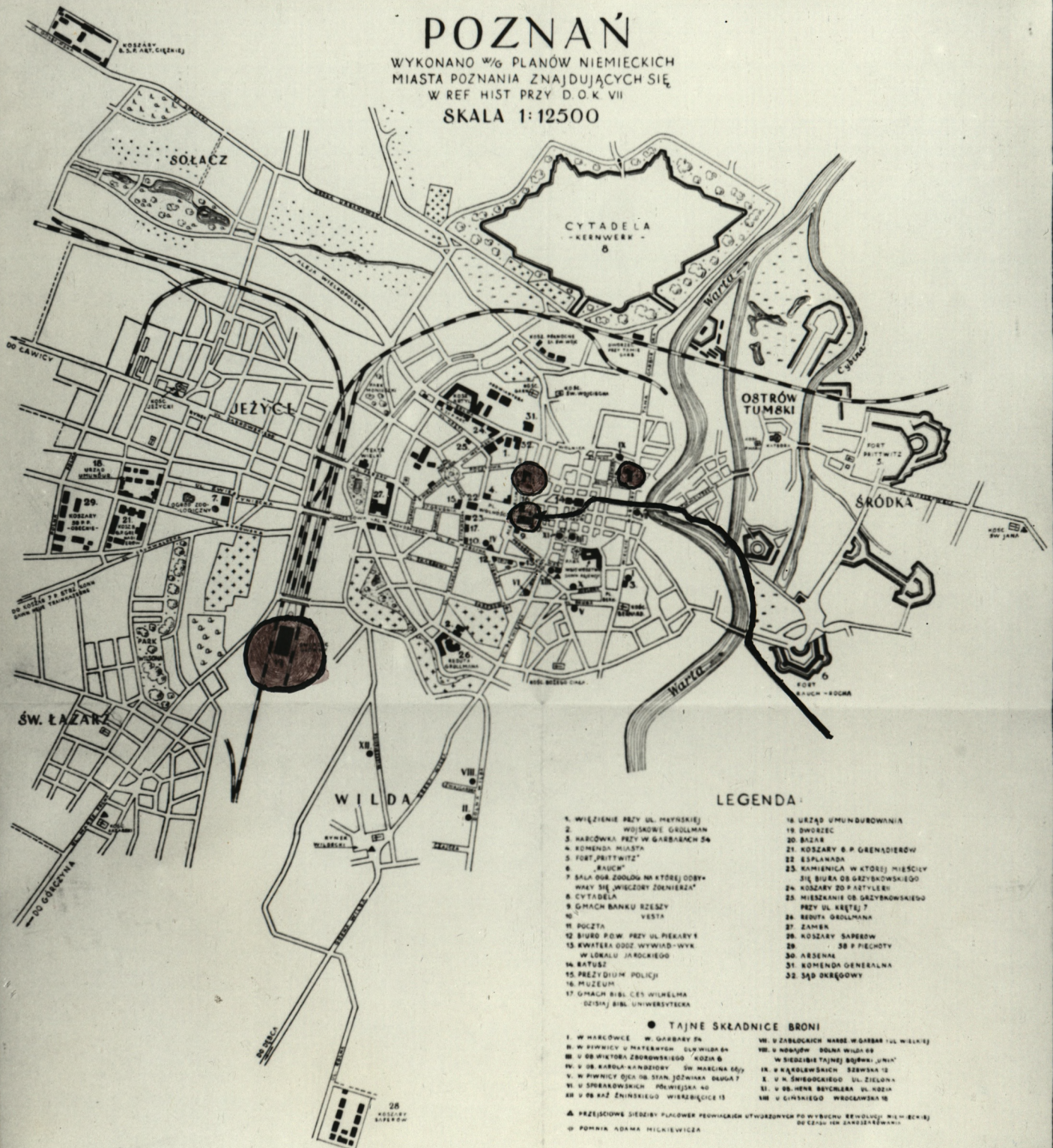

LEGENDA

1. WIĘZIENIE PRZY UL. MŁYŃSKIEJ
2. WOJSKOWE GROLLMAN
3. HARCÓWKA PRZY W. GARBARACH 54
4. KOMENDA MIASTA
5. FORT „PRITTWITZ"
6. „RAUCH"
7. SALA OGR. ZOOLOG. NA KTÓREJ ODBYWAŁY SIĘ „WIECZORY ŻOŁNIERZA"
8. CYTADELA
9. GMACH BANKU RZESZY
10. VESTA
11. POCZTA
12. BIURO P.O.W. PRZY UL. PIEKARY 1
13. KWATERA ODDZ. WYWIAD.-WYK. W LOKALU JAROCKIEGO
14. RATUSZ
15. PREZYDIUM POLICJI
16. MUZEUM
17. GMACH BIBL. CES. WILHELMA DZISIAJ BIBL. UNIWERSYTECKA
18. URZĄD UMUNDUROWANIA
19. DWORZEC
20. BAZAR
21. KOSZARY 6 P. GRENADIERÓW
22. ESPLANADA
23. KAMIENICA W KTÓREJ MIEŚCIŁY SIĘ BIURA OB. GRZYBKOWSKIEGO
24. KOSZARY 20 P. ARTYLERII
25. MIESZKANIE OB. GRZYBKOWSKIEGO PRZY UL. KRĘTEJ 7
26. REDUTA GROLLMANA
27. ZAMEK
28. KOSZARY SAPERÓW
29. 58 P. PIECHOTY
30. ARSENAŁ
31. KOMENDA GENERALNA
32. SĄD OKRĘGOWY

● TAJNE SKŁADNICE BRONI

I. W HARCÓWCE W. GARBARY 54
II. W PIWNICY U MATERNYCH DLN. WILDA 64
III. U OB. WIKTORA ZBOROWSKIEGO KOZIA 6
IV. U OB. KAROLA-ZBOROWSKIEGO ŚW. MARCINA 66/7
V. W PIWNICY OJCA OB. STAN. JÓŹWIAKA DŁUGA 7
VI. U SPORAKOWSKICH PÓŁWIEJSKA 40
XII. U OB. KAŹ. ŹNIŃSKIEGO WIERZBIĘCICE 13
VII. U ZABŁOCKICH NARÓŻ. W. GARBAR 1 UL. WIELKIEJ
VIII. U NOGAJÓW DOLNA WILDA 69 W SIEDZIBIE TAJNEJ BOJÓWKI „UNIA"
IX. U KĄKOLEWSKICH SZEWSKA 12
X. U H. ŚNIEGOCKIEGO UL. ZIELONA
XI. U OB. HENR. BRYCHLERA UL. KOZIA
XIII. U CIŃSKIEGO WROCŁAWSKA 18

▲ PRZEJŚCIOWE SIEDZIBY PLACÓWEK PEOWIACKICH UTWORZONYCH PO WYBUCHU REWOLUCJI NIEMIECKIEJ DO CZASU ICH ZAKOSZAROWANIA

⊕ POMNIK ADAMA MICKIEWICZA

122

BU 12320

ŚP
LUDWIK HOŁDERNY
PRZEŻYŁ LAT 33

Z Powstania w roku 1918/19.

Śremski szwadron ułanów w styczniu 1919 r.

Śremski szwadron ułanów w styczniu 1919 r. z Konstantym hr. Bnińskim na czele. *Ew. nr 849/29*

125

Związek Bojowników
o Wolność i Demokrację
Zarząd Okręgu
Komisja Historyczna
Poznań, ul. Alfreda Lampe 20

ARCHIWUM
Zespół
Sygnatura

I KOMPANIA KÓRNICKA

BK 12320

126

18 x 13

Don Kła ZBoW.D

BK 12320

RK 12320

127

Stanisław Tłok z Dębca

128

BK 12320
129

Autor z najmłodszym ochotnikiem kompanji 14-letnim Józefem Kurzem, sierotą ze Śląska

130

Dar Kab. ZBoWiD

BK 12320

Stanisław Celichowski
z „Wyprawy Zbyszyńskiej"

1919 r.
Probostwo - Oseszna

3/

134

Tu spoczywają bohaterowie walk
o wyzwolenie Wlkp. z pod jarzma pruskiego
Ich znalazł wieczny spoczynek w rodzinnem mieście bliżej
pochowany na polu chwały pod Zbaszyniem.
Ś. P.
Edmund Żurawski
Strzelec Kompanii Kórnickiej
poległ dnia 11.1.1919.
Śmierć ich chwałą niech służy za przykład
wszystkim pokoleniom.

135

25

BK 12320

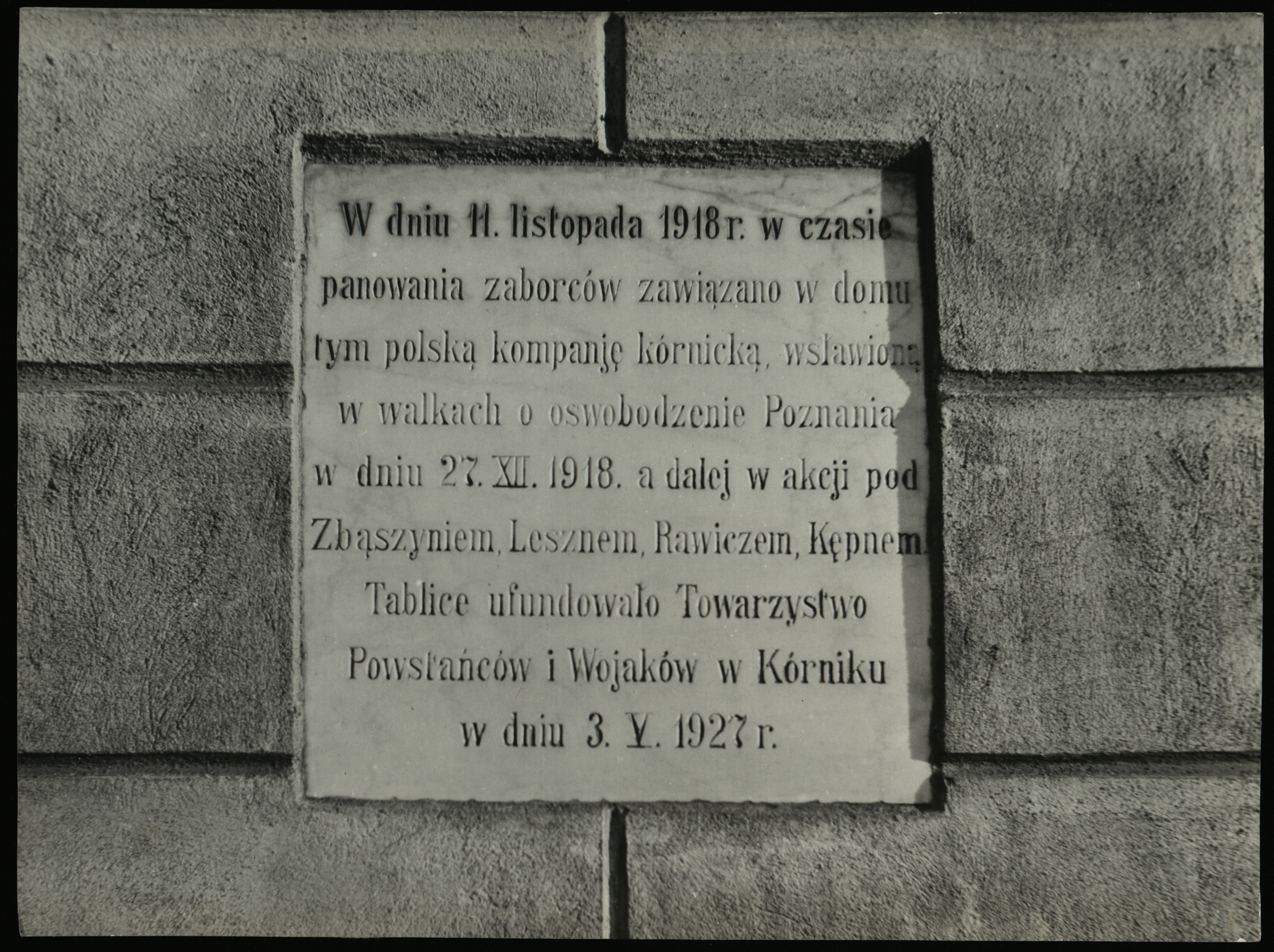
W dniu 11. listopada 1918 r. w czasie
panowania zaborców zawiązano w domu
tym polską kompanję kórnicką, wsławioną
w walkach o oswobodzenie Poznania
w dniu 27. XII. 1918. a dalej w akcji pod
Zbąszyniem, Lesznem, Rawiczem, Kępnem.
Tablice ufundowało Towarzystwo
Powstańców i Wojaków w Kórniku
w dniu 3. V. 1927 r.

137

Dar kek 2 B o W. D

BK 12320

5 c 1976

10

Stefan Chosłowski

139

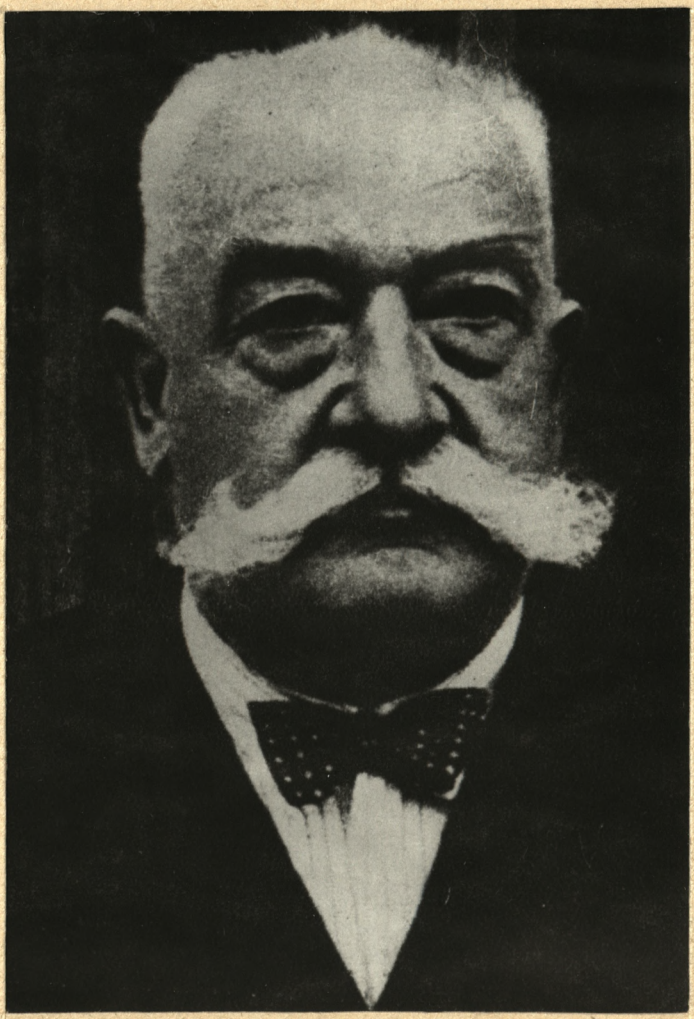

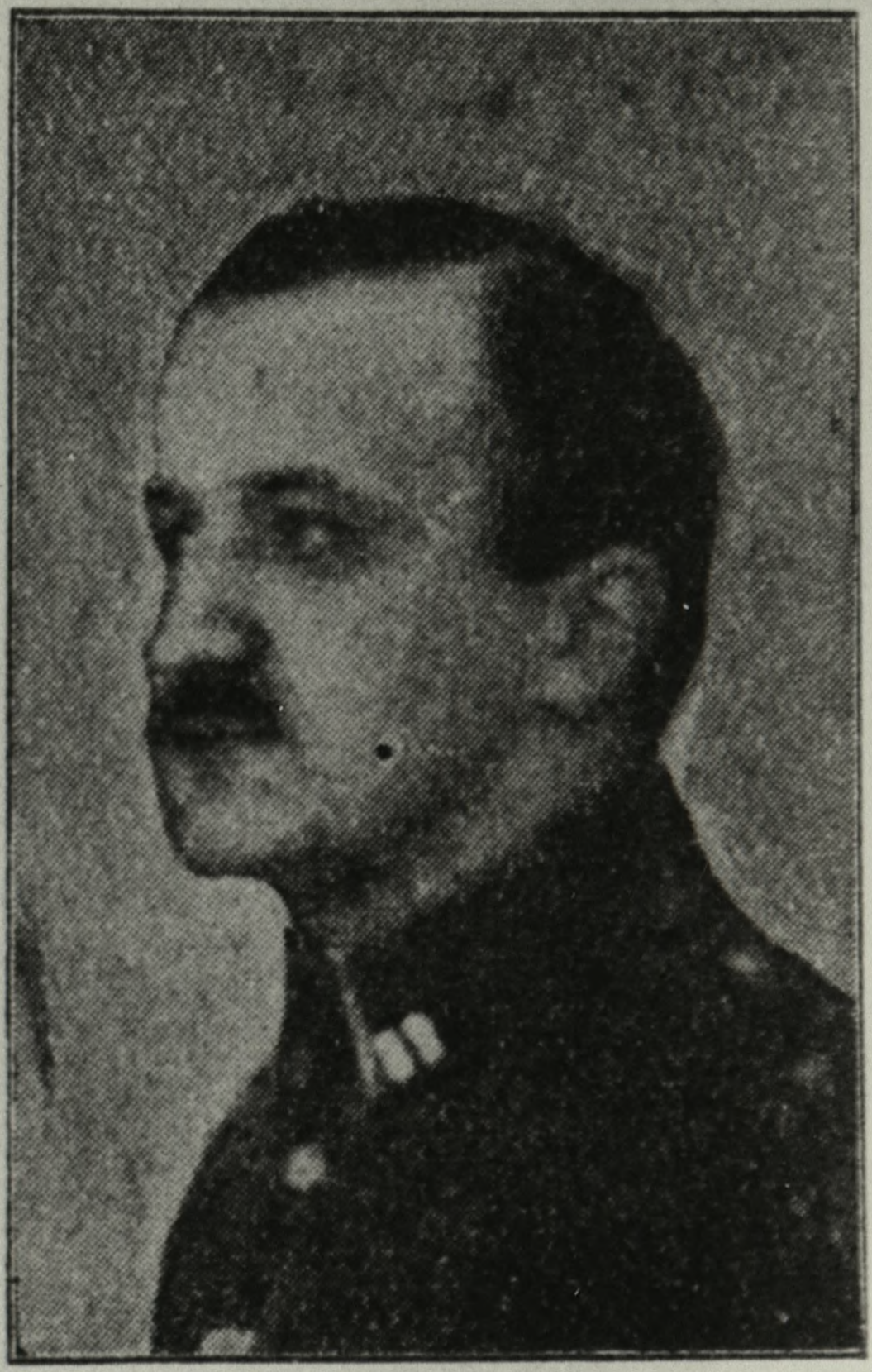

Czesław Domagalski

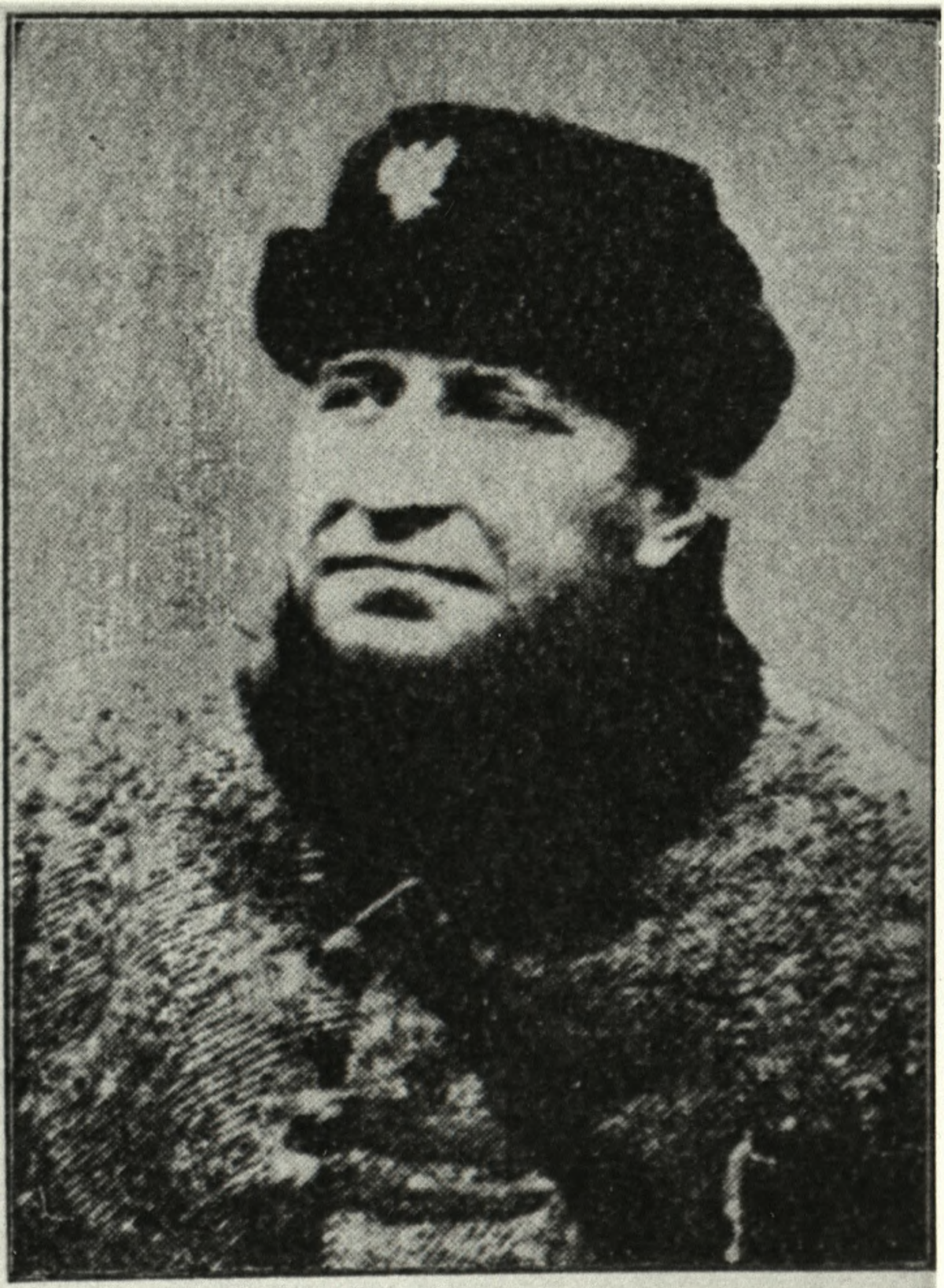

Daniel Kęszycki

142

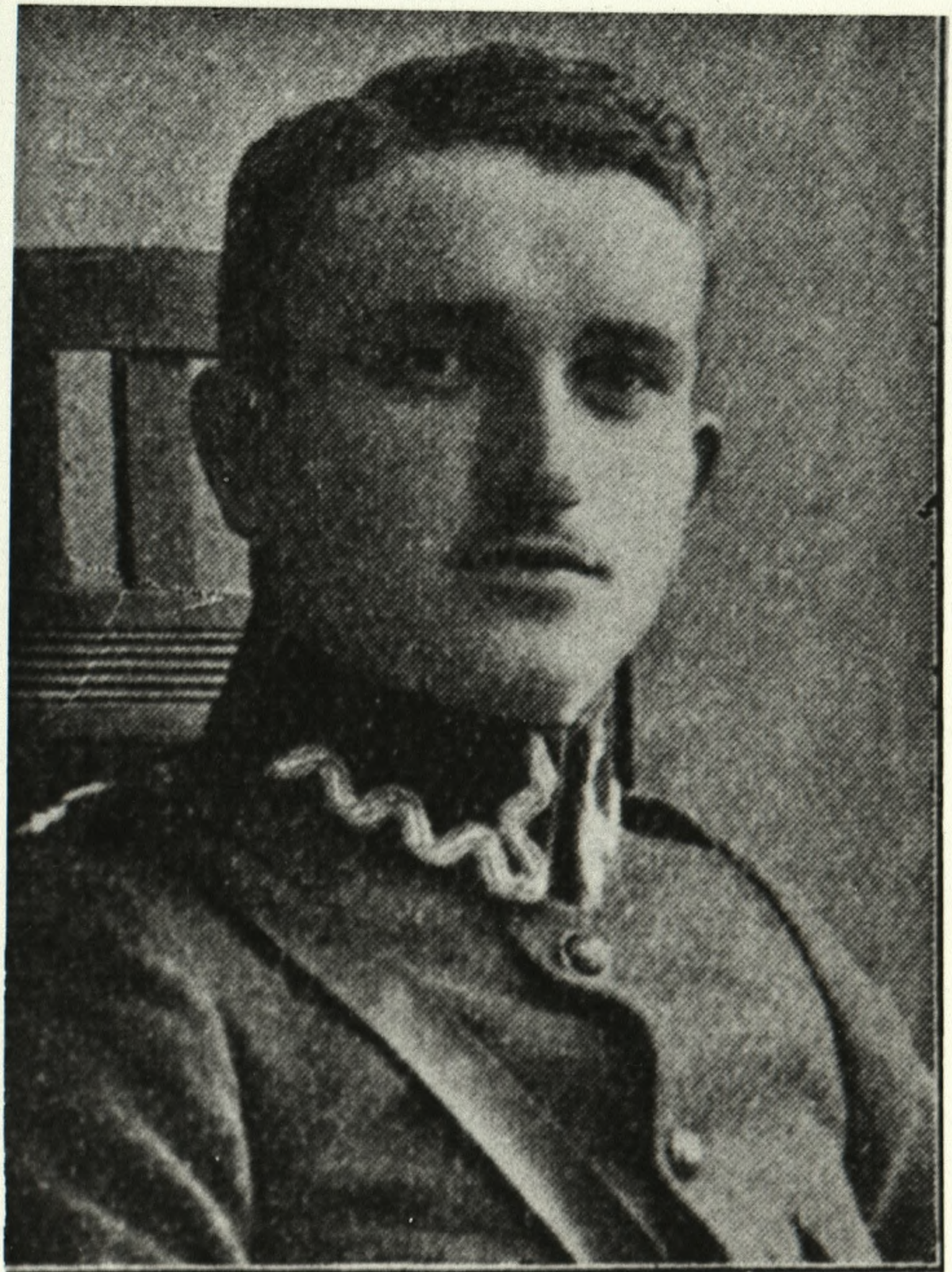

Józef Muślewski

943

Tomasz Paul

145

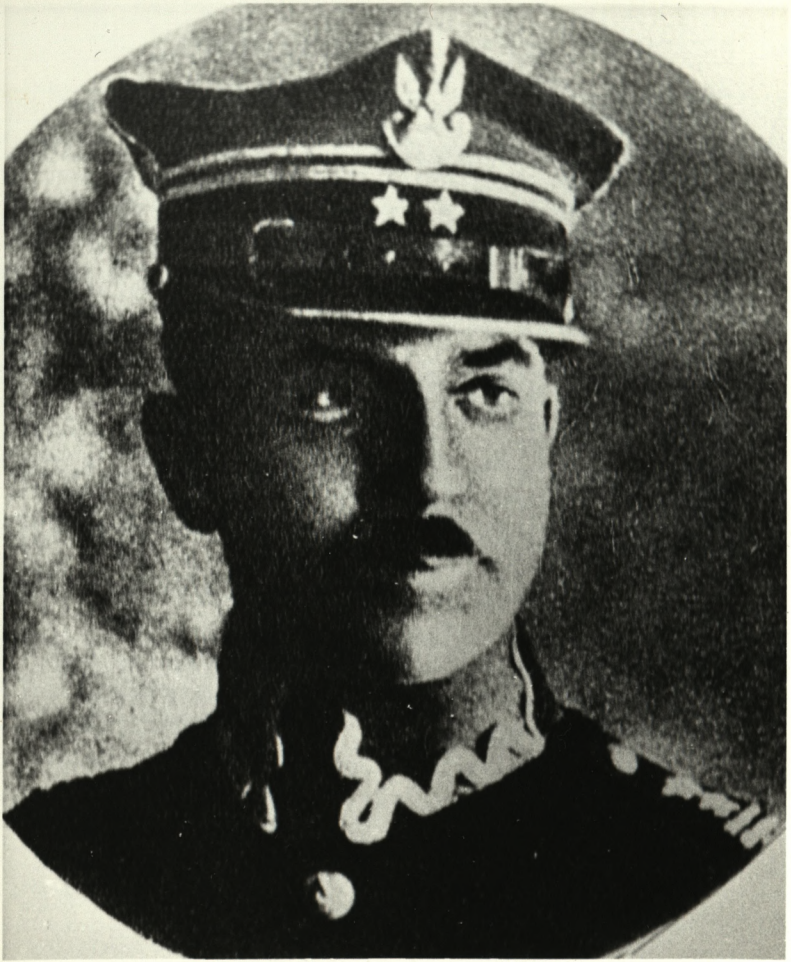

146

147

3 x 5

PATENT

Piąty rok strasznej wojny europejskiej zgotował Niemcom i ich sprzymierzeńcom klęskę i upadek. Sprawiedliwość dziejowa wskrzesiła Polskę, Ojczyznę naszą. Gdy trony cesarzy chwiać się poczęły a korony spadać z głów tyranów, lud Wielkopolski chwycił za broń i wypędził odwiecznych wrogów z nad Warty. W wiekopomnem tem dziele brał czynny udział

Tow. Powstańców i Wojaków Kórnik.

Związek Towarzystw Uczestników Powstania jako spadkobierca Rady Ludowej Miasta Poznania chcąc spłacić dług wdzięczności i dać wyraz uznania, wynagradza patrjotyczny czyn

KRZYŻEM PAMIĄTKOWYM

POZNAŃ, w marcu 1920 r.

ZWIĄZEK TOWARZYSTW UCZESTNIKÓW POWSTANIA w WIELKOPOLSCE 1918-19 r.

Dr Gustaw Meissner.
PREZES.

Bolesław Tomaszewski.
SKARBNIK.

Kazimierz Prinke
SEKRETARZ.

ZWIĄZEK TOW. UCZEST. POWSTANIA WLKP. 1918-19

Zakł. Lit. F. Pilczek, Poznań.

BIBLIOTECA NACIONAL